

รายงานวิจัย

เครือข่ายทางสังคมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย อำเภอบางคนที
จังหวัดสมุทรสงคราม
Social network promoting tourism at Bangnoi float market, Bangkhonthi,
Samut Songkhram Province.

ผศ.ดร.ภัทรภร พลพนาธรรม และคณะ

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓

เครือข่ายทางสังคมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย ผู้วิจัย ศศ.ดร.ภัทรรถร พลพนาธรรม 2553

รายงานการวิจัย

เครือข่ายทางสังคมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย อำเภอบางคนที
จังหวัดสมุทรสงคราม

**Social network promoting tourism at Bangnoi float market, Bangkhonthi,
Samut Songkhram Province.**

โดย

คณะผู้วิจัย

1. ผศ.ดร.ภัทรภร พลพนาธรรม
2. ผศ.ปาริชาติ รัตนบรรณสกุล
3. ผศ.ปรมาภรณ์ สุกใส

สังกัด

- คณะวิทยาการจัดการ
- คณะวิทยาการจัดการ
- คณะครุศาสตร์

ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ปีงบประมาณ 2553

บทคัดย่อ

ชื่อรายงานการวิจัย : เครือข่ายทางสังคมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย
 ชื่อผู้วิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรกร พลพานาธรรม
 ชื่อผู้ร่วมวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปาริชาติ รัตนบรรณสกุล
 ชื่อผู้ร่วมวิจัย : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปรมารณณ์ สุกใส
 ปีที่ทำการวิจัย : 2553-2554

เครือข่ายทางสังคมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาบุคคลในเครือข่ายทางสังคมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย และเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์แบบหลวมของเครือข่ายทางสังคมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย ขอบเขตด้านประชากร ได้แก่ บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ตลาดน้ำบางน้อย เทศบาลตำบลกระดังงา อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม กลุ่มตัวอย่างเจาะจงรายบุคคลตามรายชื่อที่ระบุในเครือข่ายในพื้นที่ (purposive sampling) จำนวน 33 คน สถานที่ทำการเก็บข้อมูล พื้นที่เทศบาลตำบลกระดังงา อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ตามความสะดวกของผู้เก็บข้อมูลและผู้ให้ข้อมูล

การวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคมของการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย เพื่อวิเคราะห์ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่ายทางสังคม จากเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ ความร่วมมือ เครือข่ายชุมชนในพื้นที่ และการพึ่งพากัน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เป็นหลักในการแสดงความ เป็นศูนย์กลางของ เครือข่าย มีทั้ง 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1.1 ความร่วมมือ ที่มีเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เป็นหลัก มี 4 งาน ได้แก่ร่วมมือด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อย มี A1(สมภพ) เป็นศูนย์กลางต่อ 30 คน(93.75%) ร่วมมือด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้า มี C1(รัตนา)เป็นศูนย์กลางต่อ 27 คน(84.375 %) ร่วมมือด้านปรับทางเดินริมน้ำและสะพาน มี A1(สมภพ)เป็นศูนย์กลางต่อ 30 คน(93.75%) และร่วมมือด้านปรับลานจอดรถ มี I (เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว) เป็นศูนย์กลางต่อ 31 คน(96.875 %)

1.2 เครือข่ายชุมชนในพื้นที่ ที่มีเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เป็นหลัก มี 3 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนเกาะแก้ว (OutDegree = 42.480%) มี A1(สมภพ) B4 (ฉินทริธา) C2(ลาวัลย์) เป็นศูนย์กลางต่อ 1716 และ 16 คนตามลำดับ (53.125, 50.00, และ 50.00 %) ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา (OutDegree= 47.461%) มี C5 (ศิริชัย) C7

Abstract

Research Title : Social Network Promoting tourism at Bangnoi Float Market
 Author : Asst.Prof.Dr. Pattaraporn Polpanadham
 Co-author : Asst.Prof. Parichart Rattanabansakul
 Co-author : Asst.Prof. Paramaporn Suksai
 Year : 2010-2011

.....

This research aims to search for persons in social network and to improve loose-ties within the network promoting tourism at Bangnoi Float Market, kra-dang-ngasubdistrict, bangkontee district, samutsakorn province. Population for this research were persons who have involved in promoting tourism at Bangnoi Float Market, identifying purposive samplings of 32 persons. Quantitative Questionnaire was used to collect data.

The social network was analysed towards centrality, showing OutDegree and InDegree lines, of 3 main topics: participation, local network and dependability as follows:

First, OutDegree lines were the most clustered lines, meaning a centrality of the network. Three components: participation, local network and dependability, were described by these OutDegree lines.

Participation, which its majority of OutDegree lines produced a centrality of a network, comprised of 4 jobs: policy administration, a group of merchant leader, maintenance of sidewalk along the river, and maintenance of parking lot. Centralized persons who sent OutDegree lines density as follows: for policy administration, A1 sent to 30 persons (93.75%); for a group of merchant leader, C1 sent to 27 persons (84.375%); for maintenance of sidewalk along the river, A1 sent to 30 persons (93.75%); and for maintenance of parking lot, I sent to 31 persons (96.875%).

Local network, which its majority of OutDegree lines produced a centrality of a network, comprised of 3 villages: Kokaew, Koyai-pattana, and 789. At Kokaew (OutDegree = 42.480%), centralized persons were A1, B4 and C2, sending OutDegree lines to 17, 16, 16 persons (53.125, 50.00, 50.00%) consecutively. At Koyai-pattana, centralized persons were C5, C7 and C6, sending OutDegree lines to 18, 18, 17 persons (56.25, 56.25, 53.125%) consecutively. At 789 village, centralized person was B1, sending OutDegree lines to 22 persons (68.75%).

Dependability, which its majority of OutDegree lines producing a centrality of the network, comprised of 1 activity, dependability of power. A1, centralized person, sent OutDegree lines to 27 persons (84.375 %).

Second, OutDegree and InDegree lines were the most clustered lines, meaning reciprocal relationships of the network. Two components: participation and local network were described by these Out-InDegree lines.

Participation, which its majority of OutDegree (56.641%) and InDegree lines (72.754%) produced reciprocal relationships of only 1 participative network, public relations. Centralized persons, A2 sent OutDegree lines to 21 persons (65.63%) and received InDegree lines from 21 persons (65.63%). A1 sent OutDegree lines to 25 persons (78.13%) and received InDegree lines from 11 persons (34.38%).

Local network, which its majority of OutDegree (64.648%) and InDegree lines (67.871%) produced reciprocal relationships of only 1 local network, Kra-dang-nga-ruam-jai. A2 sent OutDegree lines to 24 persons (75.0%) while A5 received InDegree lines from 25 persons (78.125%).

Thirdly, InDegree were the most clustered lines, meaning dependable relationships of the network. One component: dependability was described by these InDegree lines.

Dependability, which its majority of InDegree lines receiving dependable relationships, comprised of 4 activities: resource, information, getting groups, policy/activities. To get resources, G A5 B1 B9 C2 were dependable for 32, 30, 29, 29, 27 persons (100, 93.75, 90.63, 90.63, 84.38 %) consecutively. To get information (InDegree= 85.254%), G A5 B9 were dependable for 32, 27, 26 persons (100.00, 84.375, 81.250%) consecutively. To get groups (InDegree= 90.527%), G A5 B5 were dependable for 32, 30, 30 persons (100.00, 93.75, 93.750%) consecutively. Finally, to involve in policy or activities (InDegree= 79.88%), A5 was dependable for 27 persons (84.38%).

This research suggested that circle shape of some networks represented a centralization of decision makings, via outdegree lines, which urge leaderships and oneness within the networks. However, fairness and auditability must be suitably performed. In addition, reciprocal relationships of some networks were constructed through Out-Indegree lines, showing two ways of influencing and depending on each other. Lastly, dependability on either private or public sectors through InDegree lines provided availability of resource, information, friendships, policy/activities for network members and capable of strengthen the networks.

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการวิจัยเรื่อง เครือข่ายทางสังคมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย สำเร็จได้ เนื่องจากบุคคลหลายท่านได้กรุณาช่วยเหลือให้ข้อมูลข้อเสนอแนะ คำปรึกษาแนะนำ ความคิดเห็น และกำลังใจ

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.โยธิน แสงวดี ที่ได้ให้คำชี้แนะและตรวจสอบ รายงานการวิจัยเพื่อให้ได้ผลงานที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชนชาวตลาดน้ำบางน้อย ให้สำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์

ขอขอบคุณ นายสุรศักดิ์นันท์จิตตานนท์ ที่ได้ถ่ายทอด ประวัติความเป็นมาของตลาดน้ำบางน้อย การเรียนรู้สภาพพื้นที่ บุคลากรที่เกี่ยวข้อง ที่เป็นประโยชน์ต่อการค้นคว้างานวิจัยในพื้นที่แห่งนี้

ขอขอบคุณคณะทำงานตลาดน้ำบางน้อยทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการกรอกแบบสอบถาม ด้วย อัยยาศัยไมตรีที่อบอุ่นเป็นกันเอง ขอขอบคุณ นายสมภพ รัตนไพบูลย์ นายกเทศมนตรี ที่อนุญาตให้คณะวิจัยเก็บ ข้อมูลบุคลากรที่เป็นแกนนำในการทำงานของโครงการตลาดน้ำ ซึ่งเป็นส่วนที่ทำให้รายงานการวิจัยของผู้สำเร็จ ลุล่วง

ขอขอบคุณ คณะทำงานสำนักงานวิจัยและพัฒนา ที่ได้นำคณะผู้วิจัยลงพื้นที่ ตลาดน้ำ ขอขอบคุณ เจ้าหน้าที่ในตลาดน้ำอัมพวาที่ได้ให้การต้อนรับอย่างอบอุ่น ให้ความรู้ทั้งสถานที่และบุคคลที่จักเป็นประโยชน์ต่อการ เลือกรหัสวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้อยู่เบื้องหลังความสำเร็จทั้งปวง ขอขอบคุณครอบครัวดิฉันที่เป็นกำลังใจส่งเสริมสนับสนุนตลอดมาให้รายงานการวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรภร พลพนาธรรม

5 พฤศจิกายน 2554

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
ABSTRACT	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญ	(6)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย	3
ขอบเขตของโครงการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย	4
ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
ทฤษฎีการวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคม	9
กรอบแผนงานภายใต้ยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขระดับจังหวัด	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย	23
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	24
วิธีการดำเนินการวิจัย	24
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	24
ลักษณะประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล	24
ขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัย	25
บทที่ 4 การวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคม	30
ประเด็นสำคัญที่ต้องทำความเข้าใจก่อนที่จะวิเคราะห์เครือข่ายสังคม	30
องค์ประกอบเครือข่ายสังคม	30
รูปแบบพื้นฐานของสายสัมพันธ์	30
ความเป็นศูนย์กลาง (Centrality)	31

	หน้า
	31
	32
	48
	60
บทที่ 5	75
	75
	75
	79
	81
	84
	90
บรรณานุกรม	91
ภาคผนวก	94
	104
ประวัติผู้วิจัย	119

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

กรอบนโยบายของคณะกรรมการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2550 – 2554 4 ข้อที่เป็นเหตุผลที่สำคัญสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ([tourismthailand, 2553](#))

1. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวมีบทบาทในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วทุกภูมิภาคของไทย และเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดการสร้างงานและเพิ่มรายได้ให้กับประเทศ

2. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวของประเทศไทยเติบโต โดยเน้นการขยายฐานตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ ทั้งในพื้นที่ใหม่และในตลาดเฉพาะกลุ่ม ภายใต้การสร้างความเข้มแข็งของตราสินค้า (Brand) ประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง

3. ส่งเสริมให้การท่องเที่ยวเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตคนไทย โดยเน้นการประสานงานระหว่างเครือข่ายภาครัฐกับภาคเอกชน กระตุ้นให้เกิดการท่องเที่ยวภายในประเทศที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้และการสร้างสรรค์ประโยชน์ทั้งต่อสถาบันครอบครัวและต่อสังคมโดยรวม อันจะนำไปสู่การสร้างและกระตุ้นจิตสำนึกรักษาสีงแวดล้อม รวมทั้งให้เกิดความรักและภาคภูมิใจในเอกลักษณ์วัฒนธรรมไทย

4. ส่งเสริมการท่องเที่ยวให้กระจายตัวสู่แหล่งท่องเที่ยวรองมากขึ้น เพื่อสร้างสมดุล ระหว่างพื้นที่ทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างกลุ่มจังหวัดและข้ามภูมิภาค

จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นจังหวัดที่มีขนาดเล็กมีพื้นที่ 416.7 ตารางกิโลเมตร ติดกับชายฝั่งทะเลฝั่งอ่าวไทย มีลักษณะของความหลากหลายเชิงระบบนิเวศ และเป็นจังหวัดที่มีสามน้ำ คือ น้ำจืด น้ำกร่อย และน้ำทะเล อีกทั้งตามชายหาดและชายฝั่งของกลุ่มน้ำแม่กลองใกล้ปากแม่น้ำจึงเป็นแหล่งตกตะกอนของสารอาหารและดินเลน รวมถึงการงอกใหม่ของผืนดินชายฝั่งแหลมตามลักษณะทางภูมิศาสตร์ของแม่น้ำ คือ ในลักษณะการคดเคี้ยวของแม่น้ำ จะมีชายฝั่งค้ำและชายฝั่งแหลม ซึ่งชายฝั่งค้ำจะเป็นดินแดนที่มีการกัดเซาะชายฝั่งอยู่ตลอดเวลา และชายฝั่งแหลมจะเป็นดินแดนที่มีการงอกของแผ่นดินเกิดขึ้น (ปากกาวานร, 2551) สิ่งที่เป็นปัญหาของการท่องเที่ยว คือการกัดเซาะและพังทลายของชายฝั่งที่จะงอกขึ้น บริเวณชายฝั่งแหลมลมทวนเพื่อชมหิ่งห้อยซึ่งเป็นผลที่เกิดจากแรงของคลื่นน้ำ ที่มาจากการให้บริการเรือยนต์ในการชมหิ่งห้อย ตลอดช่วงฤดูกลาง ในช่วงหยุดสุดสัปดาห์หรือช่วงวันหยุดนักขัตฤกษ์ มีการสัญจรไปมาของเรือยนต์มากที่สุดประมาณ 170 เที่ยวต่อคืน และเรือยนต์หนึ่งลำสามารถเดินเรือให้บริการแก่นักท่องเที่ยวได้ 2 เที่ยวต่อหนึ่งคืน ผลกระทบจากเรือยนต์นั้นนอกจากที่จะก่อให้เกิดการกัดเซาะชายฝั่งแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ที่เป็นแหล่งอนุบาลตัวอ่อนของหิ่งห้อย ที่อาศัยตามดินเลนชายฝั่งของกลุ่มแม่น้ำ ทำให้ปัจจุบัน

พบว่า การขยายพันธุ์ของหิ่งห้อย และจำนวนของประชากรหิ่งห้อยลดน้อยลง อีกทั้งยังส่งผลถึงวิถีชีวิตของชาวบ้านตามชายฝั่ง ได้ถูกรบกวนจากเสียงเครื่องยนต์ของเรือยนต์ที่ให้บริการตลอดคืน ก่อเกิดปัญหาเรื่องความประปรายทางอารมณ์ของชาวบ้านและผู้อยู่อาศัยในบริเวณที่ได้รับผลกระทบ

นายปรีชา เจียบหุ ประธานศูนย์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านลมทวนและตัวแทนชุมชนบ้านลมทวน บอกกล่าวถึงปัญหาที่เกิดขึ้นว่า แต่เดิมตนและชาวบ้าน ได้ใช้ชีวิตชีวิตตามปกติตามลุ่มแม่น้ำแม่กลองตามแนวชายฝั่งแหลมลมทวน ระยะเวลาการท่องเที่ยวได้เข้ามาสู่ชุมชนมากขึ้น โดยเฉพาะ การท่องเที่ยวชมหิ่งห้อย โดยการนำเที่ยวของผู้ประกอบการเรือยนต์ ส่งผลให้วิถีชีวิตเปลี่ยนไป เนื่องจากผู้เดินเรือมิได้เคารพสิทธิของคนในชุมชน ทั้งเรื่องของเสียงรบกวนที่มาจากเรือยนต์ และการรุกล้ำพื้นที่ของคนในชุมชน เสียงจากตัวแทนชุมชน เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงความเดือดร้อน อีกทั้งชุมชนมีการรวมกลุ่มกันสร้างเครือข่ายการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งให้เกิดขึ้นเป็นรูปธรรม มีการจัดตั้งศูนย์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านลมทวน ที่ร่วมกันส่งเสริมการท่องเที่ยวรูปแบบอนุรักษ์ด้วยวิถีดั้งเดิม คือ การท่องเที่ยวชมหิ่งห้อยด้วยเรือพาย ตามวิถีของชุมชน โดยการบริการจากสมาชิกในพื้นที่ มีการเปิดบริการบ้านพักโฮมสเตย์ และการวางแผนทวนป้องกัน การรุกล้ำพื้นที่ ตลอดระยะทาง 2 กิโลเมตร ตามชายฝั่งแหลม ซึ่งใช้ทุนจากการดำเนินการของศูนย์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านลมทวนทั้งสิ้น ซึ่งปัจจุบันการวางแผนยังขาดระยะทางอีก 1 กิโลเมตรตามแนวชายฝั่ง

การประสบความสำเร็จของโครงการศูนย์การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บ้านลมทวน ได้รับการตอบรับในทางที่ดี แต่ยังคงขาดความร่วมมือจากผู้ประกอบการเรือยนต์ต่างถิ่น แต่ก็ไม่สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง เนื่องจากเรือตรวจการมีเพียงแค่ 1 ลำ การประสบความสำเร็จในการร่วมมือร่วมใจกันในการอนุรักษ์ทรัพยากรชายฝั่งแหลมลมทวน ในลุ่มแม่น้ำแม่กลองคงจะปฏิเสธไม่ได้หากเจ้าหน้าที่รัฐจะเข้ามาให้การช่วยเหลือ อีกทั้งทุกส่วนที่เกี่ยวข้องเช่น สมาชิกชุมชน ผู้ประกอบการเรือยนต์ จำเป็นต้องร่วมมือร่วมใจกันแก้ปัญหาอย่างบูรณาการ กล่าวคือต้องมีการจัดทำข้อตกลงร่วมกันเพื่อการอนุรักษ์ที่ยั่งยืน เพื่อที่ผู้ประกอบการเองก็สามารถได้รับผลประโยชน์ ชาวบ้านสามารถใช้ชีวิตตามวิถีชีวิตชุมชนได้อย่างปกติ และระบบนิเวศสามารถฟื้นฟูและเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ และตัวอ่อนของหิ่งห้อยได้ต่อไป การสูญสิ้นของประชากรหิ่งห้อยก็จะไม่เกิดขึ้น และก่อให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์แบบยั่งยืน

ในขณะที่อีกด้านหนึ่งกิจกรรมท่องเที่ยวชมหิ่งห้อยที่เติบโตอย่างรวดเร็วได้ก่อให้เกิดปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนทั้งทางตรงและทางอ้อม อาทิ การผุดขึ้นของรีสอร์ท โฮมสเตย์ จำนวนมากอันเป็นหนึ่งในสาเหตุของแหล่งมลพิษต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ปัญหาขยะ ของเสีย ปัญหาทางเสียง ปัญหาด้านกลิ่นคาวของน้ำมัน รวมไปถึงปัญหาอันเกิดจากคลื่นซัดตลิ่งบ้านจากการแล่นของเรือเครื่อง (พื้นป่าลำพู...คูหิ่งห้อยอัมพวา หากจุดสมดุลเพื่อการท่องเที่ยวยั่งยืน, 2010) นอกจากนี้การที่คนไปเที่ยวชมหิ่งห้อยหันมาพักในยามค่ำคืนก็ได้ไปรบกวนความเป็นส่วนตัวของบ้านเรือนที่อยู่ใกล้ๆกับจุดชมหิ่งห้อย จนบางบ้านแทบไม่เป็นอันกินอันนอน เพราะมีเรือวิ่งเข้าออกไม่ขาด วันวิสา โจนน์แสงรัตน์ ผู้ที่อาศัยอยู่ริมคลองผีหลอก ในอำเภอัมพวา ซึ่งเป็นจุดที่มีหิ่งห้อยหนาแน่นจุดหนึ่ง เป็นตัวอย่างของปัญหาที่เกิดขึ้นจากการเข้ามาของเรือท่องเที่ยวชมหิ่งห้อยได้เป็นอย่างดี เธอเล่าให้ฟังว่า เมื่อก่อนนี้ชาวบ้านก็อยู่กันอย่างธรรมดา พอถึงเวลา

ประมาณหนึ่งทุ่มก็จะไม่มีใครเดินทางไปไหนแล้ว ในคลองก็จะเงียบมาก แต่หลังจากที่นักท่องเที่ยวมาขึ้น เยอะมากขึ้นๆ ก็เริ่มก่อความรำคาญให้กับชาวบ้านแถบนั้น ในขณะที่อาชีพตกกุ้งตอนกลางคืนนับเป็น หนึ่งในกลุ่มที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาดังกล่าว เนื่องจากว่า ระหว่างที่เรือแล่นพานักท่องเที่ยวไปชม หิ่งห้อยนั้นจะทำให้ น้ำกระเพื่อม กุ้งหนีหาย หรือไม่รวมกลุ่ม ทำให้ตกกุ้งไม่ได้ ด้วยเหตุนี้จึงมีบางคนตัดคัน ลำพู่ทิ้งเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว

ด้วยสาเหตุความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ภายในพื้นที่อำเภออัมพวา การหาจุดสมดุลของการท่องเที่ยว เพื่อรักษาการท่องเที่ยว นักวิจัยได้เห็นความสนใจของชาวตลาดน้ำบางน้อย คลองบางน้อย ต.กระดังงา อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม ที่มีแรงจูงใจในการสร้างตลาดบางน้อย เป็นอีกหนึ่งทางเลือก อาจเป็นแหล่งท่องเที่ยวรองที่เป็นเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างตลาดน้ำอัมพวา ไปยังตลาดน้ำดำเนินสะดวก โดยศึกษาบทเรียนจากตลาดน้ำอัมพวา ปัจจุบัน ตลาดน้ำบางน้อยกำลังเป็นที่สนใจขององค์กรต่างๆ ถึงการดำรงความเป็นเอกลักษณ์เดิมๆ ที่มีมาตั้งแต่เก๋าก่อนนับ 100 กว่าปี ขณะเดียวกัน เป็นความต้องการของชาวบ้านในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจอย่างพอเพียงด้วยการท่องเที่ยวที่อนุรักษ์วิถีชีวิตดั้งเดิมไว้ ด้วยความร่วมมือของหน่วยงาน องค์กรภาครัฐ และเอกชน ในการส่งเสริมการท่องเที่ยว ตลาดน้ำบางน้อย

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อค้นหาบุคคลในเครือข่ายทางสังคมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว ตลาดน้ำบางน้อย
2. เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์แบบหลวมของเครือข่ายทางสังคมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย

ขอบเขตของโครงการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา เพื่อค้นหาบุคคล ที่เป็นศูนย์กลางเครือข่ายทางสังคม และเพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์แบบหลวมของเครือข่ายทางสังคม ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย
2. ขอบเขตด้านประชากร บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยว พื้นที่ตลาดน้ำบางน้อย เทศบาลตำบลกระดังงา อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.ชุมชนจะได้ทราบระดับความสัมพันธ์ของบุคคล 3 องค์กรประกอบ ได้แก่ ความร่วมมือ ประกอบด้วย 5 งาน คือ บริหารนโยบาย กลุ่มแกนนำแม่ค้า ปรับภูมิทัศน์ทางเดินริมน้ำและสะพาน ปรับภูมิทัศน์ลานจอดรถ และ ประชาสัมพันธ์
- เครือข่ายชุมชนในพื้นที่ ประกอบด้วย 4 ชุมชน คือ ชุมชนกระดังงาร่วมใจ ชุมชนเกาะแก้ว ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา ชุมชน789

การพึ่งพากัน 5 กิจกรรม คือ ทรัพยากร ข่าวสาร อำนาจ ความร่วมมือเชิงภาคี ความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรม

2.องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคม สามารถใช้เป็นฐานในการเสริมสร้างศักยภาพชุมชน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

แผนการถ่ายทอดเทคโนโลยีหรือผลการวิจัยสู่กลุ่มเป้าหมาย

1. นำเสนอต่อชุมชน เพื่อให้ทราบถึงระดับความสัมพันธ์ของบุคคลหรือองค์กร 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความร่วมมือ เครือข่ายชุมชนในพื้นที่ การพึ่งพากัน ในเครือข่ายทางสังคม เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของตลาดน้ำบางน้อย
2. เสนอองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคม เพื่อใช้เป็นฐานในการเสริมสร้างชุมชน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ผลสำเร็จและความคุ้มค่าของการวิจัยที่คาดว่าจะได้รับ

ชุมชนจะได้รับการพัฒนาการท่องเที่ยวของตลาดน้ำบางน้อย ผ่านความสัมพันธ์ที่เป็นศูนย์กลางของเครือข่ายทางสังคมของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 2

วรรณกรรม ที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเครือข่ายทางสังคม มีที่มาและวิวัฒนาการในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของกลุ่มคน ที่อาจโยงด้วยผลประโยชน์ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกัน หรือ การอยู่ร่วมกันเป็นชุมชน การวิเคราะห์เครือข่ายสำหรับแหล่งท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย เหม ะสำหรับธุรกิจในช่วงเริ่มต้นซึ่งยังไม่แสดงศักยภาพมากนัก แต่มีการเกาะเกี่ยวทางสังคมเป็นพื้นฐานอยู่ อันเป็นความจำเป็นในการพัฒนาต่อของคนในมุมมองของนักธุรกิจ ที่สามารถใช้ความเข้มแข็งที่มีอยู่ในชุมชนให้เกิดประโยชน์ ทางธุรกิจต่อไป

ทฤษฎีการวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคม

การบูรณาการแนวคิดเชิงสังคมวิทยากับการบริหารธุรกิจถือเป็นความท้าทายที่ทำให้เกิดสิ่งใหม่ๆ กล่าวคือ การนำองค์ความรู้ในการวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคม (แนวคิดเชิงสังคมวิทยา) มาใช้อธิบายการก่อเกิดธุรกิจระดับชุมชนที่มีลักษณะเป็นเครือข่าย ที่ก่อให้เกิดธุรกิจเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่น อันเป็นที่มาของการพัฒนาเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น (แนวคิดเชิงบริหารธุรกิจ)

แนวคิดและทฤษฎีสาขาวิชาสังคมวิทยา (Sociology) จำนวนมากถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาและวิเคราะห์สังคม บางทฤษฎีเติบโตและพัฒนาเป็นทฤษฎีกระแสหลัก (Main Stream Theory) ที่เป็นกรอบคิดอันทรงอิทธิพลอย่างยาวนานหลายทศวรรษ อันได้แก่ ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่ (Structural Functional Theory) บางทฤษฎีก่อตัวจากแนวคิดที่ตรงกันข้ามกับทฤษฎีอื่น เช่น ทฤษฎีความขัดแย้ง (Conflict Theory) บางทฤษฎีเกิดจากความพยายามในการเติมเต็มช่องว่างของทฤษฎีอื่น เช่น ทฤษฎีการแลกเปลี่ยน (Exchange Theory) และทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ (Symbolic Interaction Theory) บางทฤษฎีเติบโตจากการวิพากษ์ (Critique) ทฤษฎีกระแสหลัก ทำให้เกิดเป็นทฤษฎีทางเลือก (Alternative Theory) เช่น ทฤษฎีปรากฏการณ์วิทยา (Phenomenology) และกลุ่มทฤษฎีวิพากษ์ (Critical Theories) เป็นต้นว่า แนวคิดอุตสาหกรรมวัฒนธรรม (Culture Industry) ของสำนักแฟรงค์เฟิร์ต (Frankfurt School) แนวคิดหลังโครงสร้างนิยม (Post-Structuralism) โดยการนำของ Roland Barthes ปรัชญาการรื้อสร้าง (Deconstruction) ของ Jacques Derrida ตลอดจนแนวคิดของกลุ่มปัญญาชนแนวหลังทันสมัย (Postmodern) ที่ปฏิเสธการครอบงำของแนวคิดหลัก เช่น การปฏิเสธแนวคิดแบบทวิลักษณ์ (Anti-Dualism) ของ Michel Foucault หรือการเรียกร้องให้ใช้วาทกรรมเล็ก (Little Narrative) เป็นยุทธวิธีตอบโต้วาทกรรมหลัก (Grand Narrative) ที่ครอบงำสังคม ของ Jean Francois Lyotard และการวิพากษ์สื่อในฐานะผู้สร้างภาพเสมือนจริง (Simulacra) ที่เหมือนจริงมาก (Hyper Reality) ของ Jean Baudrillard หรือแม้แต่การสร้างตำแหน่งกึ่งกลางระหว่างโครงสร้าง (Structure) กับผู้กระทำการ (Agency) โดยแนวคิด Structuration Theory ของ Anthony Giddens ขณะเดียวกันก็มีนักทฤษฎีที่ตอบโต้แนวคิดหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) ว่าเราสามารถสร้างทฤษฎีสากลเกี่ยวกับ

โลกทางสังคมได้ ช่วยให้เราสามารถกำหนดรูปแบบของโลกได้มากและดียิ่งขึ้น เช่น Jürgen Habermas ที่นำเสนอแนวคิดประชาธิปไตยและพื้นที่สาธารณะ (Democracy and the Public Sphere), Ulrich Beck ที่เสนอแนวคิดสังคมแห่งความเสี่ยง (Risk Society), Manuel Castells กับแนวคิดเศรษฐกิจเครือข่าย (Network Economy) รวมไปถึง Anthony Giddens กับแนวคิดการใคร่ครวญ/สะท้อนคิดทางสังคม (Social Reflexivity) เพื่อนำไปใช้ในวิถีชีวิตของพวกเขา

สาเหตุที่ทฤษฎีทางสังคมวิทยาที่มีความหลากหลายดังกล่าว อาจเป็นผลมาจากความแตกต่างกันของฐานคติ (Assumption) และบริบท (Context) แวดล้อมของการก่อกำเนิดแนวคิดทฤษฎีนั้นๆ รวมไปถึงการเกิดขึ้น ดำรงอยู่ และเปลี่ยนแปลงของบรรดาทฤษฎี ส่วนแต่เกิดจากวิวัฒนาการทางความคิดที่แสดงบทบาทออกมาในหลายรูปแบบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถกเถียง (Argument) และแสดงข้อโต้แย้ง (Debate) ในจุดยืนของตนต่อทฤษฎีอื่น รวมถึงความพยายามในการเติมเต็ม (Fill-Full) ช่องว่างหรือจุดอ่อนของทฤษฎีอื่นๆ ซึ่งบางคนอาจมองว่าเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวายในแวดวงสังคมวิทยา แต่ผู้เขียนกลับหาคิดเช่นนั้นไม่ เพราะผู้เขียนคิดว่า การถกเถียงหรือโต้แย้งต่างๆ บนพื้นฐานของหลักเหตุผล และการลบล้างความคิดเก่าด้วยความคิดใหม่ที่ดีกว่า ย่อมเป็นหนทางสร้างสรรค์สังคมให้เจริญงอกงามมากยิ่งขึ้น ดังเช่นตัวอย่างของการก่อร่างสร้างตัวตนของแนวคิดทางสังคมวิทยาหนึ่ง ซึ่งเป็นแนวคิดที่ช่วยเติมเต็มแนวคิดและทฤษฎีเดิมให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น นั่นคือ แนวคิดเครือข่ายทางสังคม (Social Network)

แนวคิดเครือข่ายทางสังคม (Social Network Concept) มีพัฒนาการมาจากพื้นฐานของทฤษฎีการแลกเปลี่ยน (Exchange Theory) โดยมีนักคิดคนสำคัญ คือ Richard Emerson ซึ่งต่อยอดความคิดมาจาก George C. Homans โดยมีฐานคติ (Assumption) คือ ในเครือข่ายสังคม จะประกอบไปด้วยบุคคลหรือตัวแสดง (Actor) ที่มีความสัมพันธ์ (Relation) ซึ่งกันและกันตามบทบาทหรือหน้าที่ที่แต่ละคนหรือคู่ความสัมพันธ์มีอยู่ ซึ่งแต่ละคนนั้นมีได้มีเพียงบทบาทเดียว หากแต่มีหลายบทบาทที่จะต้องสวมในชีวิตประจำวัน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในเครือข่ายสังคม บางครั้งอาจเป็นไปตามทฤษฎีของการแลกเปลี่ยน เพราะบุคคลไม่เพียงแต่ทำตามบทบาทหน้าที่ที่คาดหวังในสังคม หรือตามบรรทัดฐานที่ได้รับการถ่ายทอดมาเท่านั้น แต่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลยังขึ้นอยู่กับพื้นฐานของการรับรู้และการตัดสินใจในการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันระหว่างคู่ความสัมพันธ์ ทั้งในด้านวัตถุและทางด้านจิตใจ ในปัจจุบันสถานภาพองค์ความรู้ของแนวคิดนี้ได้ถูกใช้ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคม (Social Network Analysis) การสร้างตัวตนของเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเชิงบูรณาการ (Integrated Exchange Forming) รวมไปถึงการศึกษาอำนาจและการพึ่งพา (Power and Dependence) ภายในเครือข่าย (สถานภาพองค์ความรู้ของแนวคิดเครือข่ายทางสังคม (State of Knowledge of Social Network Concept, 2009))

สถานภาพองค์ความรู้ของแนวคิดเครือข่ายทางสังคม สามารถแบ่งการนำเสนอเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วยวิวัฒนาการของแนวคิด แนวคิดพื้นฐานของเครือข่ายทางสังคม และประโยชน์การใช้งาน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. วิวัฒนาการของแนวคิดเครือข่ายทางสังคม (Concept Developing)

พื้นฐานแนวคิดเครือข่ายทางสังคม มีที่มาจากทฤษฎีการแลกเปลี่ยน (Exchange Theory) ที่เป็นส่วนหนึ่งของ ทฤษฎีมหภาค (Macro Theory) และเก่าแก่ทฤษฎีหนึ่งของสังคมวิทยา ซึ่งนำไปใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ทางสังคมตั้งแต่ระดับจุลภาค ระดับปัจเจกบุคคล (Micro Level: Individual level) ไปจนถึงระดับมหภาคระดับกลุ่มทางสังคม (Macro Level : Society level) โดยมีแหล่งกำเนิดของ ทฤษฎีจาก 3 แหล่งคือ เศรษฐศาสตร์เชิงอรรถประโยชน์นิยม (Utilitarian Economics) มานุษยวิทยาเชิงหน้าที่ (Functional Anthropology) และจิตวิทยาเชิงพฤติกรรม (Behavioral Psychology) (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2550) อาจสรุปหลักการของทฤษฎีการแลกเปลี่ยน โดยสังเขป ดังนี้

ทฤษฎีการแลกเปลี่ยน (Exchange Theory) หรืออาจเรียกในเชิงการศึกษานโยบาย (Policy Approach) ว่า ทฤษฎีทางเลือกที่มีเหตุผล (Rational Choice Theory) ประกอบขึ้นด้วยความพยายามที่จะประยุกต์หลักการตามแนวพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) ในการศึกษาปรากฏการณ์ทางสังคมวิทยา (สุเทพ สุนทรเกสัช, 2540 : 250) โดยมีฐานคติ (Assumption) ที่ว่าการกระทำระหว่างกันของบุคคลจะกระทำโดยอาศัยการโต้ตอบ ซึ่งพิจารณาจากรางวัล (Reward) กับการลงโทษ (Punishment) หรือความพอใจ (Satisfactory) กับความไม่พอใจ (Unsatisfactory) ซึ่งเป็นการแลกเปลี่ยนการกระทำระหว่างกัน ตลอดจนการพิจารณาจากการที่ได้รับความพึงพอใจสูงสุด (กำไร) เมื่อได้ลงมือกระทำไปแล้ว (ลงทุน) และคิดว่าการกระทำหรือการตอบแทนจากผู้อื่น ทำให้ผู้กระทำมีความพอใจเป็นอย่างมาก ทฤษฎีแลกเปลี่ยน แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ (1) ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนระดับบุคคล (Individualistic Exchange Theory) หรือทฤษฎีการแลกเปลี่ยนเชิงพฤติกรรม (Behavioral Exchange Theory) ซึ่งพัฒนามาจากทฤษฎีจิตวิทยาเชิงพฤติกรรม (Behavioral Psychology) และ (2) ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนเชิงบูรณาการ (Integration Exchange Theory) หรือทฤษฎีการแลกเปลี่ยนเชิงโครงสร้าง (สัญญา สัญญาวิวัฒน์, 2550) (Exchange Structuralism Theory) ซึ่งพัฒนามาจากทฤษฎีมานุษยวิทยาเชิงหน้าที่ (Functional Anthropology) ซึ่งจะกล่าวในรายละเอียดต่อไป

ทฤษฎีการแลกเปลี่ยนระดับปัจเจก (Individualistic Exchange Theory of George C. Homans) George C. Homans (1967 อ้างถึงใน George Ritzer, 1992) ถือเป็นจุดเริ่มต้นของแนวคิดทฤษฎีการแลกเปลี่ยน เขาได้รับอิทธิพลทางความคิดจากทฤษฎีจิตวิทยาเชิงพฤติกรรม (Behavioral Psychology) ของ B.F. Skinner โดยปรับใช้แนวคิดสำคัญ คือ กระบวนการของการเสริมแรง (Process of Reinforcement) ในการอธิบายปฏิสัมพันธ์ของมนุษย์ โดยเสนอว่าพฤติกรรมของมนุษย์เป็นเรื่องของการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ระหว่างกัน การที่บุคคลคนหนึ่งจะแสดงพฤติกรรมอย่างไร ย่อมมีเหตุผลมาจากรางวัล (Reward) หรือ การลงโทษ (Punish) ซึ่งเป็นการเสริมแรงทางบวก (Positive Reinforcement) และทางลบ (Negative Reinforcement) ตามลำดับ สิ่งที่ Homans ใช้เป็นตัวชี้วัดเพื่อสนับสนุนแนวคิดดังกล่าว คือ ปริมาณของการกระทำ (Quantity of Activity) และระดับของคุณค่าของการกระทำ (Value of Activity) การที่บุคคลจะเลือกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งในเชิงปริมาณ Homans ใช้หลัก

เศรษฐศาสตร์ อธิบายว่ามนุษย์จะเลือกตัดสินใจบนแนวทางที่ให้ผลกำไรสูงสุด ในขณะที่ระดับคุณค่านั้น Homans ใช้หลักอุปสงค์-อุปทาน (Principle of Demand and Supply) มาเชื่อมโยงกับแนวคิดทางจิตวิทยาพฤติกรรม คือ ความพึงพอใจ (Satisfaction) ภายใต้สภาวะแวดล้อมที่ขาดแคลน (Deprivation) ในผลงานชื่อ Social Behaviors : Its Elementary Forms (1964) Homans ได้นำเสนอประพจน์ระดับสูง (Higher Proposition) เพื่อเป็นข้อเสนอของทฤษฎีการแลกเปลี่ยน ซึ่งอาศัยความคิดพื้นฐานทางจิตวิทยาเชิงพฤติกรรม (Behavioral Psychology) ของ B.F. Skinner จำนวน 5 ข้อเสนอ ประกอบด้วย (1) ข้อเสนอด้านความสำเร็จ (Success Proposition) (2) ข้อเสนอด้านตัวกระตุ้น (Stimulus Proposition) (3) ข้อเสนอด้านคุณค่า (Value Proposition) (4) ข้อเสนอด้านการสูญเสียความพึงพอใจ (Deprivation-Satiation Proposition) และ (5) ข้อเสนอด้านการก้าวร้าว-ยอมรับ (Aggression-Approval Proposition) (sociosite, 2551) ซึ่งจากข้อเสนอดังกล่าว ยิ่งสะท้อนให้เห็นได้ว่า Homans นั้นเน้นที่พฤติกรรมกระทำของปัจเจกในฐานะคู่แลกเปลี่ยน (Exchange Dyadic)

อย่างไรก็ตาม แนวคิดดังกล่าว ก็ได้รับข้อโต้แย้งจาก Talcott Parsons ว่า ขาดความชัดเจนในเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์กับสัตว์ชั้นต่ำ ที่นำมาทำการทดลองเพื่อศึกษาพฤติกรรม การวิพากษ์วิจารณ์ ยังให้เหตุผลว่า หลักการทางจิตวิทยาไม่สามารถอธิบายข้อเท็จจริงทางสังคมได้ (George Ritzer, 19928) อีกทั้ง ข้อวิจารณ์ของ Peter P. Ekeh ในประเด็นของความคับแคบของทฤษฎีของ Homans ที่มองเพียงการแลกเปลี่ยนระดับบุคคลเพียงสองคน (Dyadic Exchange) แต่กลับละเลยไม่ให้ความสำคัญต่อปทัสถาน (Norms) และค่านิยม (Values) ในการหล่อหลอมเชิงสัญลักษณ์ให้เกิดความสัมพันธ์ทางการแลกเปลี่ยนต่างๆ (Peter P. Ekeh, 1974 อ้างถึงใน สุเทพ สุนทรเกสัช, 2540) นอกจากนี้ Ronald W. Toseland และ Robert F. Rivas ยังมองว่าทฤษฎีนี้มีความเป็นกลไก (Mechanic) มากจนเกินไป เพราะสันนิษฐานว่าคนเราจะใช้เหตุผลในการวิเคราะห์รางวัลที่จะได้มา และสิ่งที่จะเสียไปหรือถูกลงโทษ ก่อนจะทำการใดใดเสมอ ซึ่งอันที่จริงแล้วกระบวนการคิดจะมีอิทธิพลในการกำหนดพฤติกรรมของคนเรามากกว่า (Toseland and Rivas, 2001 อ้างถึงใน จิราลักษณ์ จงสถิตมัน, 2549) จากข้อจำกัดทางทฤษฎีดังกล่าว จึงมีนักคิดที่นำแนวคิดของ Homans มาพัฒนาสู่การวิเคราะห์โครงสร้างที่มีความซับซ้อนมากขึ้น เช่น โครงสร้างของกลุ่ม หรือสังคม ในรูปแบบของการบูรณาการ (Integration) ซึ่งนำโดยนักคิดคนสำคัญอย่าง Peter M. Blau

ทฤษฎีแลกเปลี่ยนเชิงบูรณาการ (Integration Exchange Theory) Peter M. Blau (1964 อ้างถึงใน George Ritzer, 1992) ถือว่าเป็นจุดเปลี่ยนและข้อโต้แย้ง ซึ่งเป็นนักทฤษฎีแลกเปลี่ยนอีกคนหนึ่งให้ความสำคัญต่อการอธิบายพฤติกรรมของปัจเจกบุคคลในแง่มุมมองของสังคม ระดับปฏิสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด (Face to Face Interaction) ไม่เพียงเท่านั้น เขาได้พัฒนาต่อยอดทฤษฎีของ Homans โดยขยายขอบเขตให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น โดยการผสมผสานทฤษฎีพฤติกรรมทางสังคม (Social Behavioral Theory) เข้ากับทฤษฎีข้อเท็จจริงทางสังคม (Social Fact Theory)

เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างสังคมบนพื้นฐานของการวิเคราะห์กระบวนการทางสังคม (Social Process Analysis) ที่ควบคุมความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจกบุคคลและกลุ่มต่างๆ

กระบวนการแลกเปลี่ยน (Process of Exchange) เป็นประเด็นสำคัญของแนวคิดนี้ ที่ซึ่งเป็นสิ่งชี้นำพฤติกรรมของมนุษย์และเป็นพื้นฐานของความสัมพันธ์ต่างๆ ระหว่างปัจเจกบุคคลและกลุ่มต่างๆ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน จากการแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคลไปสู่โครงสร้างสังคมและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ได้แก่ (George Ritzer, 1992)

- ขั้นที่ 1 การแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคลก่อให้เกิด...
- ขั้นที่ 2 ความแตกต่างระหว่างสถานภาพและอำนาจซึ่งก่อให้เกิด...
- ขั้นที่ 3 ความชอบธรรมและองค์การซึ่งเป็นการหว่านเมล็ดพืชของ...
- ขั้นที่ 4 ความขัดแย้งและการเปลี่ยนแปลง

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า การแลกเปลี่ยนทางสังคมเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจากความสมัครใจของปัจเจกบุคคลที่ถูกจูงใจ (Motivation) ด้วยผลกำไรหรือรางวัลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับจากผู้อื่น ซึ่งต้องอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์จึงเป็นกลไกหนึ่งการสร้างความสัมพันธ์ เป็นการพึ่งพาอาศัยก่อให้เกิดความผูกพันที่ดีต่อกัน เมื่อได้ขยายขอบเขตของทฤษฎีจากพื้นฐานทางพฤติกรรมไปสู่โครงสร้างที่มีความซับซ้อน ดังได้กล่าวมาในข้างต้นแล้ว Blau ได้ชี้ให้เห็นว่าทฤษฎีพฤติกรรมทางสังคมไม่สามารถวิเคราะห์สังคมที่มีความซับซ้อนได้ แต่ต้องผสมผสานข้อเท็จจริงทางสังคมเข้าไปร่วมด้วย โดยกลไกที่เป็นตัวเชื่อมประสาน (Link) ระหว่างโครงสร้างคือ ปทัสถาน (Norms) และค่านิยม (Values) ที่มีอยู่ในสังคมนั้นเอง (สุเทพ สุนทรเกตุช, 2540)

ในประเด็นของปทัสถาน (Norms) Blau ชี้ให้เห็นว่าเป็นสิ่งที่ทำให้การแลกเปลี่ยนทางอ้อม (Indirect Exchange) เข้าไปแทนที่การแลกเปลี่ยนโดยตรง (Direct Exchange) เช่น การที่สมาชิกของกลุ่มคนหนึ่ง (ปัจเจกบุคคล) ได้ปฏิบัติตามปทัสถานของกลุ่ม (สังคม) จึงได้รับการยอมรับจากกลุ่มส่วนรวมในพฤติกรรมนั้น นับเป็นการขยายขอบเขตจากการแลกเปลี่ยนระดับบุคคลไปสู่ระดับกลุ่มหรือสังคม โดยมีปทัสถานเป็นกลไกสำคัญ ขณะเดียวกันการแสดงพฤติกรรมตามปทัสถานของสังคมดังกล่าวยังเป็นการรักษาเสถียรภาพของสังคมนั้นเอง ในประเด็นของค่านิยม (Values) Blau ได้ขยายขอบเขตความคิดสู่ระดับสังคมที่กว้างขวางเป็นอย่างมาก โดยนำไปสู่การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรวมกลุ่มต่างๆ ในทรรศนะของเขาแล้ว ค่านิยม สามารถแบ่งได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่ (1) ค่านิยมเฉพาะ (Particular Values) (2) ค่านิยมสากล (Universal Values) (3) ค่านิยมที่สร้างความชอบธรรมแก่ผู้มีอำนาจ (Values of Legitimate Authority) และ (4) ค่านิยมการเป็นฝ่ายตรงข้าม (Particular Values) (George Ritzer, 1992)

จากการขยายขอบเขตของทฤษฎีจากพื้นฐานการแลกเปลี่ยนเชิงพฤติกรรมตามแนวคิดของ Homans ไปสู่การทำความเข้าใจโครงสร้างที่มีความซับซ้อนของ Blau ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นความพยายามในการปรับเปลี่ยนรูปร่างของทฤษฎีเพื่อให้สอดคล้องกับการศึกษาด้านข้อเท็จจริงทางสังคม (Social Fact) ที่จำเป็นต้องได้รับการ

เสริมแรง (Reinforcement) ด้วยทฤษฎีระดับมหภาค (Macro Theory) และผู้ที่ก้าวเข้ามาทำหน้าที่ในการเชื่อมโยงพฤติกรรมของปัจเจกบุคคล (จุลภาค) กับโครงสร้างสังคม (มหภาค) ในรูปแบบของการบูรณาการในระดับที่สูงขึ้น และมีส่วนสำคัญในการพัฒนาทฤษฎีนี้ให้มียุทธศาสตร์สร้างมากยิ่งขึ้น นั่นคือ Richard Emerson

ความสัมพันธ์ที่เน้นการแลกเปลี่ยนกับเครือข่ายทางสังคม (Exchange Relationships and Social Networks) เทียบกับ George C. Homans ที่มีรากฐานการพัฒนาความคิดเกี่ยวกับทฤษฎีการแลกเปลี่ยนในระดับจุลภาค (Micro Level Exchange Theory) ส่วน Peter M. Blau ได้ขยายขอบเขตความคิดสู่ระดับมหภาค (Macro Level) ที่ซับซ้อนและหลากหลาย (Complex and Variety) พร้อมทั้ง ผสมผสานข้อเท็จจริงทางสังคมเข้าไปด้วยในทางกลับกัน Richard Emerson ได้สร้างทฤษฎีการแลกเปลี่ยนในลักษณะการบูรณาการ โดยใช้แนวคิดเรื่องอำนาจ (Power) การใช้อำนาจ และความสมดุลเชิงอำนาจมาขยายขอบเขตของทฤษฎีการแลกเปลี่ยน และดูความเป็นไปได้ของการสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดเชิงโครงสร้าง บทความสำคัญซึ่งมีอิทธิพลต่อพัฒนาการของทฤษฎีการแลกเปลี่ยน โดยพัฒนาทฤษฎีในรูปแบบบูรณาการ (Emerson, 1972) 2 เรื่อง ได้แก่ การสะท้อนการแลกเปลี่ยนทางสังคม (Social Exchange) ที่ให้ความสำคัญกับพื้นฐานทางจิตวิทยาภายในตัวละครแต่ละคน ที่ละคร (Single Actor) ที่สะท้อนถึงความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อมตัวละครของเรื่อง เรื่องที่สอง ได้ขยายสถานะแวดล้อมมาสู่การวิเคราะห์ระดับมหภาค (Macro Level) กับความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนภายในโครงสร้างเครือข่ายทางสังคม (Network Structure) ของบุคคล ในผลงานดังกล่าว Emerson ได้เสนอสามปัจจัยพื้นฐานในงานของเขา ประกอบด้วย อำนาจและการพึ่งพา (Power and Dependence) พฤติกรรมนิยม (Behaviorism) และความสัมพันธ์ทางสังคม (Social Relation) ซึ่งเขาถือว่าปัจจัยตัวสุดท้ายนี้ เป็นหน่วยการวิเคราะห์ (Social Relations as Units of Analysis) ในงานทางสังคมศาสตร์ (Emerson, 1976)

สำหรับบรรดาผู้แสดง (Actors) ในทฤษฎีการแลกเปลี่ยนระดับมหภาค (Macro Level Exchange Theory) ของ Emerson อาจเป็นได้ทั้งปัจเจกบุคคล (Individuals) หรือหมู่คณะ (Collectivities) ซึ่งนับเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนามาสู่ความสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยนและเครือข่าย (Exchange Relationships and Networks) ซึ่งปัจเจกบุคคลหรือหมู่คณะจะมีปฏิสัมพันธ์กันในลักษณะของการแลกเปลี่ยนกันภายในเครือข่ายของตนเอง โดย Emerson เสนอว่าในเครือข่ายการแลกเปลี่ยนใดใด จะประกอบไปด้วย (1) โครงข่ายของความสัมพันธ์ทางสังคม (Web of Social Relation) (2) ตัวแสดงที่หลากหลาย (Various Actors) ซึ่งมีโอกาสในการแลกเปลี่ยน (Exchange Opportunities) รวมถึงมีความสัมพันธ์ในการแลกเปลี่ยน (Exchange Relations) ซึ่งกันและกัน และ (3) การแลกเปลี่ยนระดับบุคคล จะเป็นการสร้างโครงสร้างเครือข่ายเดี่ยว (Single Network Structure) (George Ritzer, 2003)

ความสัมพันธ์เชิงอำนาจแบบพึ่งพา (Power-Dependency Relations) เป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการแลกเปลี่ยนกับเครือข่ายทางสังคม ที่มองเห็นลักษณะความสัมพันธ์เชิงการใช้อำนาจ และความสมดุลเชิงอำนาจ Emerson ซึ่งให้เห็นถึง แบบแผนการพึ่งพาอาศัยระหว่างผู้คน อันเป็นพื้นฐานในการก่อกำเนิดโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับการผสมผสาน การรวมหมู่ผู้คน หรือการจำแนกแยกแยะผู้คนเป็นกลุ่มหรือประเภท ในขณะเดียวกัน

ความสัมพันธ์เชิงพึ่งพาอาศัยระหว่างกันของคนในกลุ่มจะช่วยบ่มเพาะให้สมาชิกของกลุ่มมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ดังกล่าวให้แน่นแฟ้นมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้อำนาจของสมาชิกในกลุ่มไม่เท่าเทียมกัน โดยเฉพาะเมื่อ ฝ่ายหนึ่งพึ่งพาอีกฝ่ายหนึ่งมากเกินไป (Over Dependency) จะทำให้เกิดอำนาจที่ไม่สมดุล (Unbalance Power) และฝ่ายที่เป็นที่พึ่งก็จะได้เปรียบเชิงอำนาจต่ออีกฝ่ายหนึ่ง แต่ถ้าหากต่างคนต่างพึ่งพาอาศัยกันอย่างทัดเทียมกันแล้ว อำนาจนั้นก็จะเป็นสมดุล ในทฤษฎีของ Emerson อำนาจเป็นศักยภาพในเชิงโครงสร้างที่มาจากความสัมพันธ์ที่พึ่งพาอาศัยระหว่างผู้กระทำด้วยกัน

เมื่อเกิดอำนาจที่ไม่สมดุล จะก่อให้เกิดการใช้อำนาจ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ใช้อำนาจภายใต้โครงสร้างอำนาจที่มีแบบแผนและลักษณะของการแลกเปลี่ยน (Exchange Patterns and Characteristics) ระหว่างผู้กระทำการ (Agency) ที่มีอำนาจไม่เท่าเทียมกัน รวมทั้งมีความสัมพันธ์เชิงอำนาจแบบไม่เสมอภาค (Unbalance Power Relations) แต่ในที่สุด ความไม่เท่าเทียมเสมอภาคดังกล่าว มักจะนำไปสู่กระบวนการที่ทำให้อำนาจมีความสมดุลมากขึ้นจากเดิม (จिरาลักษณ์ จงสถิตมัน, 2549)

ดังนั้น จากแนวคิดทฤษฎีการแลกเปลี่ยน ซึ่งเกี่ยวพันไปถึงทฤษฎีเครือข่าย (Network Theory) (Emerson, 1976) ได้ทำการเชื่อมโยง (Link) จุดภาคกับมหภาค คุณูปการของความสำเร็วจนนี้ ดังที่ Karen Cook สาวกคนสำคัญของ Emerson ได้กล่าวไว้ว่าประเด็นสำคัญในผลงานของ Emerson คือ โครงสร้างเครือข่ายการแลกเปลี่ยน (Exchange Network Structure) นั่นคือศูนย์กลางการเชื่อมโยงจุดภาคกับมหภาค ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงให้ปัจเจกบุคคลให้กลายเป็นกลุ่มและพัฒนาสู่การเป็นหมู่คณะที่ใหญ่ขึ้น เช่น องค์กร หรือ พรรคการเมือง (Cook, ม.ป.ป. อ้างถึงใน George Ritzer, 2003) ผลงานของ Emerson ดังกล่าวมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้วงการสังคมวิทยาในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเกิดขึ้นของแนวคิด “เครือข่ายทางสังคม” (Social Network)

2. แนวคิดพื้นฐานของเครือข่ายทางสังคม (Brief of Social Network Concept) ดังที่ได้กล่าวมาแล้วว่าแนวคิดเครือข่ายทางสังคม (Social Network) เป็นหนึ่งในแนวคิดของศาสตร์ยุคใหม่ ซึ่งได้รับการพัฒนาจากนักคิดทางสังคมวิทยา เพื่อเป็นอีกหนึ่งทางเลือกในการใช้เป็นแนวทางในการศึกษาสังคม ในที่นี้ผู้เขียนขอสรุปสาระสำคัญของแนวคิดดังกล่าว ดังนี้

ฐานคติ (Assumption) ในเครือข่ายสังคม จะประกอบไปด้วยบุคคลหรือตัวแสดง (Actor) ที่มีความสัมพันธ์ (Relation) ซึ่งกันและกันตาม บทบาทหรือหน้าที่ของแต่ละคนหรือคู่ความสัมพันธ์มีอยู่ ซึ่งแต่ละคนนั้นมีได้มีเพียงบทบาทเดียว หากแต่มีหลายบทบาทที่จะต้องสวมในชีวิตประจำวัน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในเครือข่ายสังคม บางครั้งอาจเป็นไปตามทฤษฎีของการแลกเปลี่ยน เพราะบุคคลไม่เพียงแต่ทำตามบทบาทหน้าที่ ที่คาดหวังในสังคม หรือตามบรรทัดฐานที่ได้รับการถ่ายทอดมาเท่านั้น แต่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลยังขึ้นอยู่กับพื้นฐานของการรับรู้และการตัดสินใจในการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันระหว่างคู่ความสัมพันธ์ ทั้งในด้านวัตถุและทางด้านจิตใจ

ความหมาย เครือข่ายทางสังคม (Social Network) หมายถึง ปรากฏการณ์ทางสังคมในรูปแบบหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นถึงรูปแบบการจัดเรียงความสัมพันธ์ (Patterned Arrays of Relationship) ระหว่างปัจเจกชน (Individual) ที่ร่วมกระทำการในสังคม (Encyclopedia of Sociology (Volume 4 : S-Z Index) (1992 : 1887) อีกความหมายหนึ่ง เครือข่ายทางสังคม (The SAGE Dictionary of Sociology (2006 : 239) คือ รูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคม (Pattern of Social Relationship) ของปัจเจกชน (Individual) ซึ่งนักสังคมวิทยาถือว่าเป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ในการศึกษา และใช้วิธีศึกษาโดยการ สังเกต (Observation) ก่อนจะเขียนออกมาเป็นแผนที่ปฏิสัมพันธ์ (Interaction Mapping) พระมหาสุทิตย์ อาภากรโ (2547 : 6) ให้นิยามของ เครือข่ายทางสังคม ว่าหมายถึง ความสัมพันธ์ในสังคมมนุษย์ ทั้งในระดับปัจเจกบุคคล ปัจเจกบุคคลกับกลุ่ม กลุ่มกับกลุ่ม และกลุ่มกับเครือข่าย โดยเป็นการอธิบายถึงพฤติกรรมและความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ เช่น กิจกรรม การสื่อสาร ความร่วมมือ การพึ่งพาอาศัย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่มีโครงสร้างและรูปแบบที่หลากหลาย ขณะที่ Alter และ Hage (1993 อ้างถึงในนฤมล นิราทร, 2543 : 6) กล่าวว่า เครือข่าย (Network) คือ รูปแบบทางสังคม ที่เปิดโอกาสให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างองค์กร เพื่อแลกเปลี่ยน การสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียว และการร่วมกันทำงาน เครือข่ายประกอบด้วยองค์กรจำนวนหนึ่งซึ่งมีอาณาเขตที่แน่นอนหรือไม่ก็ได้ และองค์กรเหล่านี้ มีฐานะเท่าเทียมกัน ส่วน Jeremy Boissevain (1974 : 22) ให้นิยามของ เครือข่ายทางสังคม ว่าหมายถึง ความสัมพันธ์ทางสังคมของบุคคล โดยมีการติดต่อสื่อสารและแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน สรุปได้ว่า เครือข่ายทางสังคม (Social Network) หมายถึง รูปแบบความสัมพันธ์ ทางสังคม (Pattern of Social Relationship) ของปัจเจกบุคคล (Individual) กลุ่ม (Group) และองค์กร (Organization) ผ่านรูปแบบของปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Social Interaction) ในรูปแบบต่างๆ เช่น กิจกรรม การสื่อสาร ความร่วมมือ การพึ่งพาอาศัย การแลกเปลี่ยน การเรียนรู้ ซึ่งเป็นปฏิสัมพันธ์ที่มีโครงสร้างและรูปแบบที่หลากหลาย ตลอดจนมีเป้าหมายร่วมกัน

ประเภทของเครือข่ายทางสังคม (Type of Social Network) สามารถแบ่งประเภทของเครือข่ายทางสังคมได้ในหลายรูปแบบ โดยมีนักวิชาการหลายคน พอลสรุปโดยสังเขป (นฤมล นิราทร, 2543) ได้จำแนกประเภทของเครือข่ายทางสังคม ตามมิติ 4 มิติ ดังนี้

- 1) จำแนกมิติตามพื้นที่ดำเนินการ เช่น เครือข่ายระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด ภาค และประเทศ
- 2) จำแนกมิติตามกิจกรรมหรือประเด็นปัญหา เช่น เครือข่ายที่ทำงานด้านเด็ก สตรี สาธารณสุข เศรษฐกิจ พัฒนาชุมชน สิทธิมนุษยชน สิ่งแวดล้อม
- 3) จำแนกมิติตามอาชีพหรือสถานภาพทางสังคม เช่น เครือข่ายด้านแรงงาน เครือข่ายกลุ่มพระสงฆ์ เครือข่ายครูพิทักษ์สิทธิเด็ก เครือข่ายสารวัตรนักเรียน

4) จำแนกมิติตามรูปแบบโครงสร้างหรือความสัมพันธ์ ทำให้เกิดเครือข่ายใน 2 ลักษณะ คือ เครือข่ายตามแนวดิ่ง คือ (1) เครือข่ายที่มีโครงสร้างเป็นช่วงชั้น ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรภายในเครือข่ายไม่เท่ากัน และ (2) เครือข่ายตามแนวนอน เป็นเครือข่ายที่ความสัมพันธ์ระหว่างองค์กรภายในเครือข่ายเท่าเทียมกัน

ประเภทของเครือข่าย ยังอาจจำแนกตามระดับของการศึกษา วิเคราะห์เครือข่าย (Network Analysis) (Martin Kilduff และ Wenpin Tsai, 2003) แบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ (1) เครือข่ายระดับปัจเจกบุคคล (Individual Level Network) (2) เครือข่ายระดับหน่วยธุรกิจ (Business Unit Level Network) (3) เครือข่ายระดับองค์กร (Organization Level Network) และ (4) เครือข่ายระดับอื่นๆ (Other Level Network) หรือระดับระหว่างองค์กร

การสร้างเครือข่ายทางสังคม (Social Network Construct) หมายถึง กิจกรรมในการก่อให้เกิดกลุ่ม ซึ่งอาจเป็นกลุ่มองค์กร หรือกลุ่มบุคคล เพื่อวัตถุประสงค์ในการแลกเปลี่ยน การจัดกิจกรรม หรือการผลิตรายหว่างองค์กรสมาชิก ต้องอาศัยการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันมาก่อนหน้าที่จะทำความตกลงเป็นองค์กรเครือข่าย (นฤมล นิราทร, 2543)

เหตุผลในการสร้างเครือข่ายทางสังคม มีหลายประการ ได้แก่ (1) บุคคลต้องการมีเพื่อนในการทำงาน ต้องการมีหมู่ มีพวก (2) บุคคลต้องการทรัพยากรในการทำงาน (3) บุคคลต้องการรับภาระความเสี่ยงในกิจกรรมร่วมกัน (4) บุคคลต้องการความชำนาญเฉพาะด้านในการแก้ไขปัญหา (5) บุคคลต้องการประหยัด และ (6) บุคคลต้องการเรียนรู้ประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน รวมไปถึงมีปัจจัยเสริมที่เป็นเงื่อนไขสำคัญ คือ ความเต็มใจที่จะเข้าร่วมเป็นเครือข่าย (นฤมล นิราทร, 2543)

การสร้างเครือข่ายทางสังคม (พระมหาสุทิตย์ อากาศโร, 2547) อาจมีสาเหตุจากปัจจัยอื่นๆ นอกเหนือจากที่กล่าวไว้ข้างต้น ได้แก่ (1) สถานการณ์ปัญหาและสภาพแวดล้อมที่ซ้ำซ้อน หลากหลาย และขยายตัว จนเกินความสามารถของปัจเจกบุคคล หรือกลุ่ม ที่จะดำเนินการแก้ไข (2) เครือข่ายเป็นเครื่องมือหรือยุทธศาสตร์ในการสร้างพื้นที่ทางสังคม และ (3) เพื่อให้การประสานผลประโยชน์เป็นไปอย่างเท่าเทียม จากที่กล่าวมาในข้างต้น จะเห็นได้ว่าเหตุผลสำคัญของการสร้างเครือข่ายทางสังคม คือ การมุ่งที่จะบรรลุเป้าหมายของปัจเจกบุคคล ซึ่งไม่สามารถทำได้ด้วยตนเองโดยลำพัง แต่ต้องอาศัยการรวมตัวกันเป็นกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนทรัพยากร ส่งผลให้สามารถดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย อันเป็นการประสานผลประโยชน์ซึ่งกันและกัน

ส่วนประกอบของเครือข่ายทางสังคม (Social Network Components) ส่วนประกอบที่สำคัญของความเป็นเครือข่าย ประกอบด้วย (พระมหาสุทิตย์ อากาศโร, 2547) (1) หน่วยชีวิตหรือสมาชิก (2) จุดมุ่งหมาย (3) การทำหน้าที่อย่างมีจิตสำนึก (4) การมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยน และ (5) ระบบความสัมพันธ์และการสื่อสาร

ส่วนประกอบของเครือข่าย ในความคิดเห็นของเกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ (2543) มี 7 ประการ ประกอบด้วย (1) การรับรู้มุมมองร่วมกัน (2) การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน (3) การมีผลประโยชน์และความสนใจร่วมกัน (4) การมีส่วนร่วมของสมาชิกเครือข่ายอย่างกว้างขวาง (5) มีกระบวนการเสริมสร้างซึ่งกันและกัน (6) มีการพึ่งอิงร่วมกัน และ (7) การมีปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน

นอกจากนี้ มีการใช้ตัวอักษรย่อภาษาอังกฤษ คือ LINK เพื่ออธิบายส่วนประกอบของเครือข่าย ประกอบด้วย (Waner, อ้างถึงในปาริชาติ สถาปิตานนท์ และชัยวัฒน์ ธีระพันธ์, 2546) 4 ส่วน คือ (1) การเรียนรู้ (Learning) (2) การลงทุน (Investing) (3) การดูแล (Nursing) และ (4) การรักษา (Keeping)

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของเครือข่ายทางสังคม ประกอบด้วย (1) สมาชิกของเครือข่าย (2) มีจุดมุ่งหมายร่วมกัน (3) การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกในเครือข่าย (4) การสื่อสารภายในเครือข่าย (5) การมีปฏิสัมพันธ์เชิงแลกเปลี่ยน

การวิเคราะห์เครือข่ายสังคม (Social Network Analysis) จากที่กล่าวมาในข้างต้นจะเห็นได้ว่า แนวความคิดในเรื่องเครือข่ายทางสังคมนั้น เน้นการดำรงอยู่ของสายใยความสัมพันธ์ทางสังคม (Social Relation Web) ระหว่างบุคคล ที่ขยายครอบคลุมไปทั่วทั้งสังคม แต่การวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคมนั้น ในทางสังคมวิทยาจะเน้นที่ความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างบุคคลที่อยู่ในเครือข่ายสังคมว่า จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมซึ่งกันและกันอย่างไร ซึ่งต้องอาศัยปัจจัยเรื่องรูปแบบและลักษณะของเครือข่ายสังคมมาอธิบายพฤติกรรมของบุคคลด้วย ในเรื่องนี้ Jeremy Boissevain ได้เสนอถึงลักษณะความสัมพันธ์ทางสังคมที่สามารถนำมาเป็นกรอบในการศึกษาวิเคราะห์เครือข่ายสังคมไว้ 4 ลักษณะด้วยกัน ดังนี้ (Boissevain, 1974)

1. ความสัมพันธ์ทางสังคมบนพื้นฐานของการแลกเปลี่ยน (Transactional Contact) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในเครือข่ายทางสังคม บางครั้งอาจเป็นไปตามทฤษฎีการแลกเปลี่ยน (Exchange Theory) ที่กล่าวมาในช่วงต้นของบทความนี้ เนื่องจากบุคคลไม่เพียงแต่ทำตามบทบาทหน้าที่ที่คาดหวัง (Expect Role/Functions) ในสังคม หรือตามปทัสถาน (Norms) ที่ได้รับการถ่ายทอดมาเท่านั้น แต่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลยังขึ้นอยู่กับพื้นฐานของการรับรู้และการตัดสินใจในการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกันระหว่างคู่ความสัมพันธ์ ทั้งในด้านวัตถุและทางด้านจิตใจ เช่น เงินทอง สิ่งของ หรือความช่วยเหลือที่ก่อให้เกิดบุญคุณที่ต้องมีการตอบแทนกันในภายภาคหน้า โดยที่ตัวบุคคลเป็นผู้ตัดสินใจเองในการที่จะเลือก หรือมีพฤติกรรมอย่างไร หรือแลกเปลี่ยนอะไรกับอีกบุคคลหนึ่ง เช่น ความเป็นเพื่อนระหว่าง นายดำกับนายแดง อาจเป็นไปได้ทั้งในเรื่องของความรัก ความซื่อสัตย์ ความสนิทสนม การให้ของกำนัล การให้ยืมเงินทอง แต่ทั้งคู่ก็อาจเลือกที่จะแลกเปลี่ยนในเพียงบางสิ่งบางอย่างซึ่งกันและกันเท่านั้น ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมหรือความพอใจที่จะได้จากการแลกเปลี่ยนนั้นๆ ด้วย

2. ความสัมพันธ์ทางสังคมในลักษณะที่เท่าเทียมกันและไม่เท่าเทียมกัน (Directional Flow) ความสัมพันธ์

ทางสังคมระหว่างบุคคล ซึ่งวางอยู่บนพื้นฐานการแลกเปลี่ยนนั้น สามารถก่อให้เกิดความสัมพันธ์ในลักษณะร่วมมือกัน (Cooperative) หรือแข่งขันกัน (Competitive) ซึ่งอาจก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนที่สมดุล (Balance Reciprocity) และไม่สมดุลกัน (Negative Reciprocity) ขึ้น ในที่นี้หมายถึงการได้รับผลประโยชน์จากกันและกัน ทั้งในลักษณะที่เท่าเทียมกันและไม่เท่าเทียมกัน โดยฝ่ายหนึ่งอาจได้รับมากกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง

3. ความถี่และระยะเวลาของความสัมพันธ์ (Frequency and Duration of Relationship) ความถี่ของความสัมพันธ์ (Frequency of Relationship) ถือเป็นปัจจัยที่นำไปสู่คุณภาพของความสัมพันธ์ในลักษณะการเกิดความสัมพันธ์เชิงซ้อน และในทำนองเดียวกันความถี่ของความสัมพันธ์ ก็เป็นผลเนื่องมาจากความสัมพันธ์เชิงซ้อน ความผูกพันและความมีอิทธิพลต่อกันและกันในด้านพฤติกรรมนั้น จึงขึ้นอยู่กับความถี่และความบ่อยครั้งของการพบปะสัมพันธ์กัน ประกอบขึ้นอยู่ที่ช่วงระยะเวลาของความสัมพันธ์ด้วย ยิ่งบุคคลมีความสัมพันธ์กับอีกบุคคลหนึ่งบ่อยครั้งและมีระยะเวลาของการรู้จักกันนานเพียงใด ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองคน จะมีอิทธิพลกำหนดพฤติกรรมของกันและกันมากขึ้นเท่านั้น เนื่องจากว่ามีความผูกพันมาก แต่ความถี่ของความสัมพันธ์อย่างเดียวนั้นไม่เพียงพอที่จะทำนายอิทธิพลของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล หรือพฤติกรรมของบุคคลได้ เช่น หากเราเดินทางไปทำงาน และพบกับพนักงานทำความสะอาดทุกวัน ก็ไม่ได้หมายความว่าพนักงานทำความสะอาดนั้นจะมีอิทธิพลในการกำหนดพฤติกรรมของเรา ในทางตรงกันข้ามแม้ว่าเราจะไม่ได้เจอน้องชายถึงสองปี แต่เราก็มีความรักให้แก่เขา และยินดีที่จะทำตามคำขอของเขา ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าระยะเวลาของการมีความสัมพันธ์กัน อาจใช้เป็นตัวชี้วัด (Indicator) ในการทำนายอิทธิพลที่จะมีต่อพฤติกรรมของบุคคลมากกว่าความถี่ของการพบปะกัน

4. ความสัมพันธ์อันหลากหลาย ด้วยบทบาทที่มีในสังคม : ความสัมพันธ์เชิงซ้อน (Diversity of Linkage : Multiplexity) โดยลักษณะของความสัมพันธ์แบบนี้ สามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีบทบาท (Role Theory) เนื่องจากในเครือข่ายทางสังคมนั้น จะประกอบไปด้วยบุคคลที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันตามบทบาทหรือหน้าที่ ที่แต่ละคนหรือคู่ความสัมพันธ์มีอยู่ โดยที่บุคคลแต่ละคนนั้นมีได้มีเพียงบทบาทเดียว หากแต่มีหลายบทบาทที่จะต้องสวมในชีวิตประจำวัน เช่น บทบาทของแม่ บทบาทลูก บทบาทอาจารย์ บทบาทนักศึกษา บทบาทของเพื่อน เป็นต้น ดังนั้น บุคคลสองคนอาจมีความสัมพันธ์กันได้ในบทบาทเดียว (Single Role) หรือหลายบทบาทประกอบกัน (Multiple Roles) เรียกได้ว่าเป็นความสัมพันธ์เชิงเดี่ยว (Uniplex or Single-Relation) และความสัมพันธ์เชิงซ้อน (Multiplex or Multi-Relation) ตามลำดับ ซึ่งบทบาทแต่ละบทบาทจะมีปทัสถาน (Norms) และความคาดหวัง (Expectation) เป็นตัวชี้แนะแนวทางพฤติกรรมที่จะปฏิบัติต่อกันและกัน

นอกจากลักษณะของความสัมพันธ์ภายในเครือข่ายทางสังคมทั้งสี่ข้างต้น Boissevain ยังได้เสนอต่อไปอีกว่า สิ่งที่จะต้องคำนึงและวิเคราะห์ร่วมไปด้วย คือ ลักษณะของโครงสร้างของเครือข่ายทางสังคม ประกอบด้วย (1) ขนาดของเครือข่าย (2) ความหนาแน่นภายในเครือข่าย (3) ความเกี่ยวพันกันภายในเครือข่าย (4) ตำแหน่งของบุคคลภายในเครือข่าย และ (5) กลุ่มของความสัมพันธ์ของบุคคลในเครือข่าย

ทฤษฎีที่มีความสัมพันธ์กับแนวคิดเครือข่ายทางสังคม (Related Theory) กลุ่มงานวิจัยที่ใช้แนวคิดและทฤษฎีที่มีความสัมพันธ์กับแนวคิดเครือข่ายทางสังคม เป็นพื้นฐานในการศึกษาวิจัย ซึ่งพบว่าสามารถจำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม (Martin Kilduff และ Wenpin Tsai, 2003) ได้จำแนกดังนี้

1. กลุ่มงานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีเติบโตจากภายใน (Home-grown Theories) สามารถแบ่งได้เป็น 2 ทฤษฎีหลักได้แก่ (1) ทฤษฎี Heterophily Theory ซึ่งกล่าวถึงแนวคิดด้านจุดแข็งของการเกาะเกี่ยวกันอย่างหลวมๆ (The Strength of Weak Ties) และหลุมของโครงสร้าง (Structure Hole) (2) ทฤษฎีบทบาทเชิงโครงสร้าง (Structural Role Theory) ซึ่งกล่าวถึงแนวคิดด้านความเท่าเทียมกันทางโครงสร้าง ความเหนียวแน่นในโครงสร้าง และความเท่าเทียมกันในบทบาท ซึ่งจะสามารถศึกษาให้รู้ได้ว่าผู้แสดง (Actors) ในเครือข่ายมีอิทธิพลต่อทัศนคติและพฤติกรรมของคนอื่นอย่างไร

2. กลุ่มงานวิจัยที่ส่งออก (Exportation) ได้แก่ แนวคิดเรื่อง เครือข่าย (Network) ที่เป็นผลผลิตที่สร้างผลประโยชน์ทางความรู้ให้แก่กลุ่มทฤษฎีองค์กร โดยใช้ทฤษฎีองค์กร (Organization Theories) ในการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์การภายใต้มุมมองของเครือข่ายทางสังคม และมีการศึกษาค้นคว้าก้าวไกลออกไปเพื่อให้เห็นศักยภาพของความเกี่ยวพันอย่างสำคัญระหว่างทฤษฎีองค์กรและแนวคิดด้านเครือข่ายทางสังคม ซึ่งในภาคธุรกิจได้นำมาใช้เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่องค์กรในเครือข่าย และการสร้างอำนาจการต่อรองให้แก่องค์กรของตน เพื่อสามารถดำเนินธุรกิจอยู่ให้ได้ท่ามกลางการแข่งขันที่สูงมากในปัจจุบัน

3. กลุ่มงานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีนำเข้า (Import Theories) เป็นทฤษฎีที่หยิบยืมมาจากศาสตร์สาขาอื่น เช่น คณิตศาสตร์ และจิตวิทยาสังคม ทฤษฎีที่นำมาจากคณิตศาสตร์ คือ ทฤษฎีกราฟ (Graph theory) ซึ่งเป็นพื้นฐานของการวิจัยในด้านนี้อย่างต่อเนื่อง ส่วนทฤษฎีที่นำมาจากศาสตร์สาขาจิตวิทยาสังคม ได้แก่ ทฤษฎีสสมดุล (Balance Theory) และทฤษฎีการเปรียบเทียบทางสังคม (Social Comparison Theory) โดยทฤษฎีเหล่านี้ต่างมีคุณูปการต่อกระบวนการศึกษาเครือข่ายทางสังคม ในกลุ่มสังคมในรูปแบบขององค์กรต่างๆ

จะเห็นได้ว่ากลุ่มงานวิจัยที่ใช้ทฤษฎีทั้งสามกลุ่มดังกล่าว เป็นความพยายามที่จะอธิบายว่าพื้นฐานทางทฤษฎีเหล่านั้น สามารถอธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และระหว่าง องค์กรว่ามีลักษณะอย่างไร เช่น ในขณะที่ทฤษฎีนำเข้า (Import Theories) จะกล่าวถึงความสัมพันธ์ (Relation) หรือปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ในระดับจุลภาค (Micro Level) ของปัจเจกบุคคลเป็นหลักนั้น ทฤษฎีที่เติบโตขึ้นจากภายใน (Home-grown Theories) กลับมุ่งเน้นที่จะดำเนินการในงานวิจัยทั้งระดับจุลภาคและมหภาค (Macro Level)

3. ประโยชน์การใช้งาน (Implementations) กล่าวได้ว่าในปัจจุบัน องค์ความรู้ของแนวคิดเครือข่ายทางสังคม (Social Network) ได้ถูกใช้ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคม (Social Network

Analysis) การสร้างตัวตนของเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเชิงบูรณาการ (Integrated Exchange Forming) รวมไปถึง การศึกษาอำนาจและการพึ่งพา (Power and Dependence) ภายในเครือข่าย โดยส่วนใหญ่แล้วนักวิจัยผู้มุ่งศึกษาสังคม โดยอาศัยแนวคิดนี้มักจะเริ่มต้นจากปรากฏการณ์จริงในพื้นที่ และวิเคราะห์ สังเคราะห์เพื่อให้เห็นแบบแผน และ กระบวนการทำงานของเครือข่ายเชิงทฤษฎี และเชิงประจักษ์ ทำให้ได้ร่องรอยของความสัมพันธ์ระหว่างปัจเจก บุคคล และองค์กรที่ทำงานร่วมกันเพื่อมุ่งสู่เป้าหมายเดียวกันในรูปของเครือข่ายมากขึ้น

สำหรับนักทฤษฎีเครือข่ายต่างประเทศจะให้ความสนใจต่อความเชื่อมโยงระหว่างบุคคล กลุ่ม และองค์กร ว่าเป็นการกระทำในลักษณะของความสัมพันธ์ระดับบุคคลขึ้นไป โครงสร้างที่เป็นรูปธรรม บทบาทในการ เชื่อมโยงของโครงสร้างทางสังคมอยู่ภายใต้ปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มคน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถในการเข้าถึง ทรัพยากรที่มีคุณค่า ทั้งทรัพย์สิน อำนาจและข้อมูลที่แตกต่างกัน ซึ่งจะมีอยู่ในตัวปัจเจกบุคคล กลุ่ม องค์กรต่างๆ ใน สังคม การแลกเปลี่ยน แบ่งปันทรัพยากรจึงเกิดขึ้น ผ่านกระบวนการเครือข่าย นอกจากนี้ Jason Ethier ได้รวบรวม แนวทางการใช้ประโยชน์แนวคิดเครือข่ายทางสังคม (Social Network) สรุปได้ ดังนี้ (Ethier, 2006)

1. การใช้ความรู้เกี่ยวกับเครือข่ายมนุษย์ (Knowledge of Human Networks) ในการประยุกต์กับการ ออกแบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (The Design of Computer Networks) โดยเปรียบเทียบกิจกรรมการแลกเปลี่ยนของ มนุษย์ในเรื่องของสารสนเทศ (Information) ความรู้ (Knowledge) ความคิด (Ideas) ตลอดจนทัศนคติ (Opinions)
2. การใช้แนวคิดเครือข่ายทางสังคม ในการวิจัยเชิงสุขภาพส่วนบุคคล (Personal Health) โดยเฉพาะ ประเด็นของการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมทางสังคม (Participation Social Network) ในการรักษาสุขภาพ ทั้งใน ระดับส่วนบุคคล ไปจนถึงชุมชน และสังคมโดยรวม
3. การใช้แนวคิดเครือข่ายทางสังคมในการวิจัยตลาด (Marketing Research) ซึ่งจะสามารถสร้างผลกำไร จำนวนมหาศาลแก่หน่วยธุรกิจ เนื่องจากการศึกษาเครือข่ายสังคม (Social Networks) และแบบแผนความสัมพันธ์ (Patterns of Relationship) จะทำให้ทราบถึงแนวทางในการพัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อตอบสนองความต้องการ ของสมาชิกในเครือข่ายทางสังคมนั้นๆ
4. การใช้แนวคิดเครือข่ายทางสังคมในการวิจัยชุมชนออนไลน์ (Online Community) บนระบบ อินเทอร์เน็ต โดยตัวอย่างงานวิจัยที่มีชื่อเสียงและได้รับการกล่าวขวัญเป็นอย่างมาก คือ ผลการศึกษา Club Nexus ของนักวิจัยจาก Stanford University

จะเห็นได้ว่า แนวคิดเครือข่ายทางสังคม (Social Network Concept) มีพัฒนาการมาจากพื้นฐานของทฤษฎี การแลกเปลี่ยน (Exchange Theory) โดยมีหลักการที่ว่า ในเครือข่ายสังคมจะประกอบไปด้วยบุคคลที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ตามบทบาทหรือหน้าที่ที่แต่ละคนหรือคู่ความสัมพันธ์มีอยู่ ซึ่งแต่ละคนนั้นมิได้มีเพียง บทบาทเดียว หากแต่มีหลายบทบาทที่จะต้องสวมในชีวิตประจำวัน บุคคลไม่เพียงแต่ทำตามบทบาทหน้าที่ที่ คาดหวังในสังคม หรือตามบรรทัดฐานที่ได้รับการถ่ายทอดมาเท่านั้น แต่ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลยังขึ้นอยู่กับ พื้นฐานของการรับรู้และการตัดสินใจในการแลกเปลี่ยนซึ่งกันและกัน ทั้งในด้านวัตถุและทางด้านจิตใจ ในปัจจุบัน

สถานภาพองค์ความรู้ของแนวคิดนี้ได้ถูกใช้ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ การวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคม การสร้างตัวตนของเครือข่ายการแลกเปลี่ยนเชิงบูรณาการ

อย่างไรก็ตามแม้ว่าการวิเคราะห์เครือข่ายสังคม จะช่วยให้เราเข้าใจถึงความสัมพันธ์ที่มีอยู่ในสังคม อันนำไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มที่ไม่เป็นทางการ (Informal Group) องค์กรทางสังคม (Social Organization) และโครงสร้างทางสังคม (Social Structure) ลักษณะความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าว สามารถนำมาใช้อธิบายพฤติกรรมของบุคคลได้ แต่ในปัจจุบันความรู้เกี่ยวกับแนวความคิดเรื่องเครือข่ายทางสังคม และการวิเคราะห์เครือข่ายสังคมในประเทศไทยยังคงอยู่ในวงจำกัด ยังมีได้นำเอาวิธีการวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคมมาใช้อธิบายพฤติกรรมต่างๆทางสังคมเท่าที่ควร ทำให้ขาดความเข้าใจถึงกระบวนการต่างๆ อีกมากที่เกิดขึ้นในสังคม ดังนั้น หากเข้าใจถึงวิธีการศึกษาวิเคราะห์เครือข่ายสังคมแล้ว เราสามารถที่จะนำมาใช้อธิบายพฤติกรรม ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมได้ ไม่เฉพาะแต่พฤติกรรมทางด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น แต่เป็นพฤติกรรมทุกด้านที่เกิดขึ้นในสังคม เช่น การศึกษาเกี่ยวกับเครือข่ายของแรงงานข้ามถิ่นข้ามชาติ การศึกษาอิทธิพลของเครือข่ายชุมชนที่มีผลต่อการรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น

กรอบแผนงานภายใต้ยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขระดับจังหวัด

1. แผนงานสร้างการเรียนรู้ และความสามารถในการจัดการของชุมชนเพื่อการพึ่งตนเองอย่างยั่งยืน สนับสนุนให้ชุมชนเข้าร่วมในกระบวนการคิด วิเคราะห์กำหนดตำแหน่งของตนเองและวางทิศทางการพัฒนาตามศักยภาพความพร้อมชุมชน ทั้งนี้ เปิดกว้างให้ทุกภาคีทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และสถาบันการศึกษาที่มีบทบาทในกระบวนการเรียนรู้ระดับชุมชนแบบมีส่วนร่วมเป็นผู้ดำเนินการได้ตามความสมัครใจและความพร้อม ตลอดจนการจัดบริการความรู้ให้กับชุมชนตามที่ชุมชนร้องขอ เช่น การสนับสนุนวิทยากรกระบวนการ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การให้สถาบันการศึกษาเป็นที่เลี้ยง การศึกษาคุณานศูนย์การศึกษานอกระบบเนื่องจากพระราชดำริ เป็นต้น
2. แผนงานกำหนดตำแหน่งการพัฒนาอาชีพของชุมชนภายใต้ระบบและกลไกการตลาด โดยสนับสนุนกิจกรรมการประกอบอาชีพของคนในหมู่บ้าน /ชุมชนทั้งในและนอกภาคเกษตร ที่ชุมชนมีการวางตำแหน่งอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพความสามารถของตัวเองภายใต้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. แผนงานพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ที่ครอบคลุมทั้งผลิตภัณฑ์ด้านอาหาร ผลิตภัณฑ์สุขภาพ ผลิตภัณฑ์สิ่งทอ และผลิตภัณฑ์จักสาน ซึ่งมีศักยภาพ มีความโดดเด่น และมีคู่แข่งทางการตลาด โดยเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนในด้านบรรจุภัณฑ์ ด้านการเชื่อมโยงตลาด ด้านมาตรฐานทั้งคุณภาพ ความสะอาด และความปลอดภัย
4. แผนงานสนับสนุนชุมชนให้มีบทบาทรองรับความอ่อนแอของระบบครอบครัวไทย เน้นการให้บริการเสริมในชุมชนเพื่อการดูแลครอบครัวที่อ่อนแอ ผู้ที่ไร้ที่พึ่ง คนแก่ที่อยู่กับเด็กตามลำพัง ในรูปแบบที่

หลากหลายตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชุมชน เช่น การร่วมมือลงแรงจัดหาหรือซ่อมแซมที่อยู่อาศัย การสร้างงานให้ผู้ด้อยโอกาส เป็นต้น

5. แผนงานดูแลความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน

เน้นการป้องกันไม่ให้เกิดทรัพยากรธรรมชาติเสื่อมโทรม รวมทั้งดูแลสิ่งแวดล้อม เช่น ความสะอาด และการจัดให้มีพื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น เป็นต้น (www.trang.go.th/tr/takham_3.doc)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นายอนุสรณ์ อุณโณ (2544 - 2548) อาสาสมัครนักวิจัยท้องถิ่นบางนางลี่ โครงการวิจัยสืบสร้างประวัติศาสตร์วัฒนธรรมอัมพวาสวนนอก ตำบลบางนางลี่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นบางนางลี่ ในกรอบของการปรับตัวของท้องถิ่นต่อบริบททางเศรษฐกิจ การเมือง และนิเวศวิทยา ที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงเวลา ทั้งในแง่ของรูปแบบการตั้งถิ่นฐาน ลักษณะความเป็นชุมชน อัตลักษณ์ ระบบเศรษฐกิจ ตลอดจนสำนักและการเคลื่อนไหวทางสังคมและการเมือง พร้อมกับศึกษาว่าผลของการปรับตัวในด้านต่างๆ สามารถเป็นฐานหรือ “ทุน” ให้กับท้องถิ่นในการเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงที่ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องได้อย่างไร โดยอาศัยแนวคิดประวัติศาสตร์ท้องถิ่นในการกำหนดประเด็น วิธีการ และหลักฐานที่ใช้ในการศึกษา อาศัยทฤษฎีมานุษยวิทยาในเวทีในการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมกับสิ่งแวดล้อม และอาศัยแนวคิดการวิเคราะห์วาทกรรมและแนวคิดเรื่องเล่าเป็นแหล่งอ้างอิงในการจัดวางสถานะความจริงและความรู้ของงานวิจัย ส่วนระเบียบวิธีวิจัยอาศัยการสัมภาษณ์ การประชุมกลุ่ม การสังเกตการณ์แบบมีส่วนร่วม การศึกษาเอกสาร รวมทั้งการจัดให้มีอาสาสมัครนักวิจัยท้องถิ่นทำหน้าที่มีส่วนร่วมในกระบวนการวิจัย โดยพื้นที่ศึกษาครอบคลุม 4 ตำบลในเขต อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม ได้แก่ ต.บางนางลี่ และบางส่วนของ ต.บางแค ต.ปลายโพรงพาง และ ต.สวนหลวง เนื่องจากตำบลทั้งสี่ต่างตั้งอยู่ในระบบนิเวศเดียวกัน ผ่านการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมคล้ายคลึงกัน และมีเครือข่ายความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกัน (อนุสรณ์ อุณโณ , 2544 - 2548)

การศึกษาพบว่าท้องถิ่นบางนางลี่ได้ผ่านกระบวนการปรับตัวเข้ากับเงื่อนไขเชิงนิเวศวิทยา เศรษฐกิจ และการเมืองมาอย่างต่อเนื่อง กล่าวในเชิงนิเวศวิทยา ชาวบางนางลี่สมัยบุกเบิกได้ปรับตัวเข้ากับระบบนิเวศบริเวณรอยต่อปากแม่น้ำด้วยการปลูกสร้างบ้านเรือนเป็นแนวตามริมน้ำและพัฒนาระบบสวนยกทรงสำหรับปลูกพืชผักผลไม้ ขณะที่หลังจากเกิดภาวะน้ำเค็มหนุนสูงจากการกักเก็บน้ำของเขื่อนศรีนครินทร์จนมะพร้าว น้ำตาลล้มตายหรือให้น้ำตาลลดลงอย่างมาก ชาวบางนางลี่ปรับตัวด้วยการหันไปปลูกพืชอื่น เช่น ส้มโอ ซึ่งเหมาะกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปมากกว่า โดยเฉพาะเมื่อพิจารณา ร่วมกับการมีพ่อค้าแม่ค้าขี้นรถยนต์เข้ามารับซื้อผลผลิตถึงที่ หลังจากการพัฒนาโครงข่ายถนน ส่วนในเชิงเศรษฐกิจและการเมือง ชาวบางนางลี่สมัยบุกเบิกปรับตัวเข้าระบบเศรษฐกิจแบบตลาดที่กำลังขยายตัวด้วยการพัฒนาระบบเศรษฐกิจแบบตลาดภายในให้ขยายตัวยิ่งขึ้น โดยเฉพาะ

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ซึ่งภาวะเศรษฐกิจถดถอย ชาวบางนางลี่อาศัยเป็นโอกาสในการปรับเปลี่ยนระบบเศรษฐกิจจากกึ่งยังชีพกึ่งตลาดสู่ระบบเศรษฐกิจแบบตลาดอย่างเต็มตัว และเมื่อต่อมาในสมัยเร่งรัดพัฒนาประเทศ ท้องถิ่นบางนางลี่จะกลายเป็นชุมชนชายขอบการพัฒนา ซึ่งไม่เพียงแต่ไม่ได้รับการพัฒนาให้เกิดการขยายผลผลิต หากยังถูกกดขี่ขูดรีดทรัพยากรและแรงงานเพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมและเมือง ชาวบางนางลี่ได้ปรับตัวด้วยการกระจายการผลิตทั้งในและนอกภาคเกษตร และฟ้องถ่ายแรงงานส่วนเกินออกนอกภาคเกษตร เพื่อรักษาสถานะการเป็นองค์กรการผลิตของครัวเรือนไว้ ขณะเดียวกันก็สืบทอดและพัฒนาระบบการเกษตรในแนวทางของเกษตรกรรมยั่งยืน ซึ่งไม่เพียงช่วยให้ครัวเรือนสามารถดำรงอยู่ได้ในเชิงเศรษฐกิจ หากยังเป็นเทคนิคและรูปแบบการทำเกษตรที่เกื้อกูลต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของผู้บริโภคในเวลาเดียวกัน

ทั้งนี้ การปรับตัวเข้ากับเงื่อนไขเชิงนิเวศวิทยารวมทั้งบริบททางเศรษฐกิจและการเมืองดังกล่าวส่งผลต่อสภาพสังคมและวัฒนธรรมย่านบางนางลี่อย่างสำคัญ เพราะการตั้งถิ่นฐานริมน้ำส่งผลให้ขอบเขตหรือหน่วยชุมชนบางนางลี่ไม่ชัดเจน และไม่มีศูนย์กลางที่ใดกลางของชุมชนใดชุมชนหนึ่ง หากแต่อยู่ที่วัดซึ่งเป็นจุดตัดของห่อมย่านต่างๆ ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ก่อให้เกิดเครือข่ายความสัมพันธ์ทางสังคมลักษณะต่างๆ ที่ก้าวข้ามเส้นแบ่งการปกครองซึ่งอาศัยจำลองเป็นเกณฑ์ อาทิ กลุ่มผู้ถือศีลอุโบสถ และกลุ่มผู้มีพระอุปถัมภ์ร่วมกัน ข ณะที่การปรับเปลี่ยนระบบการผลิตสู่การทำน้ำตาลมะพร้าวเชิงเดี่ยวยิ่งทำให้บทบาทของวัดในฐานะพื้นที่สาธารณะหรือพื้นที่สำหรับประกอบกิจกรรมร่วมกันมีความสำคัญยิ่งขึ้น เพราะนอกจากไม่มีพื้นที่สาธารณะหรือพื้นที่ที่กรรมสิทธิ์ร่วมสำหรับประกอบกิจกรรมทางสังคมร่วมกันเนื่องจาก ที่ดินถูกบุกเบิกเป็นสวนมะพร้าว น้ำตาลส่วนบุคคลจนหมด การทำน้ำตาลมะพร้าวซึ่งใช้แรงงานเข้มข้นอย่างต่อเนื่องไม่เปิดโอกาสให้ชาวบางนางลี่สามารถระดมแรงงานคราวละมากๆ ในการผลิตร่วมกันได้ จึงมีแต่เงื่อนไขทางศาสนาและประเพณีต่างๆ ซึ่งมักจัดขึ้นที่วัดที่ชาวบางนางลี่สามารถประกอบกิจกรรมร่วมกันได้ และแม้ปัจจุบันย่านบางนางลี่จะชบเซาลงหลังจากที่ชาวบางนางลี่จำนวนหนึ่งปรับตัวออกนอกภาคเกษตรด้วยการทำงานโรงงานในจังหวัดใกล้เคียง วัดยังมีบทบาทสำคัญในการเป็นศูนย์กลางของการจัดรูปองค์กรความร่วมมือทางสังคมในลักษณะต่างๆ อาทิ ชุตทำครัว ซึ่งเป็นการจัดรูปองค์กรความร่วมมือทางสังคมเมื่อชาวบางนางลี่ประกอบกิจกรรมทางศาสนาหรือตามประเพณีซึ่งต้องอาศัยการระดมแรงงานคราวละมากๆ

นอกจากนี้ ระบบการผลิตน้ำตาลมะพร้าวซึ่งสร้างรายได้ค่อนข้างดีและส่งผลให้ย่านบางนางลี่เป็นที่รู้จักในอำเภอและจังหวัดใกล้เคียง ไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดอัตลักษณ์คนทำตาล ซึ่งเป็นบุคลิกของผู้ที่มีความเป็นตัวของตัวเอง อยู่กับความเป็นจริงในปัจจุบันขณะ และคาดหวังผลตอบแทนเชิงรูปธรรม ซึ่งชาวบางนางลี่บังคับตัวเองเข้าด้วยแม้เลิกทำน้ำตาลมะพร้าวแล้ว หากแต่ความสัมพันธ์ในการผลิตน้ำตาลมะพร้าว ซึ่งมีลักษณะพึ่งพามากกว่าคดขี่ขูดรีดและมีลักษณะการเจรจาต่อรองมากกว่าการครอบงำอย่างเบ็ดเสร็จ ส่งผลให้ท้องถิ่นบางนางลี่ไม่สู้มีความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจรวมทั้งทางสังคมและการเมือง และเป็นเงื่อนไขสำคัญที่ทำให้การจัดรูปองค์กรการตัดสินใจในประเด็นสาธารณะที่ชาวบางนางลี่เรียกว่า “ประชาคม” ซึ่งหมายถึงพื้นที่ที่ทุกฝ่ายสามารถเจรจาต่อรองกันได้บน

ฐานของความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่เท่าเทียม เป็นไปได้ และชี้ให้เห็นว่าชาวบางนางลี่ในฐานะชาวสวนไม่ได้เป็นกลุ่มคนที่ “เถื่อนชาทางการเมือง” ดังที่มักเข้าใจ เพราะเหตุนี้ แม้ยังคงเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และทวีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้น กระบวนการปรับตัวและเรียนรู้บนฐานของการพึ่งตนเองของชาวบางนางลี่ซึ่งดำเนินมาอย่างต่อเนื่อง ได้ก่อให้เกิด “ทุน” ในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความรู้และระบบการจัดการทรัพยากรท้องถิ่น ความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์คนท่าตาล โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือเครือข่ายความร่วมมือทางสังคมที่ยังคงดำรงอยู่อย่างมีชีวิตชีวา ซึ่งชาวบางนางลี่สามารถอาศัยเป็นฐานในการพัฒนาเป็นพลังของท้องถิ่นในการเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงและการท้าทายใหม่ๆ ได้อย่างเสมอหน้าและเท่าทัน

ดร. ศุภชัย สมบัติ (2544) การวิจัยเรื่อง “ ความหลากหลายทางชีวภาพกับชุมชนท้องถิ่นลุ่มน้ำชี “ มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตของคนในลุ่มแม่น้ำชีที่มีความสัมพันธ์กับการใช้ทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละท้องถิ่น โดยเลือกพื้นที่ศึกษาในบริเวณลุ่มแม่น้ำชีตอนต้น ตอนกลาง และตอนปลาย และใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ ตลอดจนวิธีการศึกษาประวัติศาสตร์ท้องถิ่นจากคำบอกเล่า การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์ และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม เป็นหลักในการรวบรวมข้อมูล ทำให้เห็นภาพสะท้อนความรู้สึกที่แท้จริงของคนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพ ผลจากการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลให้ความหลากหลายทางชีวภาพในบริเวณลุ่มแม่น้ำชีเปลี่ยนแปลงไป คือความต้องการขึ้นพื้นฐานของปัจจัยสี่กล่าวคือ ความต้องการด้านอาหาร ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และเครื่องนุ่งห่ม ทั้งนี้มีข้อมูลหลักมาจากฐานะความยากจนของตน และสภาพภูมิประเทศที่แห้งแล้ง ทำให้การทำมาหากินของคนยากลำบากส่งผลให้มีการใช้ทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสิ้นเปลือง โดยวิธีการทำลายความหลากหลายทางชีวภาพอย่างง่ายคือ การบุกรุก เผาถาง การตัดโค่น และการเผาทำลายป่าทั้งในเขตชุมชนและป่าสาธารณะของชาติ นอกจากนี้ยังมีการอพยพเคลื่อนย้ายของประชาชนจากภูมิภาคต่างๆ ไปสู่พื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ โดยมีเป้าหมายสุดท้ายคือการได้ซึ่งที่ดินสำหรับทำกินนั่นเอง ภายหลังจากที่มีการตั้งถิ่นฐานที่มั่นคงแล้ว การบุกรุกหรือการทำลายทรัพยากรในรูปแบบต่างๆ ยังคงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตามจะสังเกตเห็นว่าการกระทำของประชาชนในแต่ละพื้นที่นั้นต้องการเพื่อความมั่นคงของปัจจัยสี่สำหรับใช้ในการดำเนินชีวิตเท่านั้น นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงองค์ความรู้และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่มีมากขึ้น ทำให้มนุษย์ต้องปรับตัวต่อสู้เพื่อความอยู่รอด อีกทั้งต้องมีการแข่งขันกับคนในสังคมนอกข้างตลอดจนสังคมโลกภายนอก ทำให้คนในแต่ละท้องถิ่นเริ่มมีพฤติกรรมที่เหินห่างจากการอยู่แบบพึ่งพาอาศัยกันของสังคมเกษตรกรรมแบบดั้งเดิม ไปสู่การอยู่แบบสังคมเมืองชนบท มีการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาด และในที่สุดเมื่อทรัพยากรท้องถิ่นซึ่งเป็นทุนของสังคมเกษตรกรรมได้ถูกแย่งชิงออกไปจากแหล่งกำเนิดเป็นจำนวนมาก ทำให้คนที่อยู่อาศัยในสังคมที่เป็นผู้สร้างเริ่มวิตกกังวลและหาแนวทางการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรอย่างยั่งยืน และเกิดเป็นปรากฏการณ์ที่มีความต้องการหวนกลับคืนมาสู่การฟื้นฟูสภาพวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมควบคู่ไปกับการดำเนินชีวิต

แบบสมัยใหม่ แต่อย่างไรก็ตามวิธีการปรับตัวของคนในกลุ่มแม่น้ำชียังต้องมีการเรียนรู้และปรับตัวอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพื่อให้วิถีชีวิตของคนในสังคมเกษตรกรรมลุ่มแม่น้ำชีอยู่อย่างมีความสุขยั่งยืนสืบไป (ดร. ศุภชัย สมบัติโต, 2544)

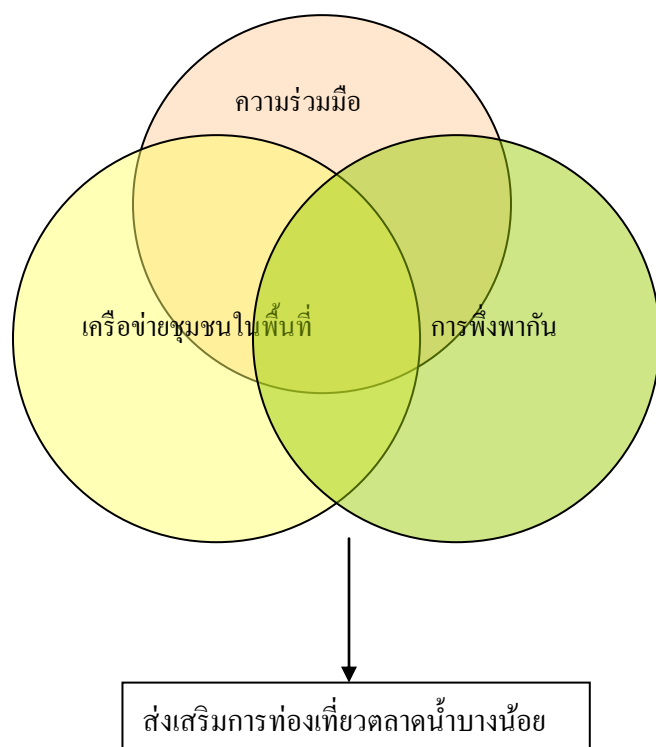
เอี่ยม ทองดี (2442 - 2542) งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเรื่อง พัฒนาการของพุทธศาสนาบริเวณลุ่มทะเลสาบสงขลา ระหว่าง พ.ศ. 2442 - 2542 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยและพัฒนาการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของพุทธศาสนา บทบาท เอกลักษณะ แนวทางการเผยแผ่ และการนำหลักธรรมของพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสังคม ตลอดจนการส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการสร้างองค์ความรู้ทางด้านพุทธศาสนา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่ใช้ข้อมูลจากเอกสาร ข้อมูลการสัมภาษณ์ และข้อมูลจากการประชุมสัมมนากลุ่มพระสงฆ์และประชาชนทั่วไป ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ พัฒนาการของพุทธศาสนาบริเวณลุ่มทะเลสาบสงขลา ระหว่าง พ.ศ. 2442 - 2542 เป็นไปตามปัจจัยภายใน ได้แก่ พระสงฆ์และพุทธศาสนิกชน และสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และปัจจัยภายนอก เช่น การปฏิรูปการปกครองสมัยรัชกาลที่ 5 การประกาศใช้พระราชบัญญัติลักษณะปกครองคณะสงฆ์ ร .ศ. 121 การเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศ พ .ศ. 2475 การประกาศใช้พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ .ศ. 2484 และ พ.ศ. 2505 การรับอิทธิพลวัฒนธรรมตะวันตก เป็นต้น ปัจจัยเหล่านี้ทำให้พุทธศาสนาบริเวณลุ่มทะเลสาบสงขลา มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านการสร้างและการบูรณะวัด ศาสนสถาน และศาสนวัตถุ การปกครองคณะสงฆ์ระดับต่างๆ การศึกษาของพระสงฆ์และพุทธธรรม บทบาทที่สำคัญของพุทธศาสนาบริเวณลุ่มทะเลสาบสงขลา มีหลายด้าน ได้แก่ การส่งเสริมการศึกษา การพัฒนาชุมชนและแก้ปัญหาดังกล่าว การส่งเสริมพุทธาคม ไสยศาสตร์ และโหราศาสตร์ การส่งเสริมและเผยแผ่ธรรม การส่งเสริมศิลปะ ประเพณี และพิธีกรรม จากพัฒนาการและบทบาทของพุทธศาสนาดังกล่าวทำให้เกิดเอกลักษณ์หรือลักษณะเด่นของพุทธศาสนาบริเวณลุ่มทะเลสาบสงขลาที่เน้นทางด้านพุทธาคม ไสยศาสตร์ และโหราศาสตร์ ด้านสามัคคีธรรม ด้านปัจเจกบุคคล ด้านศาสนสถานและศาสนวัตถุ แนวทางการส่งเสริมและเผยแผ่พุทธศาสนา สามารถกำหนดได้หลายแนวทางที่สำคัญได้แก่ การส่งเสริมและเผยแผ่พุทธศาสนาโดยโครงการพระธรรมทูต การส่งเสริมเผยแผ่พุทธศาสนาโดยการให้การศึกษอบรม การส่งเสริมและเผยแผ่พุทธศาสนาโดยสื่อสิ่งพิมพ์และเทคโนโลยี ซึ่งสามารถกระทำได้อย่างกว้างขวาง แต่ก็ยังขาดองค์กรที่ทำหน้าที่รับผิดชอบอย่างแท้จริง ส่วนการนำหลักธรรมพุทธศาสนาไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสังคม พบว่ามีหลักธรรมจำนวนมากที่สามารถนำมา ปรับใช้เพื่อพัฒนาสังคมในด้านต่างๆ เช่น ด้านการศึกษา ด้านการเมืองการปกครอง และด้านเศรษฐกิจหรืออาชีพ เป็นต้น นอกจากนี้การวิจัยครั้งนี้ยังได้ดึงชุมชนและพระภิกษุสงฆ์เข้ามามีส่วนร่วมการสัมมนา วิพากษ์วิจารณ์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในกระบวนการสร้างองค์ความรู้ทางด้านพุทธศาสนา แต่ยังคงกระทำได้น้อยไม่ทั่วถึง เนื่องจากมีเวลาจำกัด จึงไม่สามารถขยายงานดังกล่าวได้ ด้วยเหตุนี้การวิจัยในครั้งต่อไปควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากขึ้น (เอี่ยม ทองดี , 2442 - 2542)

สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2544-2548) โครงการ ”แผนที่ภูมิ นวัตกรรมภาคใต้ : ฐานเศรษฐกิจและทุนวัฒนธรรม วัตถุประสงค์ของโครงการ เพื่อประมวลองค์ความรู้ด้านทรัพยากรธรรมชาติ สภาพแวดล้อม คติ ระบบความเชื่อ ระบบการจัดการ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ที่มีในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศ ซึ่งเป็นฐานทางเศรษฐกิจ และเป็นทุนทางสังคมและวัฒนธรรม และเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาแต่ละด้าน (สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์, 2544-2548)

พวงร้อย กล่อมเอี้ยง (2544-2550) : โครงการวิจัย เรื่อง ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นวิถีวัฒนธรรมริมน้ำย่านตลาดพลูจากคลองบางหลวงถึงคลองด่าน วัตถุประสงค์ของโครงการ 1. เพื่อศึกษาภาพรวมองค์ความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ท้องถิ่นของสองฝั่งน้ำย่านตลาดพลูโดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น 2. เพื่อศึกษาการตั้งถิ่นฐานและความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ในย่านตลาดพลูในอดีตในการใช้ทรัพยากรและสมบัติสาธารณะ (พวงร้อย กล่อมเอี้ยง ,2544-2550)

กรอบแนวความคิดของโครงการวิจัย

เครือข่ายทางสังคมที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย เป็นวิธีการเชิงพรรณนา เพื่อค้นหาความสัมพันธ์ของบุคคลในเครือข่าย งานวิจัยนี้ให้ความสำคัญของความเป็นศูนย์กลางของบุคคลในเครือข่าย โดยกำหนดระเบียบวิธีวิจัย สถิติที่ใช้ ลักษณะประชากรและกลุ่มตัวอย่าง สถานที่ทำการเก็บข้อมูล วิธีการดำเนินการวิจัย ขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. สํารวจบุคคล/องค์กร ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลกระดังงา อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม
2. สัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูล องค์กรภาครัฐ องค์กรเอกชน และองค์กรระดับท้องถิ่น
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบหลวม ในเครือข่ายทางสังคมของบุคคล/องค์กรที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

วิเคราะห์ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่ายทางสังคม ด้วยโปรแกรม UCINET 6.0

ลักษณะประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะประชากร บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ตลาดน้ำบางน้อย เทศบาลตำบลกระดังงา อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง เจาะจงรายบุคคลตามรายชื่อที่ระบุในเครือข่ายในพื้นที่ (purposive sampling) 39 คน เมื่อลงภาคสนาม พบว่า 6 คนไม่มีความสัมพันธ์ในเครือข่าย กลุ่มตัวอย่างที่แท้จริง คือ จำนวน 33 คน

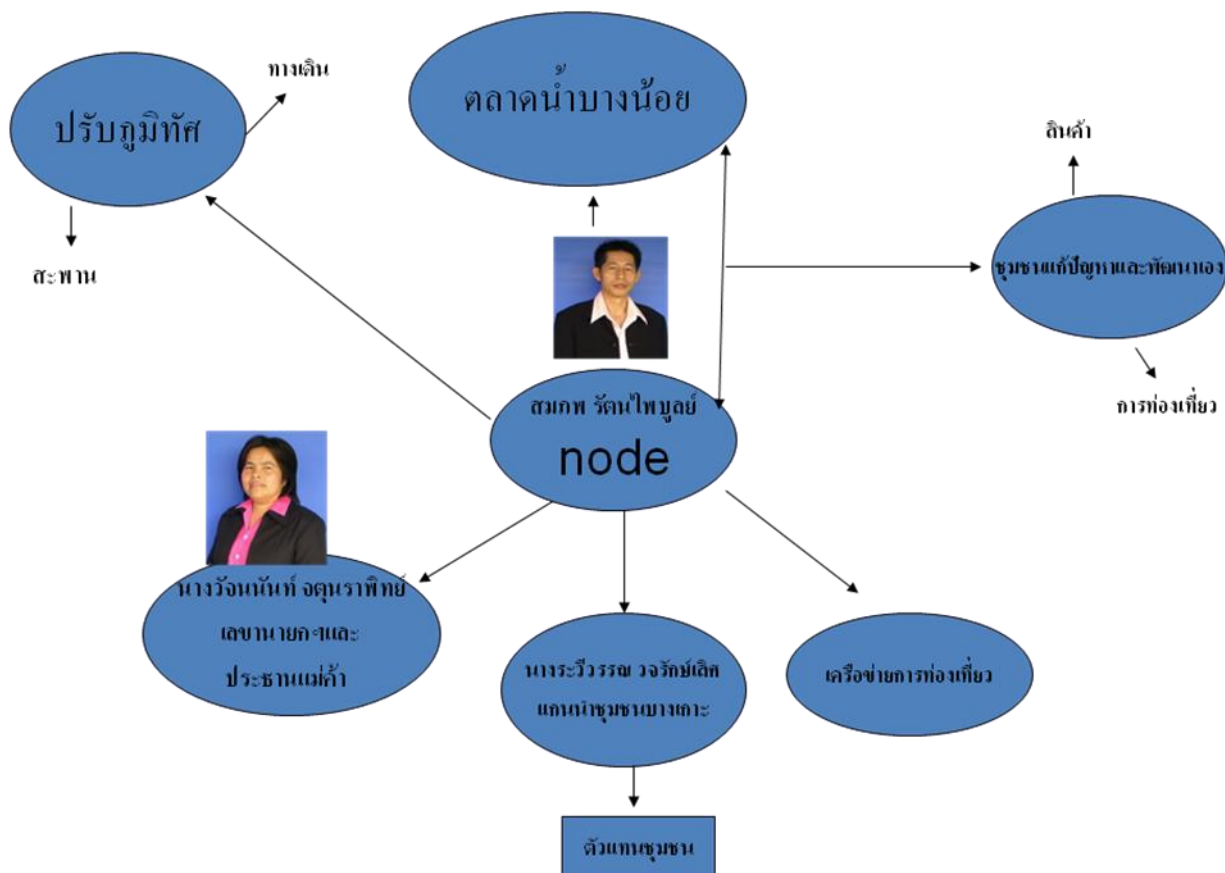
สถานที่ทำการเก็บข้อมูล พื้นที่เทศบาลตำบลกระดังงา อำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ตามความสะดวกของผู้เก็บข้อมูลและผู้ให้ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

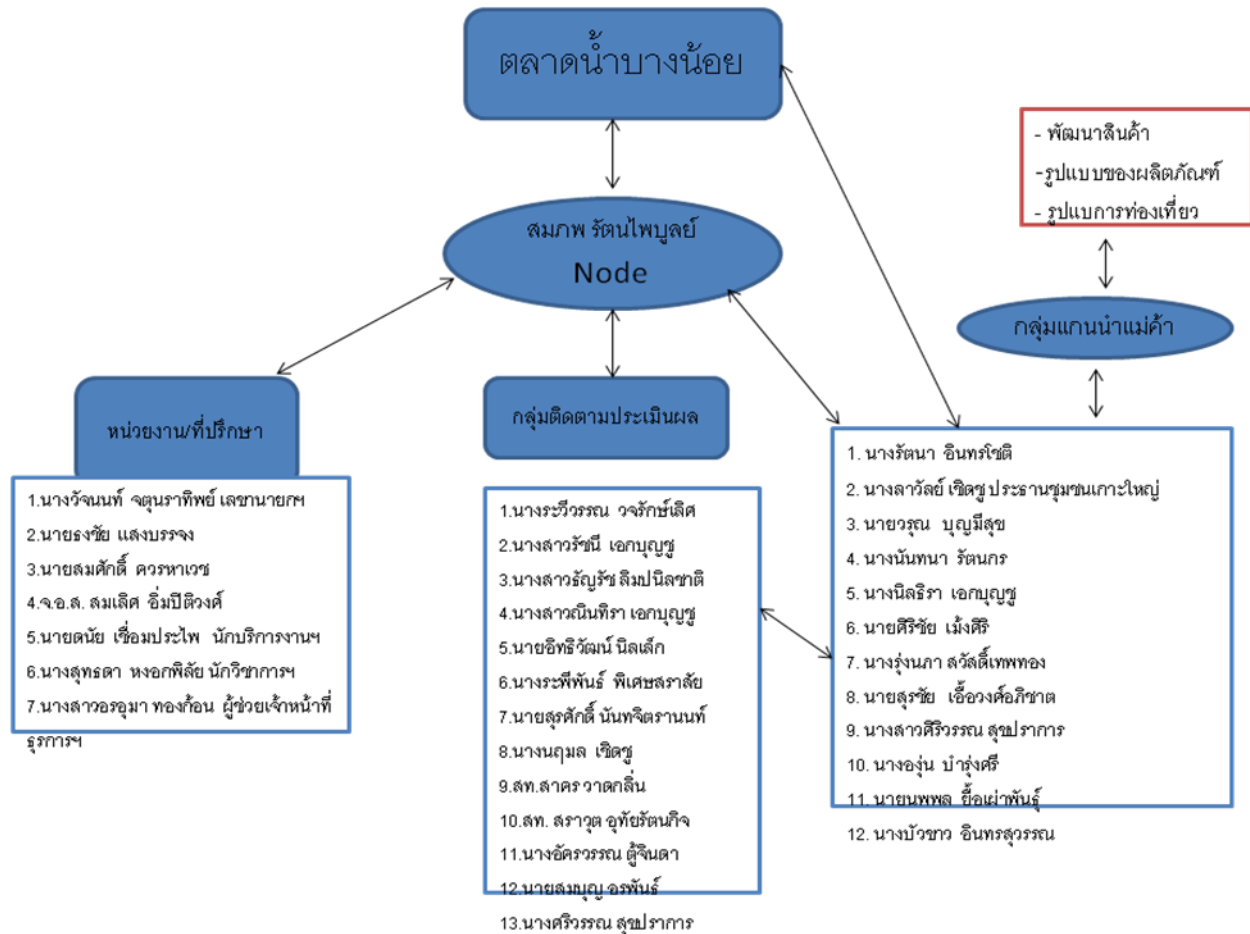
แบบสอบถามปลายปิด แบ่งเป็น 3 องค์กรประกอบ ได้แก่ การร่วมมือ เครือข่ายชุมชนในพื้นที่ และการพึ่งพา จำนวน 14 หน้า

ขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลทุติยภูมิ พบว่า โครงสร้างงานพัฒนาการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย ประกอบด้วย แกนกลางในการดำเนินงาน แกนนำชุมชนในพื้นที่ กลุ่มชุมชนพัฒนาตนเอง ดังแผนภูมิข้างล่างนี้

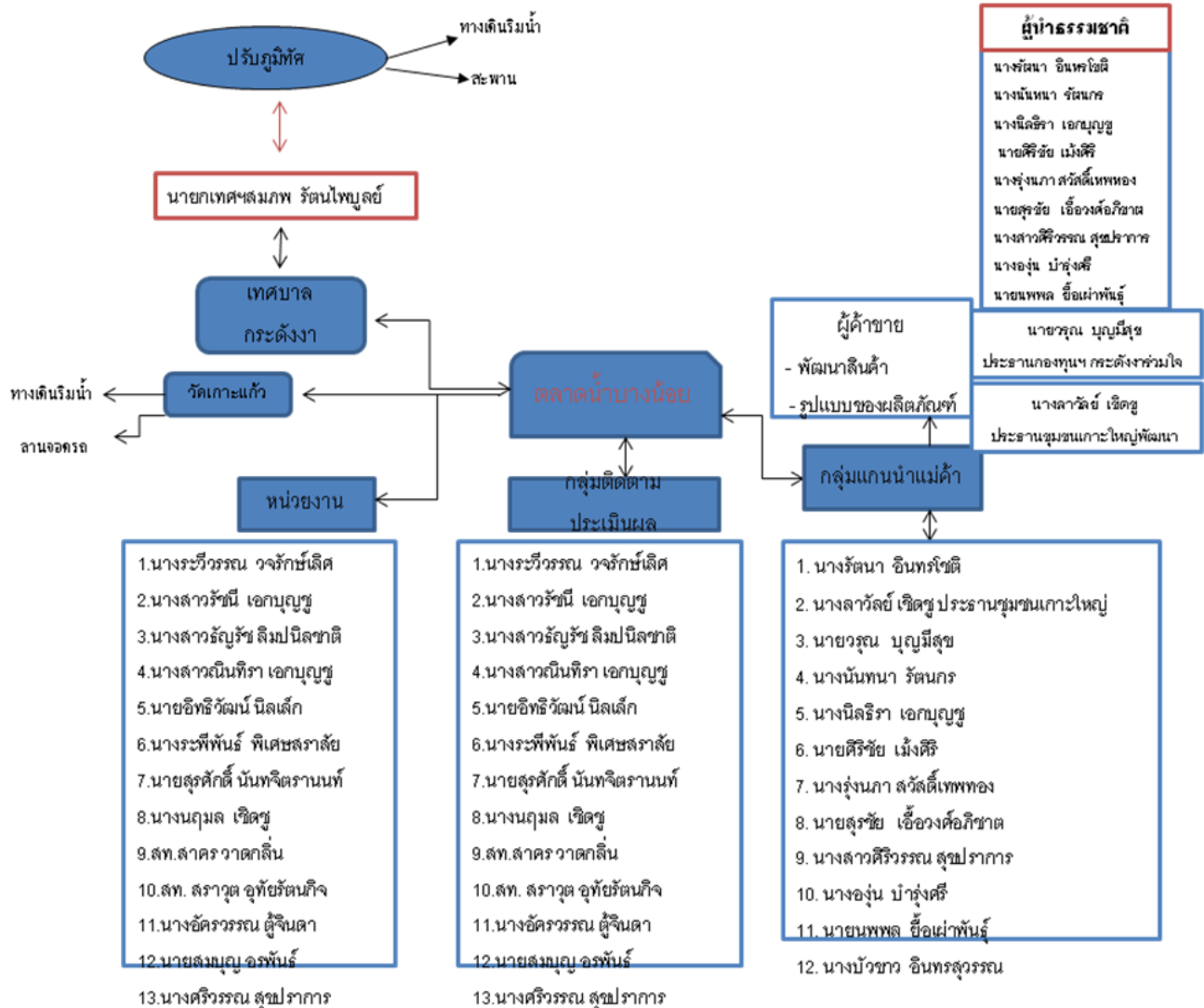
1.1 แกนกลางในการดำเนินงาน แกนกลางในการดำเนินงาน โดยมี นายสมภพ รัตนไพบูลย์ นายกองจัดการบริหารส่วนตำบลกระดังงาเป็นประธานดำเนินการ นางวัจนันท์ จตุรราทิพย์ เลขากองจัดการบริหารส่วนตำบล แบ่งโครงสร้างออกเป็น หน่วยงานที่ปรึกษา ประกอบด้วยบุคลากร ทั้งภาครัฐและเอกชน 7 ท่าน กลุ่มติดตามประเมินผล ซึ่งเป็นบุคลากรในพื้นที่ 13 ท่าน และกลุ่มแกนนำแม่ค้า จำนวน 12 ท่าน ตามรายชื่อที่ปรากฏในแผนภูมิข้างล่างนี้

1.2 แกนนำชุมชนในพื้นที่ เป็นแกนนำชุมชนโดยตำแหน่ง ประกอบด้วย 4 ชุมชน ได้แก่

- 1.กระดังงาร่วมใจ นายสมบุญ อารีพันธ์ ประธานชุมชน
- 2.ชุมชนเกาะแก้ว ลาลักษณ์ เชิดชู ประธานชุมชน
- 3.ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา
- 4.ชุมชน789 นพพล ชื้อเผ่าพันธ์ ประธานชุมชน

1.3. กลุ่มชุมชนพัฒนาตนเอง ที่มีการรวมกลุ่มตามธรรมชาติหรืออาชีพ โดยร่วมกันพัฒนาสินค้า พัฒนารูปแบบของสินค้า และ คัดค้านำเสนอรูปแบบการส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาคาน้ำบางน้อย

ขั้นตอนที่ 2 สอบถามถึงลักษณะ โครงสร้างความสัมพันธ์ ที่ประกอบกันเป็นเครือข่าย เพื่อส่งเสริมการ
 ท่องเที่ยวของตลาดน้ำบางน้อย สามารถสรุปได้เป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ การร่วมมือเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
 ของตลาดน้ำบางน้อย เครือข่ายชุมชนในพื้นที่ การพึ่งพากันเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวของตลาดน้ำบางน้อย
 ดังนี้

2.1 การร่วมงานเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของตลาดน้ำบางน้อย ประกอบด้วย 5 งาน ดังนี้

- 1) บริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อย
- 2) กลุ่มแกนนำแม่ค้า
- 3) ปรับปรุงทัศนคติทางเดินริมน้ำและสะพาน
- 4) ปรับปรุงทัศนคติกานจอดรถ
- 5) ประชาสัมพันธ์

2.2 เครือข่ายชุมชนในพื้นที่ พื้นที่เทศบาลตำบลกระดังงาอำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ประกอบด้วย 4 ชุมชน ดังนี้

- 1) ชุมชนกระดังงาร่วมใจ
- 2) ชุมชนเกาะแก้ว
- 3) ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา
- 4) ชุมชน 789

2.3 การพึ่งพากันเพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวของตลาดน้ำบางน้อย ประกอบด้วย 5 กิจกรรม ดังนี้

- 1) ทรัพยากร
- 2) ข่าวดาร
- 3) อำนาจ
- 4) ความร่วมมือเชิงภาคี
- 5) ความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรม

ขั้นตอนที่ 3 สํารวจรายชื่อบุคคลที่อยู่ในเครือข่ายทางสังคม เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวของตลาดน้ำบางน้อย ประกอบด้วย บุคลากรที่เกี่ยวข้องรวม 33 คน ดังนี้

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	Code		เทศบาลตำบลกระดังงา
1	สมภพ รัตนไพบูลย์	A1	หน่วยงาน/ ที่ปรึกษา	นายกเทศมนตรี
2	นางวิจินันท์ จตุรนาพิทย์	A2		เลขานายกเทศมนตรี
3	นายธงชัย แสงบรรจง	A3		รองนายกเทศมนตรี
4	นายสมศักดิ์ ควรรหาเวช	A4		อดีตรองนายกฯ
5	นายคณัย เชื้อมประไพ	A5		หัวหน้ากองสาธารณสุข
6	นางสุทธดา หงอกพิสัย	A6		รองหัวหน้ากองสาธารณสุข
7	นางสาวอรอุมา ทองก้อน	A7		คณะที่ปรึกษา
8	นางระวีวรรณ วรภัยเลิศ	B1	กลุ่ม ติดตาม	คณะทำงานติดตามประเมินผล
9	นางสาวรัชณี เอกบุญชู	B2		คณะทำงานติดตามประเมินผล
10	นางสาวธัญรัช ลิมปนิลชาติ	B3		คณะทำงานติดตามประเมินผล
X11	นางสาวฉินทิรา เอกบุญชู	B4		คณะทำงานติดตามประเมินผล
X12	นายอิทธิวัฒน์ นิลเล็ก	B5		คณะทำงานติดตามประเมินผล
13	นายสุรศักดิ์ นันทจิตตานนท์	B6		คณะผู้ริเริ่มโครงการ
X14	นางประภีพัทธ์ พิเสฐรัฐผลาลัย	B7		คณะทำงานติดตามประเมินผล

15	นางนฤมล เชิดชู	B8	ประเมินผล	คณะทำงานติดตามประเมินผล
16	สท.สาคร วาดกลิ่น	B9		คณะทำงานติดตามประเมินผล
17	สท. สรวาด อุทัยรัตนกิจ	B10		คณะทำงานติดตามประเมินผล
18	นายสมบุญ อารีพันธ์	B11		หัวหน้าชุมชนกระดังงาร่วมใจ
19	นางศรีวรรณ สุขปรากร	B12		คณะทำงานติดตามประเมินผล
20	นางรัตนา อินทรโชติ	C1	กลุ่มแกนนำแม่ค้า	กลุ่มแกนนำแม่ค้า
21	นางลาวัลย์ เชิดชู	C2		ประธานชุมชนเกาะแก้ว
22	นายวรรณ บุญมีสุข	C3		สมาชิกสภาเทศบาล
23	นางนันทนา รัตนกร	C4		กลุ่มแกนนำแม่ค้า
X24	นายศิริชัย เม็งศิริ	C5		กลุ่มแกนนำแม่ค้า
25	นางรุ่งนภา สวัสดิ์เทพทอง	C6		กลุ่มแกนนำแม่ค้า
26	นายสุรชัย เอื้อวงศ์อภิชาติ	C7		กลุ่มแกนนำแม่ค้า
27	นางอรุณ บำรุงศรี	C8		กลุ่มแกนนำแม่ค้า
28	ทพ.มานะชัย ทองยัง	D	กลุ่มผู้มีชื่อเสียง	คณะผู้ริเริ่มโครงการ
X 29	สว.สุรจิต ชिरเวทย์	E		สมาชิกวุฒิสภา
30	นายปรีชา เจียบยู	F		คณะผู้ริเริ่มโครงการ
31	ฉีกุล ลิ้มสัจจาพาณิชย์	G		หัวหน้าแกนนำแม่ค้าหน้าวัด
32	นายนพพล ยี่เฝ้าพันธ์	H		ประธานชุมชน 789
33	เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว	I		เจ้าของสถานที่จอดรถ

ขั้นตอนที่ 4 รวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล เครือข่ายทางสังคมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ตลาดน้ำบางน้อย โดยใช้โปรแกรม UCINET

ขั้นตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ในเครือข่ายทางสังคม

ขั้นตอนที่ 6 นำเสนอ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคม เพื่อใช้เป็นฐานในการเสริมสร้างชุมชน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

บทที่ 4

การวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคม

เครือข่ายสังคม หมายถึง ความสัมพันธ์ของกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่มีรูปแบบการผูกพันที่มีสายใยเชื่อมโยงระหว่างกันและกัน ทั้งในระดับที่แน่นแฟ้นและหลวม การวิเคราะห์เครือข่ายสังคม หมายถึง การศึกษาในเชิงสังคมวิทยาที่เน้นความสนใจวิเคราะห์ระบบสังคมในด้านที่เป็นการค้นหารูปแบบของความสัมพันธ์ ลักษณะปฏิสัมพันธ์ โครงสร้างความสัมพันธ์ ที่พิจารณาในด้านปริมาณของความสัมพันธ์เป็นหลัก Barnes, J.A. (1954) กล่าวว่า เครือข่ายสังคมหมายถึงการเชื่อมโยงเส้นใยความสัมพันธ์ของกลุ่มคนในหนึ่งหน่วยสังคมนั้นๆ

ประเด็นสำคัญที่ต้องทำความเข้าใจก่อนที่จะวิเคราะห์เครือข่ายสังคม

- 1.) พฤติกรรมและการแสดงออกของบุคคลจะต้องผันแปรตามซึ่งกันและกันในกลุ่มบุคคลนั้นๆ การกระทำที่เป็นอิสระจะมีน้อยมาก
- 2.) การโยงใยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจะเป็นช่องทางที่แสดงให้เห็นถึงการไหลเวียนของสิ่งต่างๆ ได้แก่ ทรัพยากร แนวคิด ความร่วมมือ การช่วยเหลือ ฯลฯ
- 3.) โครงสร้างสายใยจะช่วยให้พิจารณาถึงความสำคัญของบุคคลนั้นได้
- 4.) โครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง ฯลฯ คือ รูปแบบการโยงใยของข่ายสังคม

องค์ประกอบเครือข่ายสังคม

หน่วยที่เป็น Node อาจเป็น คน โรงงาน ประเทศ โรงเรียน ฯลฯ

- 1.) บุคคล หรือ Node ที่เป็นหนึ่งหน่วยในข่ายสังคมนั้น
- 2.) บุคคลต้องมีการเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน
- 3.) Node ต้องเชื่อมโยงซึ่งกันและกันด้วยเส้นใยของความสัมพันธ์
- 4.) มีการส่งต่อด้านทรัพยากรหรือสิ่งของ ความรู้ พฤติกรรม ความช่วยเหลือ มีการปฏิสัมพันธ์

รูปแบบพื้นฐานของสายสัมพันธ์

- 1.) เครือข่ายแบบคู่ (Dyads) เน้นวิเคราะห์สายสัมพันธ์ระหว่างคู่กันๆ ว่ามีการเชื่อมโยงซึ่งกันและกันอย่างไร จะมีโอกาสก่อให้เกิดพหุสัมพันธ์ระหว่างกันและกันหรือไม่
- 2.) เครือข่ายแบบสามคน (Triads) พิจารณาการเชื่อมโยงสายสัมพันธ์ของสามคนว่าจะนำไปสู่การเชื่อมต่อไปยังคนอื่นอย่างไร

3.) สายสัมพันธ์จะพิจารณาจากเส้นโยงใย ที่อาจจะสามารถกำหนดทิศทางความสัมพันธ์จากหัวลูกศร หรือ ในบางครั้งอาจจะไม่สามารถพิจารณาจากหัวลูกศรได้ เพราะไม่สามารถระบุทิศทางความสัมพันธ์ได้

4.) ทิศทางความสัมพันธ์ อาจจะมีในลักษณะความสัมพันธ์สองทาง (reciprocal), ความสัมพันธ์ไปทางเดียว (asymmetric) ที่หัวลูกศรมุ่งไปทางเดียว หรือ บางครั้งไม่มีทิศทางความสัมพันธ์ (null)

ความเป็นศูนย์กลาง(Centrality)

1.) ใช้ในการวัดเพื่อระบุบุคคลที่มีความสำคัญที่สุด หรือ เป็นที่นิยมที่สุด

2.) จุดศูนย์กลาง แสดงให้เห็นถึงรูปแบบของการไหลเวียนของทรัพยากรไปสู่แต่ละบุคคลในเครือข่ายสังคมนั้นๆ

3.) จึงเป็นจุดที่เราต้องเน้นวิเคราะห์ว่าทำไมเขาจึงมีความสำคัญในข่ายสังคมนี้ เพราะมีเส้นใยความสัมพันธ์ในทางตรงมุ่งเข้าหามากที่สุด ในที่นี้ใช้มาตรวัดแบบ Freeman's degree centrality measures

การวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคมของตลาดน้ำบางน้อย

การวิเคราะห์เครือข่ายทางสังคมของตลาดน้ำบางน้อย 3 ประเด็น คือ การร่วมมือ เครือข่ายในพื้นที่ และการพึ่งพากัน แต่ละประเด็นประกอบด้วย

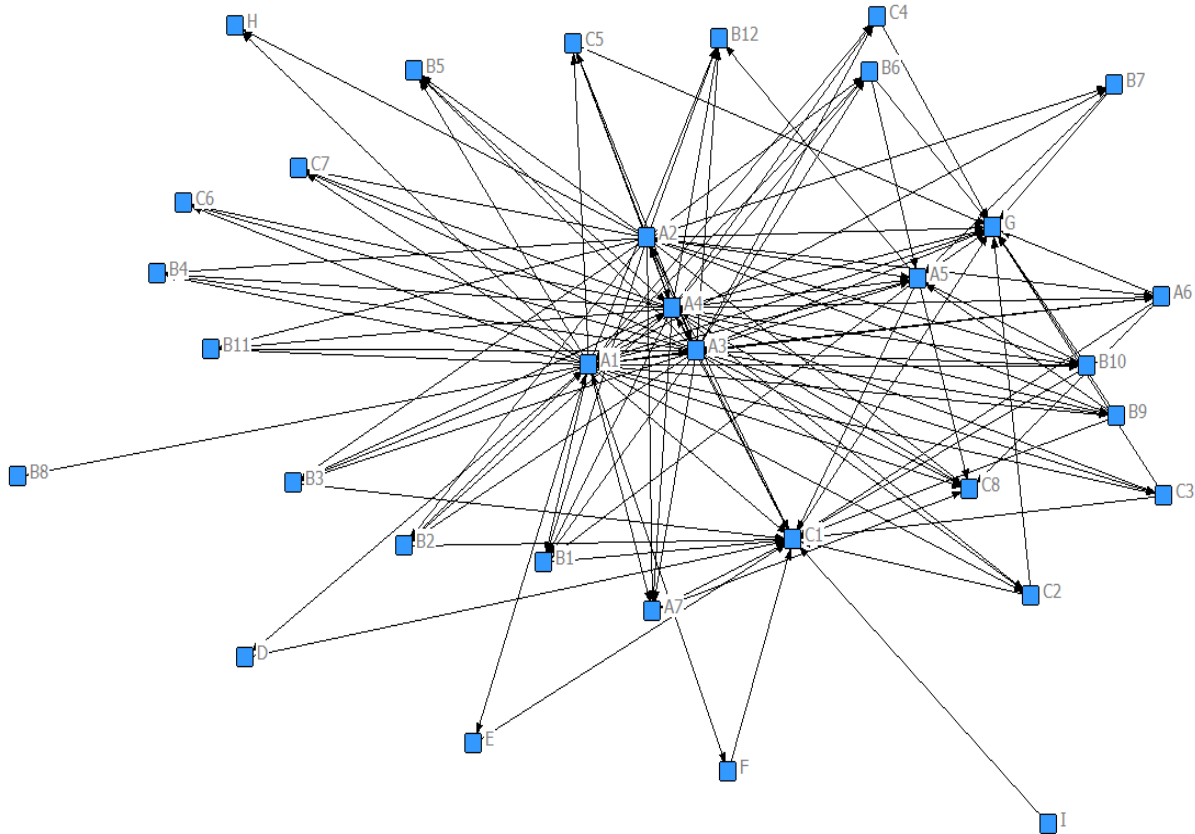
1. การร่วมมือ 5 ด้าน ได้แก่ 1) บริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อย 2) กลุ่มแกนนำแม่ค้า 3) ปรับภูมิทัศน์ทางเดินริมน้ำ/สะพาน 4) ปรับภูมิทัศน์ลานจอดรถ 5) ประชาสัมพันธ์

2. เครือข่ายในพื้นที่ เทศบาลตำบลกระดังงาอำเภอบางคนที จังหวัดสมุทรสงคราม ประกอบด้วย 4 ชุมชน ดังนี้ 1) ชุมชนกระดังงาร่วมใจ 2) ชุมชนเกาะแก้ว 3) ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา 4) ชุมชน 789

3. การพึ่งพากัน เพื่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวของตลาดน้ำบางน้อย ประกอบด้วย 5 กิจกรรม ดังนี้ 1) ทรัพยากร 2) ข่าวสาร 3) อำนาจ 4) ความร่วมมือเชิงภาคี 5) ความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรม

การร่วมมือ

1. ร่วมมือด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อย2.กลุ่มแกนนำแม่ค้า.....3.ปรับภูมิทัศน์ทางเดินริมน้ำ/

1.1 ความสัมพันธ์ในเครือข่ายเกี่ยวกับการ ร่วมมือด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อย

1 2 3 4

OutDegreeInDegreeNrmOutDegNrmInDeg

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

1	A1	30.000	7.000	93.750	21.875	สมภพ เป็นผู้มื่ออิทธิพลด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อยต่อ 30 คน
3	A3	25.000	3.000	78.125	9.375	ธงชัย เป็นผู้มื่ออิทธิพลด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อยต่อ 25 คน
4	A4	25.000	7.000	78.125	21.875	สมศักดิ์เป็นผู้มื่ออิทธิพลด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อยต่อ 25 คน
2	A2	22.000	3.000	68.750	9.375	จันทน์เป็นผู้มื่ออิทธิพลด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อยต่อ 22 คน

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)

20	C1	2.000	18.000	6.250	56.250	รัตนนาเป็นบุคคลสำคัญด้านบริหารนโยบายที่คนต้องเข้ามาฟังพาดัง 18 คน
31	G	0.000	15.000	0.000	46.875	ฉีกุลเป็นบุคคลสำคัญด้านบริหารนโยบายที่คนต้องเข้ามาฟังพาดัง 15 คน

1.2 ทุกคนอยู่ในเครือข่ายทางสังคมการร่วมมือด้านบริหารนโยบายอย่างน้อยที่สุด ความสัมพันธ์แบบคู่ (dyads) ได้แก่

B8 I

5	A5	8.000	8.000	25.000	25.000
6	A6	3.000	4.000	9.375	12.500
7	A7	2.000	4.000	6.250	12.500
8	B1	1.000	5.000	3.125	15.625
9	B2	1.000	4.000	3.125	12.500
10	B3	1.000	4.000	3.125	12.500
11	B4	0.000	4.000	0.000	12.500
12	B5	1.000	4.000	3.125	12.500
13	B6	3.000	4.000	9.375	12.500
14	B7	2.000	2.000	6.250	6.250
15	B8	0.000	1.000	0.000	3.125
16	B9	3.000	4.000	9.375	12.500
17	B10	3.000	4.000	9.375	12.500
18	B11	0.000	4.000	0.000	12.500
19	B12	0.000	5.000	0.000	15.625
21	C2	2.000	3.000	6.250	9.375
22	C3	3.000	3.000	9.375	9.375
23	C4	1.000	3.000	3.125	9.375
24	C5	1.000	4.000	3.125	12.500
25	C6	0.000	3.000	0.000	9.375

26	C7	0.000	4.000	0.000	12.500
27	C8	0.000	7.000	0.000	21.875
28	D	2.000	1.000	6.250	3.125
29	E	2.000	1.000	6.250	3.125
30	F	2.000	1.000	6.250	3.125
32	H	0.000	2.000	0.000	6.250
33	I	1.000	0.000	3.125	0.000

DESCRIPTIVE STATISTICS

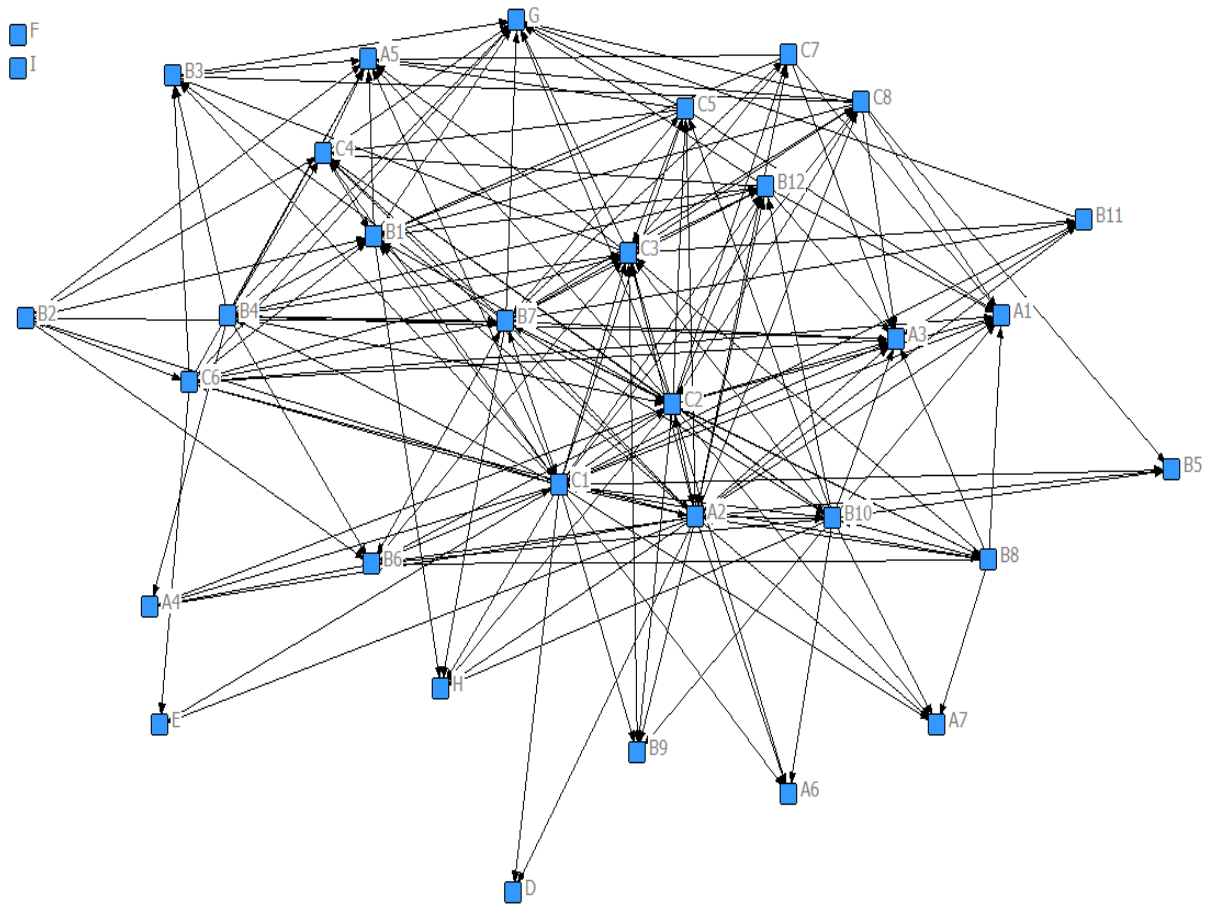
	1	2	3	4
OutDegree				
InDegree				
NrmOutDeg				
NrmInDeg				

1 Mean	4.424	4.424	13.826	13.826
2 StdDev	8.038	3.576	25.118	11.176
3 Sum	146.000	146.000	456.250	456.250
4 Variance	64.608	12.790	630.937	124.900
5 SSQ	2778.000	1068.000	27128.906	10429.688
6 MCSSQ	2132.061	422.061	20820.904	4121.686
7 Euc Norm	52.707	32.680	164.709	102.126
8 Minimum	0.000	0.000	0.000	0.000
9 Maximum	30.000	18.000	93.750	56.250
10 N of Obs	33.000	33.000	33.000	33.000

1.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 82.422% และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามาหา (InDegree)= 43.750%

ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น (Outdegree) = 82.422% โดยมี A1 สมภพ A3 ชงชัย A4 สมศักดิ์ A2 วัจนนันท์ เป็นผู้มีอิทธิพลด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อยต่อ 30 25 25 22 คนตามลำดับ

2. ร่วมมือด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าด้านปรับภูมิทัศน์ทางเดินริมน้ำและสะพาน

2.1 ความสัมพันธ์ในเครือข่ายเกี่ยวกับการร่วมมือด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้า

1 2 3 4

OutDegreeInDegreeNrmOutDegNrmInDeg

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

20	C1	27.000	6.000	84.375	18.750	รัตนนาเป็นผู้มีอิทธิพลด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าต่อ 27 คน
2	A2	24.000	7.000	75.000	21.875	วจนันท์เป็นผู้มีอิทธิพลด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าต่อ 24 คน
21	C2	22.000	6.000	68.750	18.750	ลาวัลย์เป็นผู้มีอิทธิพลด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าต่อ 22 คน
14	B7	20.000	9.000	62.500	28.125	ประภีพัทธ์ เป็นผู้ที่มีอิทธิพลด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าต่อ 20 คน
17	B10	14.000	5.000	43.750	15.625	ศท.สรารุดเป็นผู้มีอิทธิพลด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าต่อ 14 คน

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)

22	C3	4.00	15.000	12.500	46.875	วุฒเป็นบุคคลสำคัญด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าที่ต้องเข้ามาฟังพาดัง15 คน
3	A3	0.000	12.000	0.000	37.500	งชัยเป็นบุคคลสำคัญด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าที่ต้องเข้ามาฟังพาดัง12 คน
5	A5	0.000	12.000	0.000	37.500	คนัยเป็นบุคคลสำคัญด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าที่ต้องเข้ามาฟังพาดัง12 คน
31	G	0.000	12.000	0.000	37.500	ณิกุลเป็นบุคคลสำคัญด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าที่ต้องเข้ามาฟังพาดัง12 คน
8	B1	4.00	11.00	12.500	34.375	ระวีวรรณเป็นบุคคลสำคัญด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าที่ต้องเข้ามาฟังพาดัง11 คน
1	A1	0.00	10.00	0.00	31.250	สมภพเป็นบุคคลสำคัญด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าที่ต้องเข้ามาฟังพาดัง10 คน

2.2 จำนวน31 คนอยู่ในเครือข่ายทางสังคมการร่วมมือด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้า โดยมีคนนอกเครือข่ายนี้ (isolates) 2 คนได้แก่ FI

4	A4	0.000	5.000	0.000	15.625
6	A6	0.000	4.000	0.000	12.500
7	A7	0.000	5.000	0.000	15.625
9	B2	6.000	2.000	18.750	6.250
10	B3	2.000	6.000	6.250	18.750
11	B4	11.000	3.000	34.375	9.375
12	B5	0.000	4.000	0.000	12.500
13	B6	4.000	8.000	12.500	25.000
15	B8	10.000	2.000	31.250	6.250
16	B9	1.000	5.000	3.125	15.625
18	B11	4.000	3.000	12.500	9.375
19	B12	8.000	6.000	25.000	18.750
23	C4	3.000	9.000	9.375	28.125
24	C5	7.000	5.000	21.875	15.625
25	C6	9.000	4.000	28.125	12.500
26	C7	5.000	3.000	15.625	9.375
27	C8	9.000	4.000	28.125	12.500
28	D	0.000	2.000	0.000	6.250

29	E	0.000	3.000	0.000	9.375
30	F	0.000	0.000	0.000	0.000
32	H	0.000	6.000	0.000	18.750
33	I	0.000	0.000	0.000	0.000

DESCRIPTIVE STATISTICS

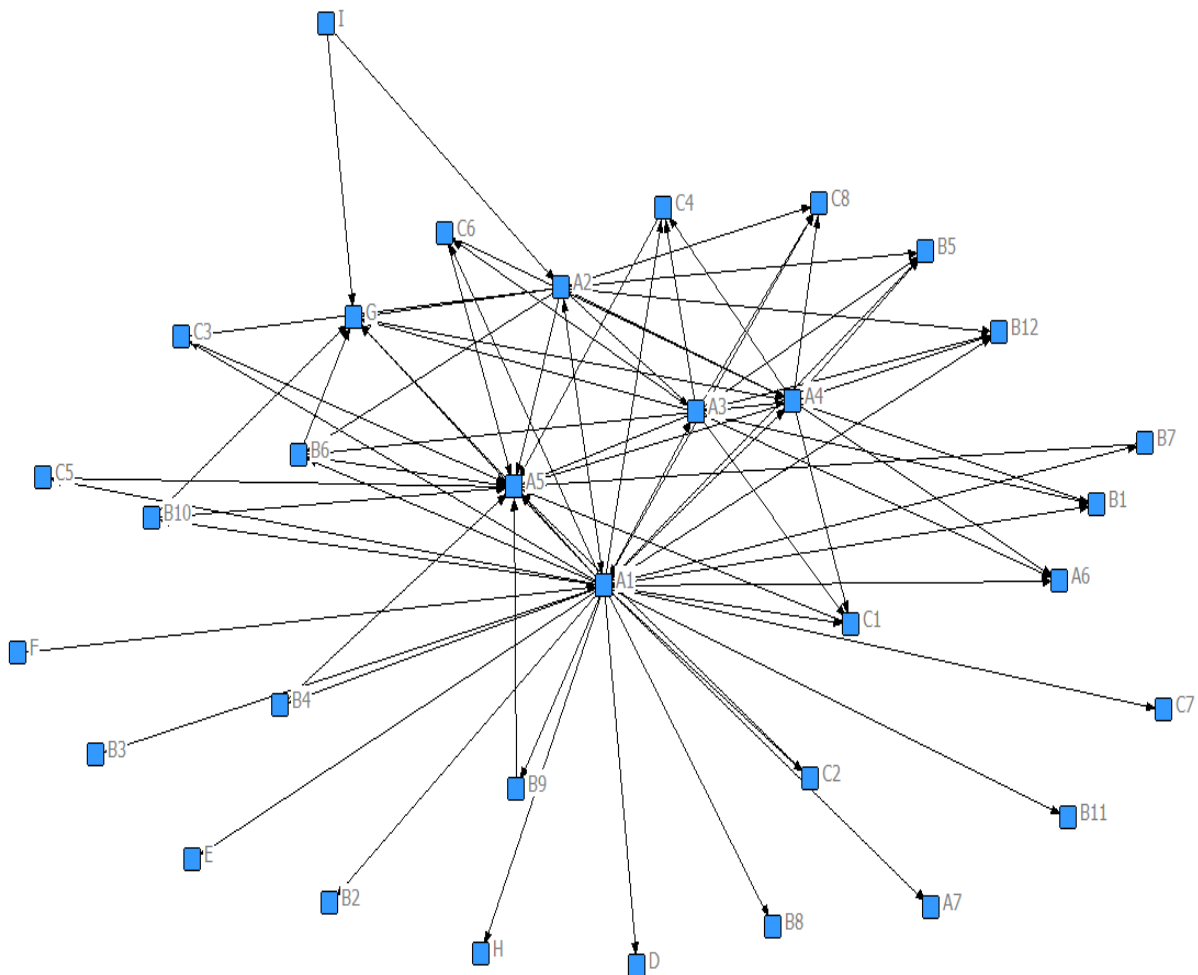
		1	2	3	4
	OutDegreeInDegreeNrmOutDegNrmInDeg				

1	Mean	5.879	5.879	18.371	18.371
2	StdDev	7.547	3.608	23.584	11.274
3	Sum	194.000	194.000	606.250	606.250
4	Variance	56.955	13.016	556.201	127.106
5	SSQ	3020.000	1570.000	29492.188	15332.031
6	MCSSQ	1879.515	429.515	18354.641	4194.484
7	Euc Norm	54.955	39.623	171.733	123.823
8	Minimum	0.000	0.000	0.000	0.000
9	Maximum	27.000	15.000	84.375	46.875
10	N of Obs	33.000	33.000	33.000	33.000

2.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 68.066% และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามาหา (InDegree)= 29.395%

ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (Outdegree) = 68.066% โดยมี C1 รัตนา A2 วัจนนันท์ C2 ลาวัลย์เป็นผู้มีอิทธิพลด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าต่อ 2724 22 คนตามลำดับ

3. ร่วมมือด้านการปรับภูมิทัศน์ทางเดินริมน้ำและสะพาน

3.1 ความสัมพันธ์ในเครือข่ายเกี่ยวกับการ 3: ร่วมมือด้านปรับภูมิทัศน์ทางเดินริมน้ำและสะพาน

	1	2	3	4	
	OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg	

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

1	A1	30.00	4.00	93.75	12.500	สมภพเป็นผู้มีอิทธิพลด้านปรับภูมิทัศน์ทางเดินริมน้ำและสะพาน ต่อ 30 คน
3	A3	13.00	3.00	40.625	9.375	ธงชัย เป็นผู้มีอิทธิพลด้านปรับภูมิทัศน์ทางเดินริมน้ำและสะพาน ต่อ 13 คน
4	A4	12.00	3.00	37.50	9.375	สมศักดิ์เป็นผู้มีอิทธิพลด้านปรับภูมิทัศน์ทางเดินริมน้ำและสะพานต่อ 12 คน
2	A2	10.00	2.00	31.25	6.25	วัจนันท์ เป็นผู้มีอิทธิพลด้านปรับภูมิทัศน์ทางเดินริมน้ำและสะพาน ต่อ 10 คน

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)

5 A5 1.000 15.000 3.125 46.875คน เป็นบุคคลสำคัญด้านปฏิสัมพันธ์ทางเดินรึมน้ำและสะพาน
ที่คนเข้ามาพึ่งพาถึง15 คน

3.2 ทุกคนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม โดยมีความสัมพันธ์แบบคู่ (dyads)กับ A1 ถึง 10 คน

6	A6	0.000	3.000	0.000	9.375
7	A7	0.000	1.000	0.000	3.125
8	B1	0.000	3.000	0.000	9.375
9	B2	0.000	1.000	0.000	3.125
10	B3	0.000	1.000	0.000	3.125
11	B4	1.000	1.000	3.125	3.125
12	B5	0.000	4.000	0.000	12.500
13	B6	2.000	3.000	6.250	9.375
14	B7	1.000	1.000	3.125	3.125
15	B8	0.000	1.000	0.000	3.125
16	B9	1.000	1.000	3.125	3.125
17	B10	2.000	1.000	6.250	3.125
18	B11	0.000	1.000	0.000	3.125
19	B12	0.000	4.000	0.000	12.500
20	C1	1.000	3.000	3.125	9.375
21	C2	1.000	1.000	3.125	3.125
22	C3	1.000	2.000	3.125	6.250
23	C4	1.000	3.000	3.125	9.375
24	C5	1.000	1.000	3.125	3.125
25	C6	1.000	3.000	3.125	9.375
26	C7	0.000	1.000	0.000	3.125

27	C8	0.000	4.000	0.000	12.500
28	D	0.000	1.000	0.000	3.125
29	E	0.000	1.000	0.000	3.125
30	F	1.000	0.000	3.125	0.000
31	G	0.000	8.000	0.000	25.000
32	H	0.000	1.000	0.000	3.125
33	I	2.000	0.000	6.250	0.000

DESCRIPTIVE STATISTICS

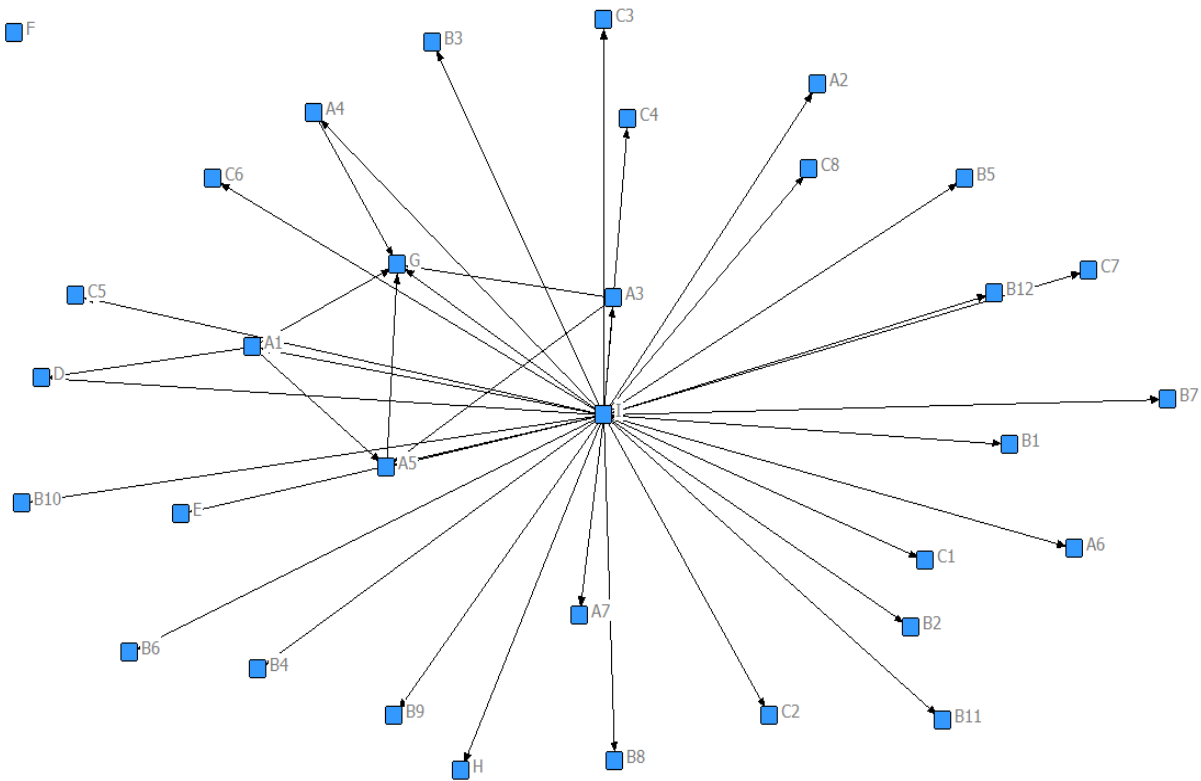
	1	2	3	4	
	OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg	

1	Mean	2.485	2.485	7.765	7.765
2	Std Dev	5.858	2.721	18.305	8.502
3	Sum	82.000	82.000	256.250	256.250
4	Variance	34.310	7.401	335.062	72.278
5	SSQ	1336.000	448.000	13046.875	4375.000
6	MCSSQ	1132.242	244.242	11057.055	2385.180
7	Euc Norm	36.551	21.166	114.223	66.144
8	Minimum	0.000	0.000	0.000	0.000
9	Maximum	30.000	15.000	93.750	46.875
10	N of Obs	33.000	33.000	33.000	33.000

3.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 88.672% และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามาหา (InDegree)= 40.332%

ลักษณะเครือข่าย A1 สมกพเป็นผู้มีอิทธิพลด้านปรับภูมิทัศน์ทางเดินรึมน้ำ/สะพานมาก คิดเป็น เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 88.672%

4.ร่วมมือด้านปรับภูมิทัศน์ลานจอดรถ

4.1 ความสัมพันธ์ในเครือข่ายเกี่ยวกับการ 4: ร่วมมือด้านปรับภูมิทัศน์ลานจอดรถ

	1	2	3	4
	OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

33 I 31.00 0.00 96.875 0.000เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว เป็นผู้ม้อิทธิพลด้านปรับภูมิทัศน์ลานจอดรถต่อ 31 คน

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)

31 G 0.00 5.00 0.00 15.625ณัฎฐเป็นบุคคลสำคัญด้านปรับภูมิทัศน์ลานจอดรถที่คนเข้ามาฟังพาจำนวน 5 คน

4.2 จำนวน 32 คนอยู่ในเครือข่ายทางสังคมยกเว้น Fปรีชา โดยมีความสัมพันธ์แบบคู่ (dyads) กับ I ถึง 27 คน

1	A1	3.000	1.000	9.375	3.125
2	A2	0.000	1.000	0.000	3.125
3	A3	2.000	1.000	6.250	3.125
4	A4	1.000	1.000	3.125	3.125
5	A5	1.000	3.000	3.125	9.375
6	A6	0.000	1.000	0.000	3.125
7	A7	0.000	1.000	0.000	3.125
8	B1	0.000	1.000	0.000	3.125
9	B2	0.000	1.000	0.000	3.125
10	B3	0.000	1.000	0.000	3.125
11	B4	0.000	1.000	0.000	3.125
12	B5	0.000	1.000	0.000	3.125
13	B6	0.000	1.000	0.000	3.125
14	B7	0.000	1.000	0.000	3.125
15	B8	0.000	1.000	0.000	3.125
16	B9	0.000	1.000	0.000	3.125
17	B10	0.000	1.000	0.000	3.125
18	B11	0.000	1.000	0.000	3.125
19	B12	0.000	1.000	0.000	3.125
20	C1	0.000	1.000	0.000	3.125
21	C2	0.000	1.000	0.000	3.125
22	C3	0.000	1.000	0.000	3.125
23	C4	0.000	1.000	0.000	3.125
24	C5	0.000	1.000	0.000	3.125
25	C6	0.000	1.000	0.000	3.125

26	C7	0.000	1.000	0.000	3.125
27	C8	0.000	1.000	0.000	3.125
28	D	0.000	2.000	0.000	6.250
29	E	0.000	1.000	0.000	3.125
30	F	0.000	0.000	0.000	0.000
32	H	0.000	1.000	0.000	3.125

DESCRIPTIVE STATISTICS

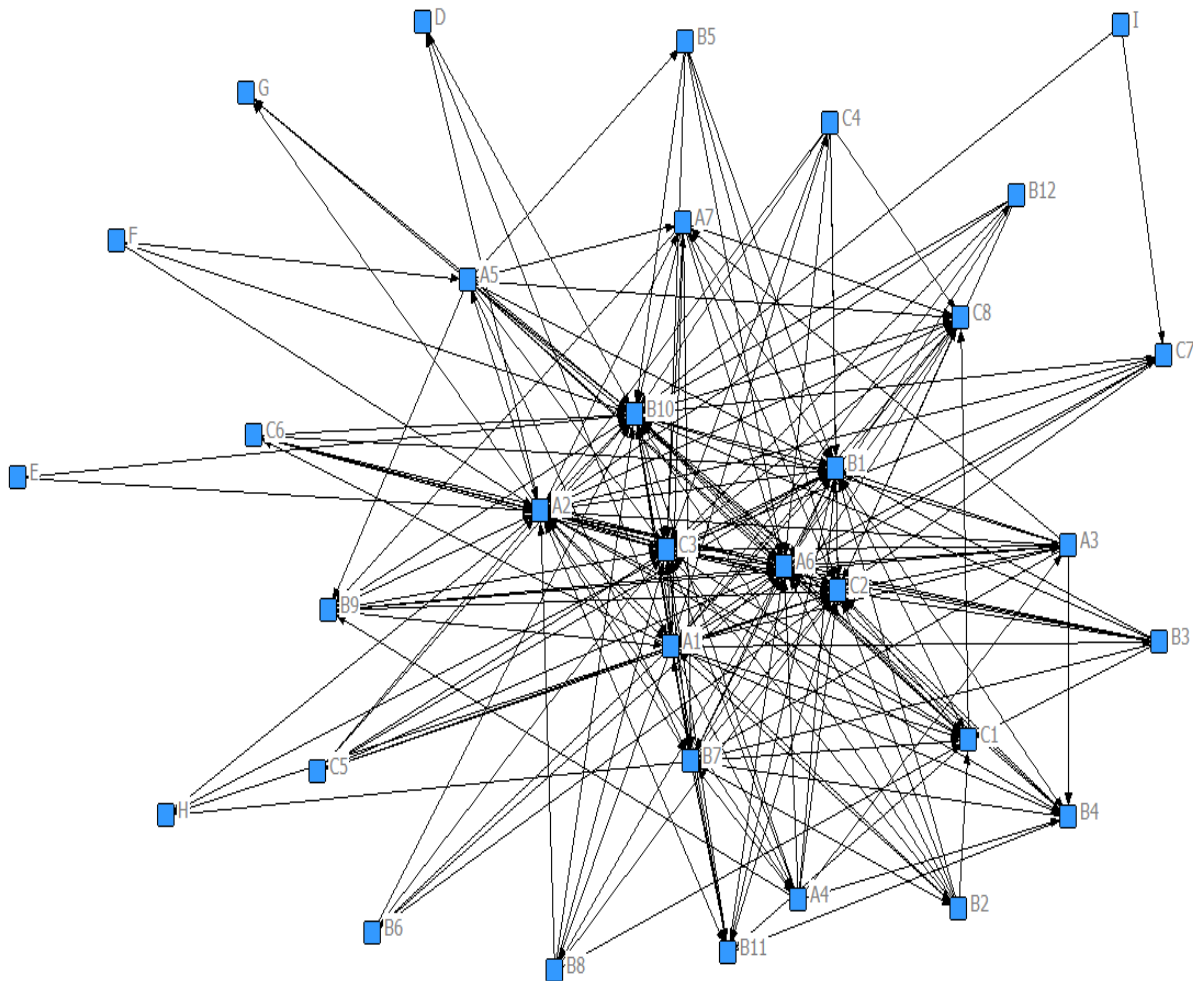
		1	2	3	4
		OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg

1	Mean	1.152	1.152	3.598	3.598
2	Std Dev	5.315	0.821	16.610	2.566
3	Sum	38.000	38.000	118.750	118.750
4	Variance	28.250	0.674	275.877	6.582
5	SSQ	976.000	66.000	9531.250	644.531
6	MCSSQ	932.242	22.242	9103.930	217.211
7	Euc Norm	31.241	8.124	97.628	25.388
8	Minimum	0.000	0.000	0.000	0.000
9	Maximum	31.000	5.000	96.875	15.625
10	N of Obs	33.000	33.000	33.000	33.000

4.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 96.191% และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามาหา (InDegree)= 12.402%

ลักษณะเครือข่าย I เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้วเป็นผู้มีอิทธิพลด้านปรับภูมิทัศน์สถานจอครมมาก คิดเป็น เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 96.191%

5.ร่วมมือด้านการประชาสัมพันธ์

5.1 ความสัมพันธ์ในเครือข่ายเกี่ยวกับการ 5: ร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์

	1	2	3	4
	OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

1 A1 25.000 11.000 78.125 34.375 สมภพเป็นผู้มีอิทธิพลด้านประชาสัมพันธ์ต่อ 25 คนเป็นบุคคลสำคัญด้านประชาสัมพันธ์ที่คนเข้ามาพึ่งพาจำนวน 11 คน

2 A2 21.000 21.000 65.625 65.625 วัจนันท์เป็นผู้มีอิทธิพลด้านประชาสัมพันธ์ต่อ 21 คนอีกทั้งยังเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านประชาสัมพันธ์จำนวน 21 คน

5	A5	13.000	2.000	40.625	6.250 คนนี้เป็นผู้มีอิทธิพลด้านประชาสัมพันธ์ต่อ 13 คน
8	B1	13.000	16.000	40.625	50.000 ระวีวรรณ เป็นผู้มีอิทธิพลด้านประชาสัมพันธ์ต่อ 13 คนอีกทั้งยังเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านประชาสัมพันธ์จำนวน 16 คน
14	B7	12.000	11.000	37.500	34.375 ประสิทธิ์ เป็นผู้มีอิทธิพลด้านประชาสัมพันธ์ต่อ 12 คน เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)

17	B10	7.00	30.0	21.875	93.75	สท.สรวุฒ เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านประชาสัมพันธ์จำนวนถึง 30 คน
6	A6	9.00	26.00	8.125	81.250	สุทธิดา เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านประชาสัมพันธ์จำนวนถึง 26 คน
21	C2	7.00	26.000	21.875	81.250	ลาวัลย์ เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านประชาสัมพันธ์จำนวนถึง 26 คน
22	C3	8.000	25.000	25.000	78.125	วรุณ เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านประชาสัมพันธ์จำนวนถึง 25 คน

5.2 ทุกคนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม โดยมีความสัมพันธ์น้อยที่สุดเชิงสามคู่ (triad) 2 คน คือ E I

3	A3	9.000	3.000	28.125	9.375
4	A4	9.000	3.000	28.125	9.375
7	A7	8.000	5.000	25.000	15.625
9	B2	9.000	3.000	28.125	9.375
10	B3	9.000	1.000	28.125	3.125
11	B4	7.000	5.000	21.875	15.625
12	B5	5.000	1.000	15.625	3.125
13	B6	4.000	1.000	12.500	3.125
15	B8	6.000	1.000	18.750	3.125
16	B9	6.000	7.000	18.750	21.875
18	B11	5.000	8.000	15.625	25.000
19	B12	5.000	1.000	15.625	3.125
20	C1	9.000	11.000	28.125	34.375
23	C4	7.000	1.000	21.875	3.125
24	C5	6.000	1.000	18.750	3.125

25	C6	6.000	1.000	18.750	3.125
26	C7	5.000	3.000	15.625	9.375
27	C8	5.000	12.000	15.625	37.500
28	D	3.000	2.000	9.375	6.250
29	E	2.000	0.000	6.250	0.000
30	F	3.000	0.000	9.375	0.000
31	G	0.000	3.000	0.000	9.375
32	H	0.000	4.000	0.000	12.500
33	I	2.000	0.000	6.250	0.000

DESCRIPTIVE STATISTICS

	1	2	3	4	
	OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg	

1	Mean	7.424	7.424	23.201	23.201
2	Std Dev	5.075	8.707	15.861	27.211
3	Sum	245.000	245.000	765.625	765.625
4	Variance	25.759	75.820	251.557	740.430
5	SSQ	2669.000	4321.000	26064.453	42197.266
6	MCSSQ	850.061	2502.061	8301.373	24434.186
7	Euc Norm	51.662	65.734	161.445	205.420
8	Minimum	0.000	0.000	0.000	0.000
9	Maximum	25.000	30.000	78.125	93.750
10	N of Obs	33.000	33.000	33.000	33.000

5.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 56.641% และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามาหา (InDegree)= 72.754%

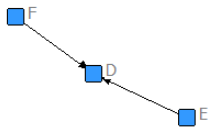
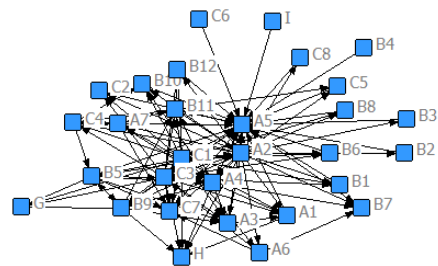
ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น (Indegree) = 72.754%(Outdegree) = 56.641%

(Indegree) B10 สท.สรวุตเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านประชาสัมพันธ์มากที่สุด จำนวนถึง 30 คน

(Out-in degree) A1 สมภพเป็นผู้มีอิทธิพลด้านประชาสัมพันธ์ต่อ 25 คนอีกทั้งยังเป็นบุคคลสำคัญด้านประชาสัมพันธ์ที่คนเข้ามาพึ่งพาจำนวน 11 คน A2 วัจนันท์เป็นผู้มีอิทธิพลด้านประชาสัมพันธ์ต่อ 21 คนอีกทั้งยังเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านประชาสัมพันธ์จำนวน 21 คน

เครือข่ายในพื้นที่

6. เครือข่ายในพื้นที่ชุมชนกระดังงาร่วมใจ

6.1 ความสัมพันธ์ในเครือข่ายเกี่ยวกับเครือข่ายในพื้นที่บ้านกระดังงาร่วมใจ

	1	2	3	4
	OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

2 A2 24.00 4.00 75.00 12.50 วัจนันท์เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่กระดังงาร่วมใจต่อ 24 คน

20 C1 21.00 3.00 65.625 9.375 รัตนาเป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่กระดังงาร่วมใจต่อ 21 คน

22 C3 16.000 6.000 50.000 18.750 วรณเป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่กระดังงาร่วมใจต่อ 16 คน

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)

5 A5 9.000 25.000 28.125 78.125 คนัยเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านเครือข่ายในพื้นที่กระดังงาร่วมใจจำนวนถึง 25 คน

6.2 จำนวน 30 คนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม ยกเว้นเครือข่ายอิสระ DEF โดย D มีความสัมพันธ์แบบคู่ (dyads) กับ E F

1	A1	2.000	5.000	6.250	15.625
3	A3	2.000	6.000	6.250	18.750
4	A4	10.000	6.000	31.250	18.750
6	A6	3.000	2.000	9.375	6.250
7	A7	4.000	4.000	12.500	12.500
8	B1	1.000	3.000	3.125	9.375
9	B2	1.000	1.000	3.125	3.125
10	B3	1.000	1.000	3.125	3.125
11	B4	1.000	0.000	3.125	0.000
12	B5	6.000	6.000	18.750	18.750
13	B6	1.000	3.000	3.125	9.375
14	B7	1.000	4.000	3.125	12.500
15	B8	1.000	2.000	3.125	6.250
16	B9	6.000	6.000	18.750	18.750
17	B10	1.000	4.000	3.125	12.500
18	B11	6.000	6.000	18.750	18.750
19	B12	1.000	4.000	3.125	12.500
21	C2	1.000	3.000	3.125	9.375
23	C4	4.000	4.000	12.500	12.500

24	C5	1.000	2.000	3.125	6.250
25	C6	1.000	0.000	3.125	0.000
26	C7	1.000	7.000	3.125	21.875
27	C8	1.000	1.000	3.125	3.125
31	G	0.000	4.000	0.000	12.500
32	H	0.000	6.000	0.000	18.750
33	I	1.000	0.000	3.125	0.000

DESCRIPTIVE STATISTICS

		1	2	3	4
		OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg

1	Mean	3.939	3.939	12.311	12.311
2	Std Dev	5.815	4.285	18.172	13.390
3	Sum	130.000	130.000	406.250	406.250
4	Variance	33.815	18.360	330.220	179.297
5	SSQ	1628.000	1118.000	15898.438	10917.969
6	MCSSQ	1115.879	605.879	10897.254	5916.785
7	Euc Norm	40.348	33.437	126.089	104.489
8	Minimum	0.000	0.000	0.000	0.000
9	Maximum	24.000	25.000	75.000	78.125
10	N of Obs	33.000	33.000	33.000	33.000

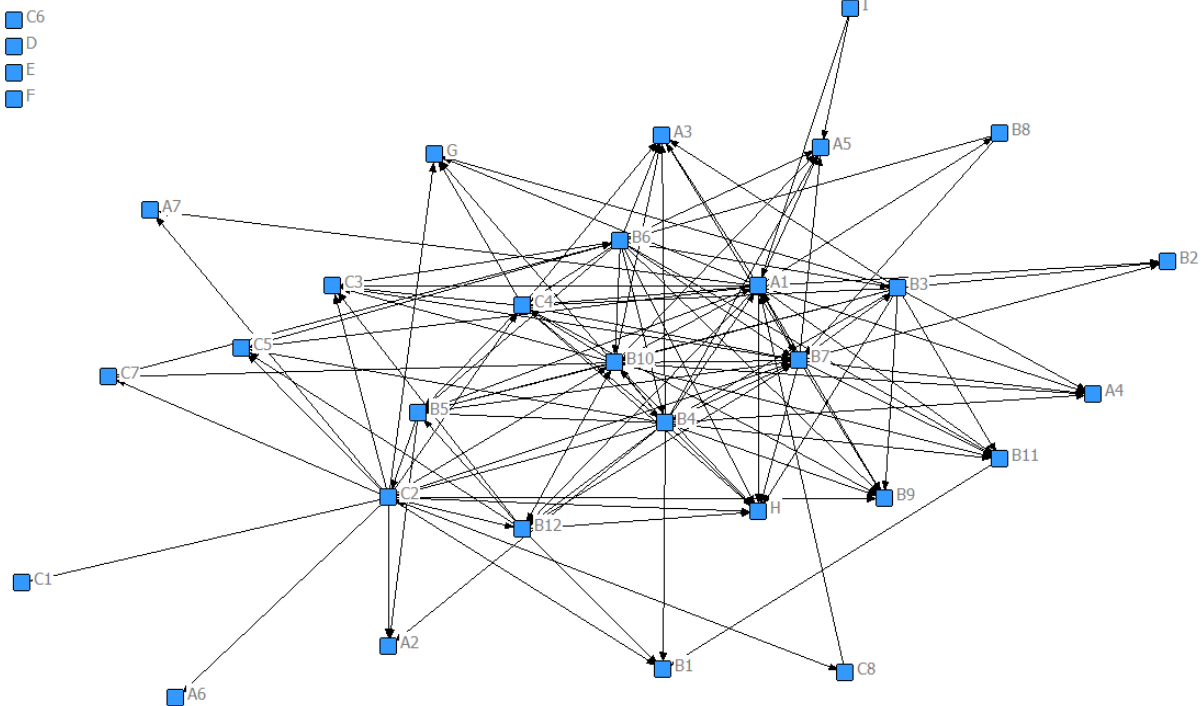
6.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 64.648% และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามาหา (InDegree)= 67.871%

ลักษณะเครือข่าย มีทั้ง (Outdegree) = 64.648% (Indegree) = 67.871%

A2 วัจนันท์เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่กระดังงาร่วมใจต่อ 24 คน

A5 คนัยเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านเครือข่ายในพื้นที่กระดังงาร่วมใจจำนวนถึง 25 คน

7.เครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้ว

7.1 ความสัมพันธ์เกี่ยวกับเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้ว

	1	2	3	4
	OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

1	A1	17.000	5.000	53.125	15.625	สมภพเป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วต่อ 17 คน
11	B4	16.00	4.000	50.000	12.500	ฉินทิราเป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วต่อ 16 คน
21	C2	16.000	4.000	50.000	12.500	ลาวัลย์เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วต่อ 16 คน
14	B7	14.000	9.000	43.750	28.125	ประภีพัทธ์เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วต่อ 14 คน อีกทั้งเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วจำนวน 9 คน

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)

12	B5	3.000	8.000	9.375	25.000	อิทธิวัฒน์เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วจำนวน 8 คน
----	----	-------	-------	-------	--------	--

7.2 จำนวน 29 คนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม ยกเว้น C6D E F คนนอกเครือข่ายนี้ (isolate) โดยมีความสัมพันธ์แบบคู่ (dyads) กี่คู่ A6 C1

2	A2	0.000	3.000	0.000	9.375
3	A3	0.000	7.000	0.000	21.875
4	A4	0.000	5.000	0.000	15.625
5	A5	0.000	6.000	0.000	18.750
6	A6	0.000	1.000	0.000	3.125
7	A7	0.000	2.000	0.000	6.250
8	B1	0.000	4.000	0.000	12.500
9	B2	0.000	3.000	0.000	9.375
15	B8	2.000	1.000	6.250	3.125
16	B9	0.000	7.000	0.000	21.875
18	B11	1.000	6.000	3.125	18.750
19	B12	8.000	5.000	25.000	15.625
20	C1	0.000	1.000	0.000	3.125
22	C3	0.000	7.000	0.000	21.875
23	C4	8.000	5.000	25.000	15.625
24	C5	1.000	4.000	3.125	12.500
25	C6	0.000	0.000	0.000	0.000
26	C7	1.000	2.000	3.125	6.250
27	C8	2.000	1.000	6.250	3.125
28	D	0.000	0.000	0.000	0.000
29	E	0.000	0.000	0.000	0.000
30	F	0.000	0.000	0.000	0.000
31	G	0.000	5.000	0.000	15.625
32	H	0.000	9.000	0.000	28.125

33 I 2.000 0.000 6.250 0.000

DESCRIPTIVE STATISTICS

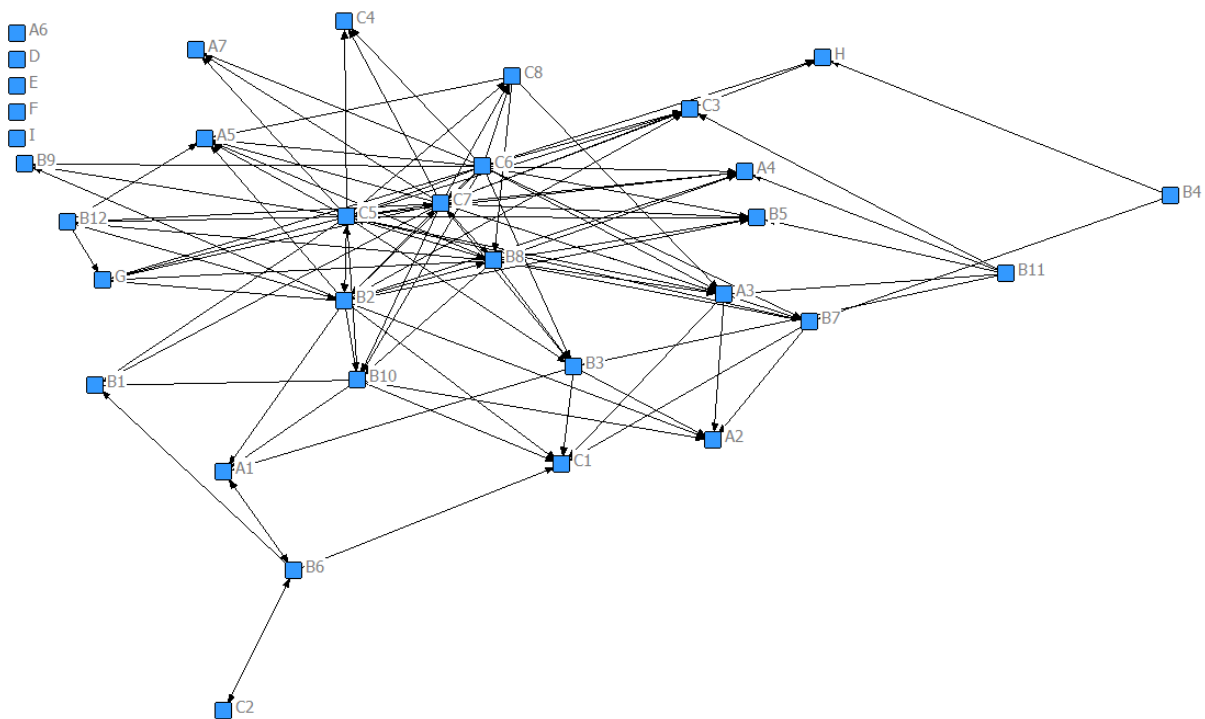
	1	2	3	4
	OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg
1 Mean	3.818	3.818	11.932	11.932
2 Std Dev	5.713	2.724	17.852	8.513
3 Sum	126.000	126.000	393.750	393.750
4 Variance	32.634	7.421	318.688	72.475
5 SSQ	1558.000	726.000	15214.844	7089.844
6 MCSSQ	1076.909	244.909	10516.690	2391.690
7 Euc Norm	39.472	26.944	123.348	84.201
8 Minimum	0.000	0.000	0.000	0.000
9 Maximum	17.000	9.000	53.125	28.125
10 N of Obs	33.000	33.000	33.000	33.000

7.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 42.480% และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามาหา (InDegree)= 16.699%

ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น (Outdegree) = 42.480%

A1 สมภพ B4 ฉันทิรา C2 ลาวัลย์ เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วต่อ 1716 และ 16 คน ตามลำดับ

8.เครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา

8.1 ความสัมพันธ์เกี่ยวกับ8: เครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา

	1	2	3	4
	OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

24	C5	18.00	4.00	56.250	12.500	ศิริชัยเป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา ต่อ 18 คน
26	C7	18.00	4.00	56.25	12.500	สุรัชย์เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา ต่อ 18 คน
25	C6	17.00	0.00	53.125	0.00	รุ่งนภาเป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา ต่อ 17 คน
9	B2	13.00	5.0	40.625	15.625	รัชณี เอก เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา ต่อ 13 คน
15	B8	12.00	4.00	37.50	12.500	นฤมล เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา ต่อ 12 คน

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)

5	A5	0.000	7.000	0.000	21.875	คนัยเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วจำนวน 8 คน
---	----	-------	-------	-------	--------	--

8.2 จำนวน 29 คนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม ยกเว้น A6D E F I คนนอกเครือข่ายนี้ (isolate)ความสัมพันธ์น้อยที่สุดเชิง

triads คือ B4 C2

1	A1	1.000	4.000	3.125	12.500
2	A2	0.000	5.000	0.000	15.625
3	A3	2.000	6.000	6.250	18.750
4	A4	0.000	6.000	0.000	18.750
6	A6	0.000	0.000	0.000	0.000
7	A7	0.000	3.000	0.000	9.375
8	B1	0.000	4.000	0.000	12.500
10	B3	3.000	5.000	9.375	15.625
11	B4	2.000	0.000	6.250	0.000
12	B5	0.000	6.000	0.000	18.750
13	B6	4.000	2.000	12.500	6.250
14	B7	2.000	5.000	6.250	15.625
16	B9	0.000	3.000	0.000	9.375
17	B10	4.000	5.000	12.500	15.625
18	B11	5.000	0.000	15.625	0.000
19	B12	3.000	3.000	9.375	9.375
20	C1	0.000	6.000	0.000	18.750
21	C2	1.000	1.000	3.125	3.125
22	C3	0.000	5.000	0.000	15.625
23	C4	0.000	3.000	0.000	9.375
27	C8	3.000	3.000	9.375	9.375
28	D	0.000	0.000	0.000	0.000
29	E	0.000	0.000	0.000	0.000
30	F	0.000	0.000	0.000	0.000
31	G	0.000	6.000	0.000	18.750
32	H	0.000	3.000	0.000	9.375
33	I	0.000	0.000	0.000	0.000

DESCRIPTIVE STATISTICS

	1	2	3	4
	OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg

1 Mean	3.273	3.273	10.227	10.227
2 Std Dev	5.490	2.233	17.156	6.978
3 Sum	108.000	108.000	337.500	337.500
4 Variance	30.138	4.986	294.314	48.694
5 SSQ	1348.000	518.000	13164.063	5058.594
6 MCSSQ	994.545	164.545	9712.358	1606.889
7 Euc Norm	36.715	22.760	114.735	71.124
8 Minimum	0.000	0.000	0.000	0.000
9 Maximum	18.000	7.000	56.250	21.875
10 N of Obs	33.000	33.000	33.000	33.000

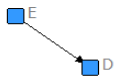
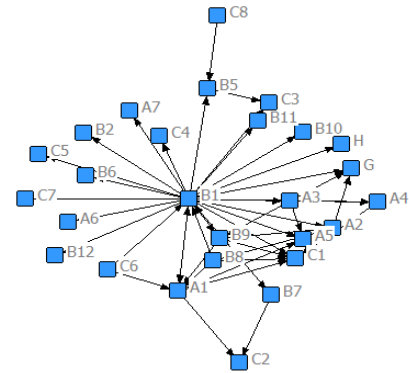
8.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 47.461% และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)= 12.012%

ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น (Outdegree) = 47.461%

C5 ศิริชัย C7 สุรัชชัย C6 รุ่งนภา เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา ต่อ 1818 17 คนตามลำดับ

9.เครือข่ายในพื้นที่ชุมชน789

- B3
- B4
- F
- I

9.1 ความสัมพันธ์เกี่ยวกับเครือข่ายในพื้นที่ชุมชน789

	1	2	3	4
	OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

8 B1 22.00 4.000 68.750 12.500ระวีวรรณ เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชน789 ต่อ 22 คน

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามาหา (InDegree)

20 C1 0.0 5.00 0.0 15.625รัตนาเป็นบุคคลสำคัญที่มีคนเข้ามาพึ่งพาด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชน789 จำนวน5คน

9.2 จำนวน 27คนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม ยกเว้น B3 B4 F I คนนอกเครือข่ายนี้ (isolate)และเครือข่ายที่มี

ความสัมพันธ์แบบคู่ (dyads)คือ D E

28	D	0.000	1.000	0.000	3.125
29	E	1.000	0.000	3.125	0.000
10	B3	0.000	0.000	0.000	0.000

11	B4	0.000	0.000	0.000	0.000
30	F	0.000	0.000	0.000	0.000
33	I	0.000	0.000	0.000	0.000
1	A1	4.000	4.000	12.500	12.500
2	A2	1.000	3.000	3.125	9.375
3	A3	4.000	1.000	12.500	3.125
4	A4	1.000	2.000	3.125	6.250
5	A5	0.000	3.000	0.000	9.375
6	A6	0.000	1.000	0.000	3.125
7	A7	0.000	1.000	0.000	3.125
9	B2	0.000	1.000	0.000	3.125
12	B5	1.000	2.000	3.125	6.250
13	B6	0.000	1.000	0.000	3.125
14	B7	1.000	1.000	3.125	3.125
15	B8	4.000	0.000	12.500	0.000
16	B9	4.000	2.000	12.500	6.250
17	B10	0.000	1.000	0.000	3.125
18	B11	0.000	1.000	0.000	3.125
19	B12	0.000	1.000	0.000	3.125
21	C2	0.000	2.000	0.000	6.250
22	C3	0.000	2.000	0.000	6.250
23	C4	0.000	1.000	0.000	3.125
24	C5	0.000	1.000	0.000	3.125
25	C6	2.000	0.000	6.250	0.000
26	C7	0.000	1.000	0.000	3.125
27	C8	1.000	0.000	3.125	0.000

31	G	0.000	3.000	0.000	9.375
32	H	0.000	1.000	0.000	3.125

DESCRIPTIVE STATISTICS

		1	2	3	4
		OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg

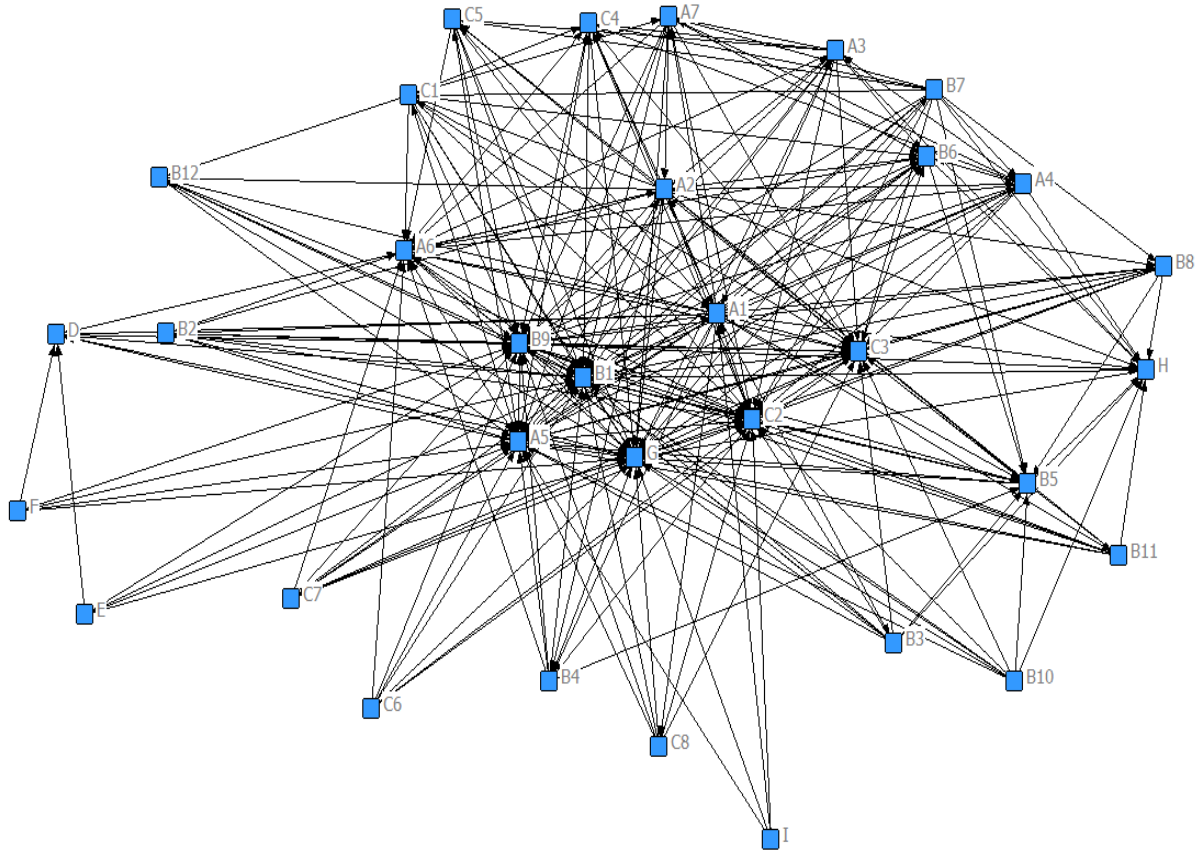
1	Mean	1.394	1.394	4.356	4.356
2	Std Dev	3.869	1.278	12.089	3.993
3	Sum	46.000	46.000	143.750	143.750
4	Variance	14.966	1.633	146.153	15.944
5	SSQ	558.000	118.000	5449.219	1152.344
6	MCSSQ	493.879	53.879	4823.035	526.160
7	Euc Norm	23.622	10.863	73.819	33.946
8	Minimum	0.000	0.000	0.000	0.000
9	Maximum	22.000	5.000	68.750	15.625
10	N of Obs	33.000	33.000	33.000	33.000

9.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 66.406% และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามาหา (InDegree)= 11.621%

ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น (Outdegree) = 66.406%B1 ระวีวรรณ เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชน 789 ต่อ 22 คน

การพึ่งพากัน

10. การพึ่งพากันด้านทรัพยากร

10.1 ความสัมพันธ์ในเครือข่ายเกี่ยวกับการ 10: การพึ่งพากันด้านทรัพยากร

	1	2	3	4
	OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

1	A1	27.000	9.000	84.375	28.125	สมภพเป็นผู้มีอิทธิพลในการพึ่งพากันด้านทรัพยากรต่อ 27 คน
2	A2	23.00	6.000	71.875	18.750	วจนันทน์เป็นผู้มีอิทธิพลในการพึ่งพากันด้านทรัพยากรต่อ 23 คน
3	A3	15.000	3.000	46.875	9.375	ธงชัยเป็นผู้มีอิทธิพลในการพึ่งพากันด้านทรัพยากรต่อ 15 คน
4	A4	14.000	5.000	43.750	15.625	สมศักดิ์เป็นผู้มีอิทธิพลในการพึ่งพากันด้านทรัพยากรต่อ 14 คน
14	B7	14.00	1.00	43.750	3.125	ประภีพัทธ์เป็นผู้มีอิทธิพลในการพึ่งพากันด้านทรัพยากรต่อ 14 คน

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)

31	G	0.00	32.000	0.000	100.000	ณิกุลเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาฟังพาด้านทรัพยากรจำนวน32 คน
5	A5	13.00	30.000	40.625	93.750	ณัยเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาฟังพาด้านทรัพยากรจำนวน 30 คน
8	B1	10.0	29.00	31.25	90.625	ระวีวรรณเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาฟังพาด้านทรัพยากรจำนวน29 คน
16	B9	7.00	29.00	21.875	90.625	สท.สาครเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาฟังพาด้านทรัพยากรจำนวน29 คน
21	C2	10.00	27.000	31.250	84.375	ลาวัลย์เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาฟังพาด้านทรัพยากรจำนวน 27 คน
22	C3	9.000	24.000	28.125	75.000	วรุณเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาฟังพาด้านทรัพยากรจำนวน 24 คน
6	A6	9.00	17.00	28.125	53.125	สุทธิดาเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาฟังพาด้านทรัพยากรจำนวน17 คน
32	H	1.000	13.000	3.125	40.625	นพดลเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาฟังพาด้านทรัพยากรจำนวน13 คน
13	B6	8.00	10.00	25.000	31.250	สุรศักดิ์เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาฟังพาด้านทรัพยากรจำนวน 10 คน
23	C4	7.00	10.000	21.875	31.250	นันทนาเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาฟังพาด้านทรัพยากรจำนวน 10 คน

10.2 ทุกคนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม ส่วนใหญ่เป็นทั้งผู้รับและผู้ให้ จึงทำให้เครือข่ายหนาแน่นมาก

7	A7	9.000	7.000	28.125	21.875
9	B2	7.000	2.000	21.875	6.250
10	B3	9.000	1.000	28.125	3.125
11	B4	7.000	2.000	21.875	6.250
12	B5	7.000	9.000	21.875	28.125
15	B8	8.000	3.000	25.000	9.375
17	B10	8.000	0.000	25.000	0.000
18	B11	7.000	2.000	21.875	6.250
19	B12	5.000	5.000	15.625	15.625
24	C5	8.000	5.000	25.000	15.625
25	C6	7.000	0.000	21.875	0.000
26	C7	7.000	1.000	21.875	3.125
27	C8	6.000	1.000	18.750	3.125
28	D	4.000	5.000	12.500	15.625

29	E	5.000	0.000	15.625	0.000
30	F	5.000	0.000	15.625	0.000
33	I	4.000	0.000	12.500	0.000

DESCRIPTIVE STATISTICS

		1	2	3	4
		OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg
1	Mean	8.848	8.848	27.652	27.652
2	Std Dev	5.281	10.124	16.502	31.637
3	Sum	292.000	292.000	912.500	912.500
4	Variance	27.886	102.492	272.326	1000.900
5	SSQ	3504.000	5966.000	34218.750	58261.719
6	MCSSQ	920.242	3382.242	8986.742	33029.711
7	Euc Norm	59.195	77.240	184.983	241.375
8	Minimum	0.000	0.000	0.000	0.000
9	Maximum	27.000	32.000	84.375	100.000
10	N of Obs	33.000	33.000	33.000	33.000

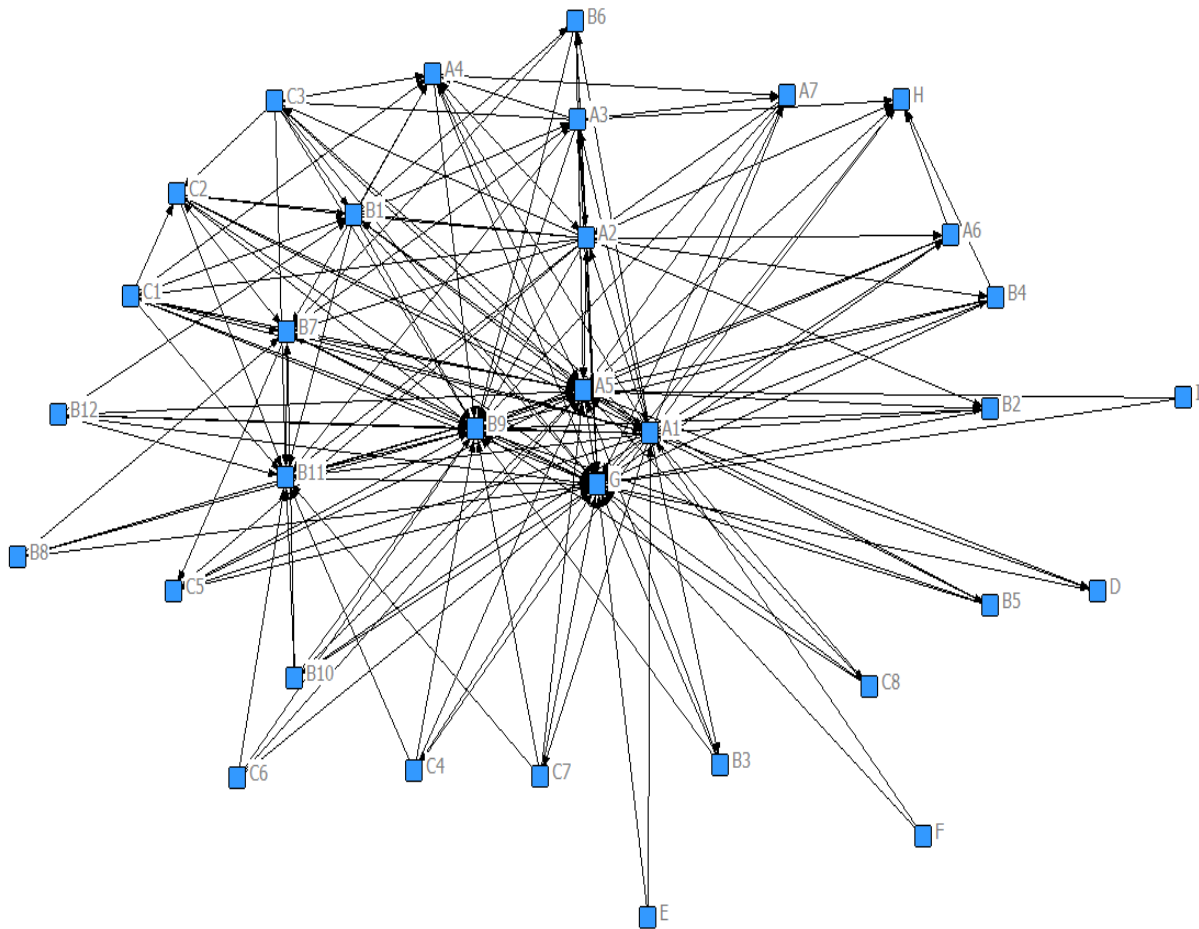
10.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 58.496% และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามา (InDegree)= 74.609%

ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น

(Indegree) = 74.609% โดยที่ G ภูมิภาค A5 คนัย B1 ระวีวรรณ B9 สท.สาคร C2 ลาวัลย์ เป็นบุคคลสำคัญที่ทุกคนเข้ามาพึ่งพาด้านทรัพยากรจำนวน 32 30 29 29 27 คนตามลำดับ โดยเฉพาะ G ภูมิภาค มากถึง 100%

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 58.496% โดยที่ A1 สมภพ A2 วัจนนันท์ เป็นผู้มื่ออิทธิพลในการพึ่งพากันด้านทรัพยากรต่อ 27 และ 23 คน

11. การฟังพากันด้านข่าวสาร

11.1 ความสัมพันธ์ในเครือข่ายเกี่ยวกับการฟังพากันด้านข่าวสาร

	1	2	3	4
	OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

1	A1	26.000	8.000	81.250	25.000	สมภพเป็นผู้มีอิทธิพลในการฟังพากันด้านข่าวสาร ต่อ 26 คน
2	A2	18.00	6.000	56.250	18.750	จรรย์นันทน์เป็นผู้มีอิทธิพลในการฟังพากันด้านข่าวสาร ต่อ 18 คน
3	A3	10.000	4.000	31.250	12.500	ธงชัยเป็นผู้มีอิทธิพลในการฟังพากันด้านข่าวสาร ต่อ 10 คน

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามาหา (InDegree)

31	G	0.000	32.000	0.000	100.000	ฉีกุลเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาฟังพาด้านข่าวสารจำนวน 32 คน
5	A5	9.000	27.000	28.125	84.375	คณัยเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาฟังพาด้านข่าวสารจำนวน 27 คน

16	B9	3.00	26.00	9.375	81.25	สท.สาครเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านข่าวสารจำนวน 26 คน
18	B11	3.00	13.00	9.375	40.625	สมบุญ เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านข่าวสารจำนวน 13 คน

11.2 ทุกคนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม โดยมีความสัมพันธ์ค่อนข้างหนาแน่น

4	A4	6.000	8.000	18.750	25.000
6	A6	5.000	2.000	15.625	6.250
7	A7	4.000	3.000	12.500	9.375
8	B1	9.000	7.000	28.125	21.875
9	B2	3.000	2.000	9.375	6.250
10	B3	3.000	1.000	9.375	3.125
11	B4	4.000	2.000	12.500	6.250
12	B5	3.000	1.000	9.375	3.125
13	B6	4.000	3.000	12.500	9.375
14	B7	8.000	11.000	25.000	34.375
15	B8	4.000	0.000	12.500	0.000
17	B10	5.000	1.000	15.625	3.125
19	B12	5.000	1.000	15.625	3.125
20	C1	9.000	4.000	28.125	12.500
21	C2	7.000	4.000	21.875	12.500
22	C3	8.000	3.000	25.000	9.375
23	C4	4.000	1.000	12.500	3.125
24	C5	3.000	3.000	9.375	9.375
25	C6	4.000	0.000	12.500	0.000
26	C7	4.000	1.000	12.500	3.125
27	C8	3.000	1.000	9.375	3.125
28	D	2.000	2.000	6.250	6.250

29	E	2.000	0.000	6.250	0.000
30	F	2.000	0.000	6.250	0.000
32	H	1.000	6.000	3.125	18.750
33	I	2.000	0.000	6.250	0.000

DESCRIPTIVE STATISTICS

		1	2	3	4
		OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg

1	Mean	5.545	5.545	17.330	17.330
2	Std Dev	4.949	7.901	15.465	24.691
3	Sum	183.000	183.000	571.875	571.875
4	Variance	24.490	62.430	239.164	609.666
5	SSQ	1823.000	3075.000	17802.734	30029.297
6	MCSSQ	808.182	2060.182	7892.400	20118.963
7	Euc Norm	42.697	55.453	133.427	173.290
8	Minimum	0.000	0.000	0.000	0.000
9	Maximum	26.000	32.000	81.250	100.000
10	N of Obs	33.000	33.000	33.000	33.000

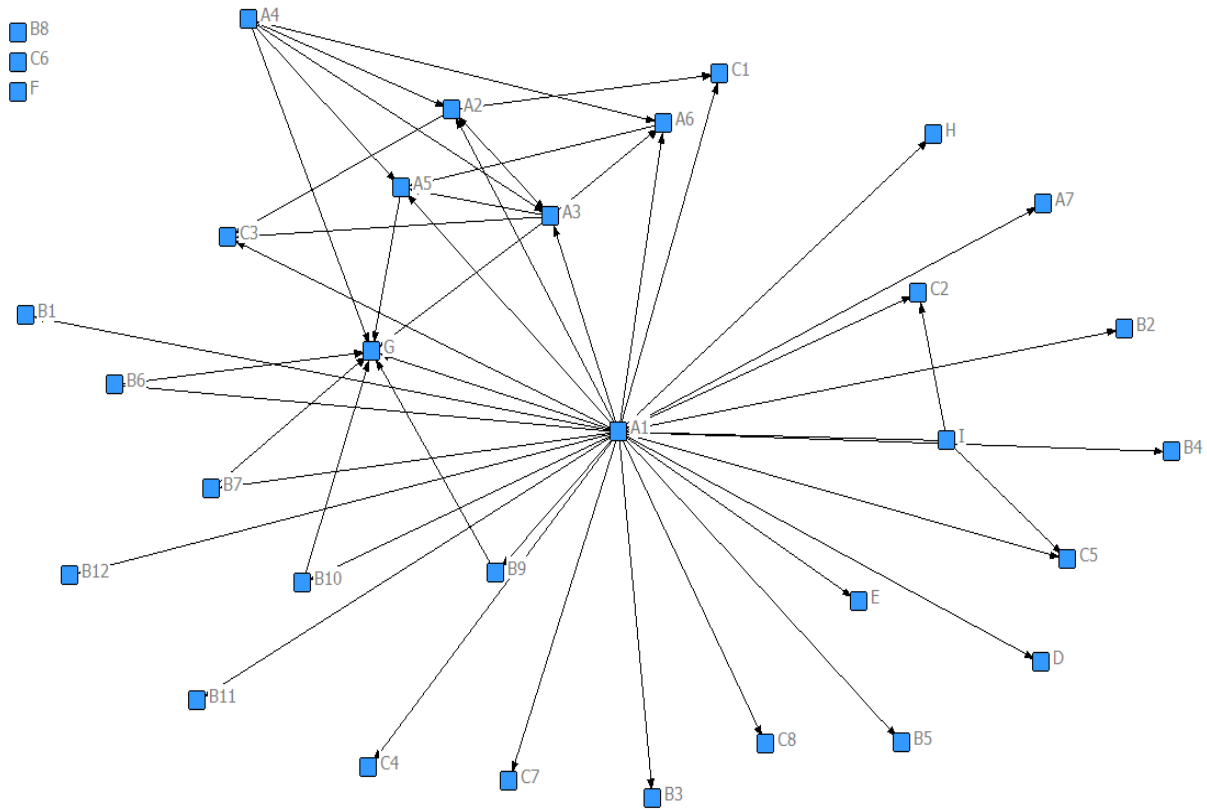
11.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 65.918% และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)= 85.254%

ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น (Indegree)

(Indegree) = 85.254% G ณีกุล A 5 คนัย B 9 สท. สากรเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านข่าวสารจำนวน 32 27 26 คนตามลำดับ โดยเฉพาะ G ณีกุลมีมากถึง 100%

(Outdegree) = 65.918% A 1 สมภพเป็นผู้มีอิทธิพลในการพึ่งพากันด้านข่าวสาร มากที่สุด

12. การพึ่งพากันด้านอำนาจ

12.1 ความสัมพันธ์ในเครือข่ายเกี่ยวกับการ 12: การพึ่งพากันด้านอำนาจ

	1	2	3	4
	OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

1 A1 27.000 1.000 84.375 3.125สมภพ เป็นผู้มื่ออิทธิพลด้านอำนาจ ต่อ 27 คน

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)

31 G 0.000 8.000 0.000 25.000ณิกุลเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านอำนาจจำนวน 8 คน

12.2 จำนวน 30คนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม ยกเว้นB8 C6 F คนนอกเครือข่ายนี้ (isolate)โดยมีความสัมพันธ์แบบคู่ (dyads) กับA1มากถึง12 คน

15 B8 0.000 0.000 0.000 0.000

25 C6 0.000 0.000 0.000 0.000

30	F	0.000	0.000	0.000	0.000
2	A2	3.000	3.000	9.375	9.375
3	A3	5.000	3.000	15.625	9.375
4	A4	5.000	0.000	15.625	0.000
5	A5	1.000	4.000	3.125	12.500
6	A6	1.000	3.000	3.125	9.375
7	A7	0.000	1.000	0.000	3.125
8	B1	0.000	1.000	0.000	3.125
9	B2	0.000	1.000	0.000	3.125
10	B3	0.000	1.000	0.000	3.125
11	B4	0.000	1.000	0.000	3.125
12	B5	0.000	1.000	0.000	3.125
13	B6	1.000	1.000	3.125	3.125
14	B7	1.000	1.000	3.125	3.125
16	B9	1.000	1.000	3.125	3.125
17	B10	1.000	1.000	3.125	3.125
18	B11	0.000	1.000	0.000	3.125
19	B12	0.000	1.000	0.000	3.125
20	C1	0.000	2.000	0.000	6.250
21	C2	0.000	2.000	0.000	6.250
22	C3	0.000	3.000	0.000	9.375
23	C4	0.000	1.000	0.000	3.125
24	C5	0.000	2.000	0.000	6.250
26	C7	0.000	1.000	0.000	3.125
27	C8	0.000	1.000	0.000	3.125
28	D	0.000	1.000	0.000	3.125

29	E	0.000	1.000	0.000	3.125
32	H	0.000	1.000	0.000	3.125
33	I	3.000	0.000	9.375	0.000

DESCRIPTIVE STATISTICS

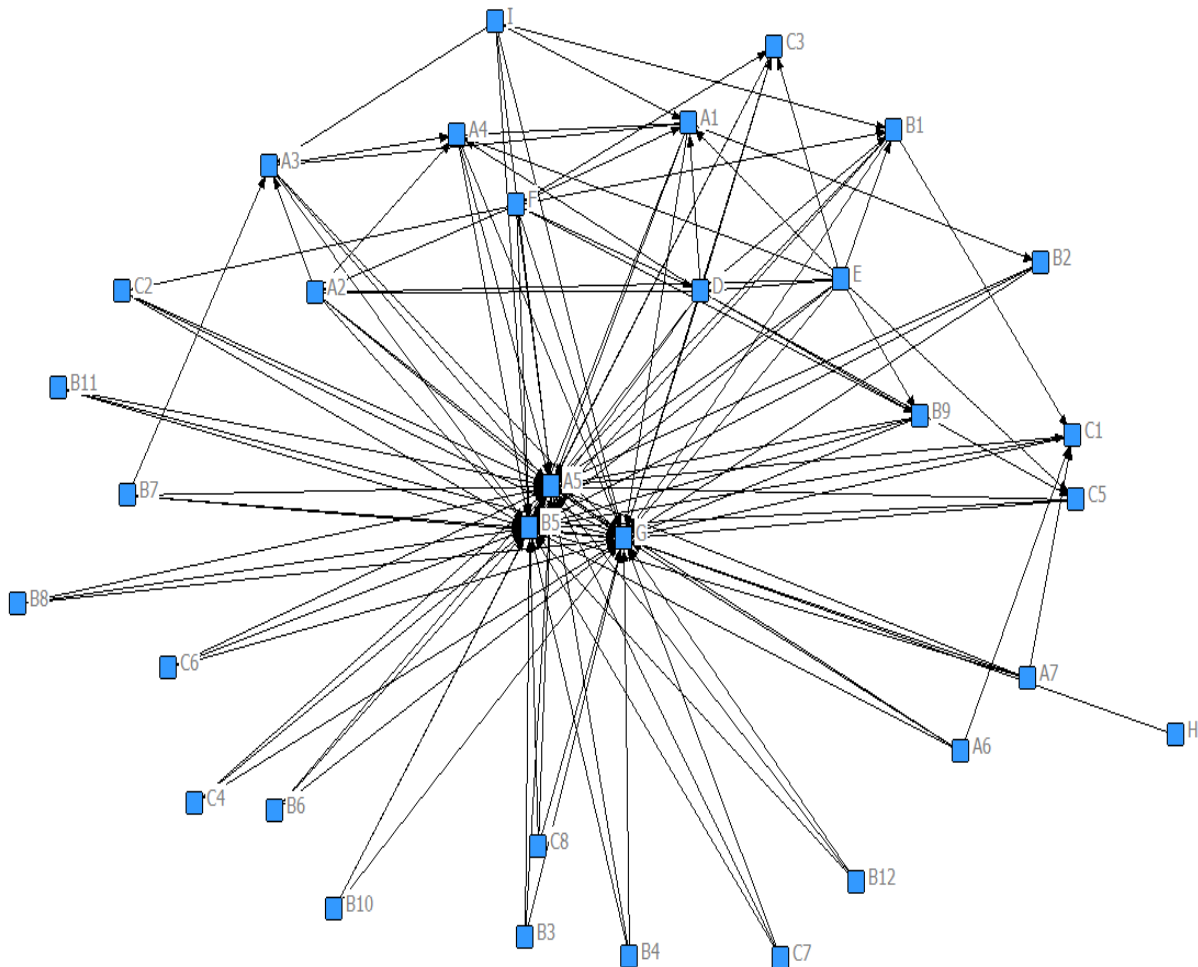
		1	2	3	4
		OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg

1	Mean	1.485	1.485	4.640	4.640
2	Std Dev	4.704	1.500	14.700	4.687
3	Sum	49.000	49.000	153.125	153.125
4	Variance	22.129	2.250	216.099	21.970
5	SSQ	803.000	147.000	7841.797	1435.547
6	MCSSQ	730.242	74.242	7131.273	725.024
7	Euc Norm	28.337	12.124	88.554	37.889
8	Minimum	0.000	0.000	0.000	0.000
9	Maximum	27.000	8.000	84.375	25.000
10	N of Obs	33.000	33.000	33.000	33.000

12.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 82.227% และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามาหา (InDegree)= 20.996%

ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น (Outdegree) = 82.227% A1 สมภพ เป็นผู้มีอิทธิพลด้านอำนาจ ต่อ 27 คน

13. การพึ่งพากันด้านความร่วมมือเชิงภาคี

13.1 ความสัมพันธ์ในเครือข่ายเกี่ยวกับการ 13: การพึ่งพากันด้านความร่วมมือเชิงภาคี

	1	2	3	4	
	OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg	

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

29	E	11.0	0.00	34.375	0.00	สว.สุรจิตเป็นผู้มีอิทธิพลในการพึ่งพากันด้านความร่วมมือเชิงภาคี ต่อ 11 คน
28	D	10.0	2.00	31.250	6.250	ทพ.มานะชัยเป็นผู้มีอิทธิพลในการพึ่งพากันด้านความร่วมมือเชิงภาคี ต่อ 10 คน
30	F	10.00	0.000	31.250	0.00	ปรีชาเป็นผู้มีอิทธิพลในการพึ่งพากันด้านความร่วมมือเชิงภาคี ต่อ 10 คน

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)

31 G 0.00 32.00 0.00 100.000 ฌิฤุคเป็นบุคคคสำคัญที่คนเข้ามาพืงพาด้ำนควร่วมมือเซิงภาคี จำนวน 32 คน
 5 A5 3.00 30.00 9.375 93.75คณั้เป็นบุคคคสำคัญที่คนเข้ามาพืงพาด้ำนควร่วมมือเซิงภาคี จำนวน 30 คน
 12 B5 2.00 30.00 6.25 93.75อิทธิวัฒนั้เป็นบุคคคสำคัญที่คนเข้ามาพืงพาด้ำนควร่วมมือเซิงภาคี จำนวน 30 คน

13.2 ทุกคนอยู่ในเครือข่ายทางสังคมโดยมีความสัมพันธ์แบบคู่ (dyads) กับ H รายเดียว

1	A1	6.000	4.000	18.750	12.500
2	A2	5.000	3.000	15.625	9.375
3	A3	4.000	5.000	12.500	15.625
4	A4	4.000	5.000	12.500	15.625
6	A6	4.000	0.000	12.500	0.000
7	A7	4.000	0.000	12.500	0.000
8	B1	4.000	4.000	12.500	12.500
9	B2	3.000	1.000	9.375	3.125
10	B3	3.000	0.000	9.375	0.000
11	B4	3.000	0.000	9.375	0.000
13	B6	3.000	0.000	9.375	0.000
14	B7	4.000	0.000	12.500	0.000
15	B8	3.000	0.000	9.375	0.000
16	B9	3.000	3.000	9.375	9.375
17	B10	3.000	0.000	9.375	0.000
18	B11	3.000	0.000	9.375	0.000
19	B12	3.000	0.000	9.375	0.000
20	C1	3.000	4.000	9.375	12.500
21	C2	3.000	1.000	9.375	3.125
22	C3	3.000	3.000	9.375	9.375

23	C4	3.000	0.000	9.375	0.000
24	C5	3.000	2.000	9.375	6.250
25	C6	3.000	0.000	9.375	0.000
26	C7	3.000	0.000	9.375	0.000
27	C8	3.000	0.000	9.375	0.000
32	H	1.000	0.000	3.125	0.000
33	I	6.000	0.000	18.750	0.000

DESCRIPTIVE STATISTICS

		1	2	3	4
		OutDegree	InDegree	NrmOutDeg	NrmInDeg

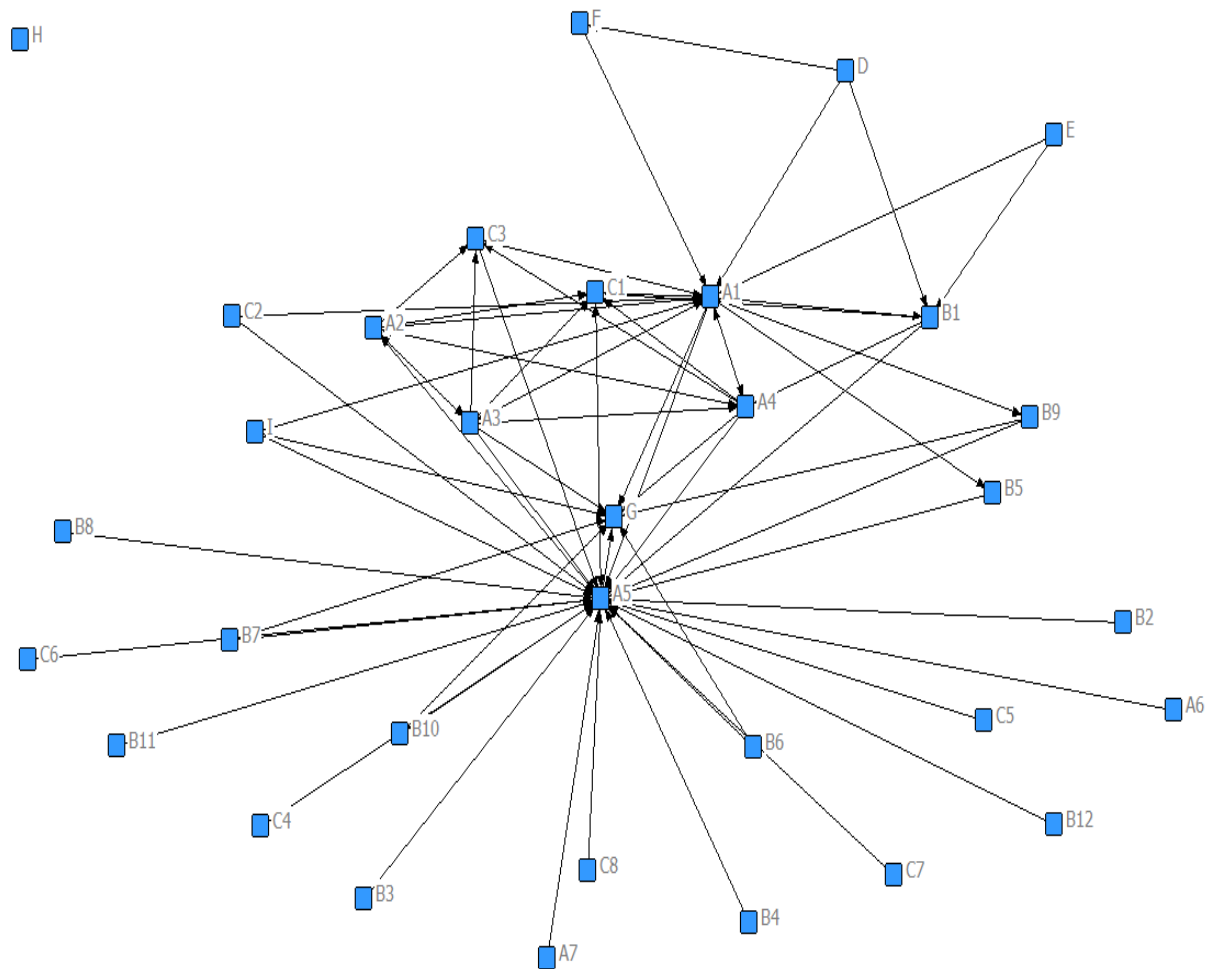
1	Mean	3.909	3.909	12.216	12.216
2	Std Dev	2.314	8.625	7.232	26.952
3	Sum	129.000	129.000	403.125	403.125
4	Variance	5.355	74.386	52.299	726.423
5	SSQ	681.000	2959.000	6650.391	28896.484
6	MCSSQ	176.727	2454.727	1725.852	23971.945
7	Euc Norm	26.096	54.397	81.550	169.990
8	Minimum	0.000	0.000	0.000	0.000
9	Maximum	11.000	32.000	34.375	100.000
10	N of Obs	33.000	33.000	33.000	33.000

13.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 22.852% และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามาหา (InDegree)= 90.527%

ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น (Indegree) = 90.527%

Gนักถุลา5 คนัย B5 อิทธิวิฒันน์เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้ำนควมร่วมมือเชิงภาคี จำนวน 32(100%) 30 30 คนตามลำดับ

14. การพึ่งพากันด้านความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรม

14.1 ความสัมพันธ์ในเครือข่ายเกี่ยวกับการพึ่งพากันด้านความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรม

1 2 3 4

OutDegreeInDegreeNrmOutDegNrmInDeg

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

1 A1 11.00 11.00 34.375 34.375 สมภพ เป็นผู้มื่ออิทธิพลในการพึ่งพากันด้านความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรมต่อ 11 คน เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรมจำนวน 11 คน

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)

5	A5	2.000	27.000	6.250	84.375คนนี้เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรมจำนวน 27 คน
31	G	0.000	9.000	0.000	28.125ณัฏฐเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรมจำนวน 9 คน

14.2 จำนวน 32 คนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม ยกเว้น H คนนอกเครือข่ายนี้ (isolate) โดยมีความสัมพันธ์แบบคู่ (dyads) กับ A5 12 คน

2	A2	6.000	3.000	18.750	9.375
3	A3	7.000	2.000	21.875	6.250
4	A4	6.000	4.000	18.750	12.500
6	A6	1.000	0.000	3.125	0.000
7	A7	1.000	0.000	3.125	0.000
8	B1	4.000	3.000	12.500	9.375
9	B2	1.000	0.000	3.125	0.000
10	B3	1.000	0.000	3.125	0.000
11	B4	1.000	0.000	3.125	0.000
12	B5	1.000	1.000	3.125	3.125
13	B6	2.000	0.000	6.250	0.000
14	B7	2.000	0.000	6.250	0.000
15	B8	1.000	0.000	3.125	0.000
16	B9	2.000	1.000	6.250	3.125
17	B10	2.000	0.000	6.250	0.000
18	B11	1.000	0.000	3.125	0.000
19	B12	1.000	0.000	3.125	0.000
20	C1	2.000	6.000	6.250	18.750

21	C2	2.000	1.000	6.250	3.125
22	C3	2.000	4.000	6.250	12.500
23	C4	1.000	0.000	3.125	0.000
24	C5	1.000	0.000	3.125	0.000
25	C6	1.000	0.000	3.125	0.000
26	C7	1.000	0.000	3.125	0.000
27	C8	1.000	0.000	3.125	0.000
28	D	3.000	0.000	9.375	0.000
29	E	2.000	0.000	6.250	0.000
30	F	1.000	1.000	3.125	3.125
32	H	0.000	0.000	0.000	0.000
33	I	3.000	0.000	9.375	0.000

DESCRIPTIVE STATISTICS

	1	2	3	4
OutDegreeInDegreeNrmOutDegNrmInDeg				
	-----	-----	-----	-----
1 Mean	2.212	2.212	6.913	6.913
2 StdDev	2.240	5.115	6.999	15.986
3 Sum	73.000	73.000	228.125	228.125
4 Variance	5.016	26.167	48.981	255.538
5 SSQ	327.000	1025.000	3193.359	10009.766
6 MCSSQ	165.515	863.515	1616.359	8432.766
7 Euc Norm	18.083	32.016	56.510	100.049
8 Minimum	0.000	0.000	0.000	0.000
9 Maximum	11.000	27.000	34.375	84.375

10 N of Obs 33.000 33.000 33.000 33.000

14.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 28.320% และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามาหา (InDegree)= 79.883%

ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น (Indegree) = 79.883% โดยมี A5 คนนี้เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรม

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

กล่าวโดยสรุป เครือข่ายทางสังคมของการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบคือ ความร่วมมือ เครือข่ายในพื้นที่ และการพึ่งพากัน มีส่วนประกอบแต่ละประเด็น ดังนี้

1. ความร่วมมือประกอบด้วย 5 งาน คือ บริหารนโยบาย กลุ่มแกนนำแม่ค้า ปรับภูมิทัศน์ทางเดินริมน้ำและสะพาน ปรับภูมิทัศน์ลานจอดรถและ ประชาสัมพันธ์
2. เครือข่ายชุมชนในพื้นที่ ประกอบด้วย 4 ชุมชน คือชุมชนกระดังงาร่วมใจ ชุมชนเกาะแก้ว ชุมชนเกาะใหญ่ พัฒนาชุมชน 789
3. การพึ่งพากัน 5 กิจกรรม คือ ทรัพยากร ข่าวสาร อำนาจ ความร่วมมือเชิงภาคีความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรม

บทสรุป

การแสดงความสัมพันธ์ในเครือข่ายทางสังคมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย โดยการวิเคราะห์ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ด้วยเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามา (InDegree) ผลการวิเคราะห์ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่ายพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ความร่วมมือ

1. ร่วมมือด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อยเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามา (InDegree) ที่แสดงความสัมพันธ์ในเครือข่าย ดังนี้

1.1 เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) ด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อย ที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้ A1(สมภพ)เป็นผู้มีอิทธิพลด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อยต่อ 30 คนคิดเป็น 93.750% A3(ธงชัย) เป็นผู้ที่มีอิทธิพลด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อยต่อ 25 คนคิดเป็น 78.125 % A4(สมศักดิ์)เป็นผู้มีอิทธิพลด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อยต่อ 25 คน คิดเป็น 78.125 % A2(วัจนนันท์)เป็นผู้มีอิทธิพลด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อยต่อ 22 คนคิดเป็น 68.750 %

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)ด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อย ที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้ C1(รัตนา)เป็นบุคคลสำคัญด้านบริหารนโยบายที่คนต้องเข้ามาพึ่งพาถึง18 คนคิดเป็น56.250% G(ฉีกุล)เป็นบุคคลสำคัญด้านบริหารนโยบายที่คนต้องเข้ามาพึ่งพาถึง15 คนคิดเป็น46.875%

1.2 ทุกคนอยู่ในเครือข่ายทางสังคมการร่วมงานด้านบริหารนโยบายอย่างน้อยที่สุด พบว่ามี ความสัมพันธ์แบบคู่กับ A1จำนวน 2 คู่ได้แก่B8 I

1.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization)ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 82.422%ได้แก่ A1 สมภพ A3 ชงชัย A4 สมศักดิ์A2 วัจนันท์เป็นผู้มีอิทธิพลด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อยต่อ 30 25 25 22 คนตามลำดับ ส่วนเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)= 43.750%

2. รวบรวมมือด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) ที่แสดงความสัมพันธ์ในเครือข่าย ดังนี้

2.1 เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)ด้านการร่วมงานด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้า ที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้ C1(รัตนา)เป็นผู้มีอิทธิพลด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าต่อ 27 คนคิดเป็น84.375% A2(วัจนันท์) เป็นผู้มอิทธิพลด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าต่อ 24 คนคิดเป็น75.000% C2(ลาวัลย์)เป็นผู้มีอิทธิพลด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าต่อ 22 คนคิดเป็น68.750 %

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)ด้านการร่วมงานด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้า ที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้ C3(วรุณ)เป็นบุคคลสำคัญด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าที่คนต้องเข้ามาพึ่งพาถึง15 คนคิดเป็น46.875% A3(ชงชัย)เป็นบุคคลสำคัญด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าที่คนต้องเข้ามาพึ่งพาถึง12 คนคิดเป็น37.500% A5(दनัย)เป็นบุคคลสำคัญด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าที่คนต้องเข้ามาพึ่งพาถึง12 คนคิดเป็น37.500% G(ฉีกุล) เป็นบุคคลสำคัญด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าที่คนต้องเข้ามาพึ่งพาถึง12 คนคิดเป็น37.500%

2.2 จำนวน31 คนอยู่ในเครือข่ายทางสังคมการร่วมงานด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้า โดยมีคนนอกเครือข่ายนี้ (isolate) 2 คนได้แก่ FI

2.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization)ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 68.066%โดยมี C1 รัตนา A2 วัจนันท์ C2 ลาวัลย์เป็นผู้มีอิทธิพลด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าต่อ 27 24 22 คนตามลำดับ ส่วนเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)= 29.395%

3.ร่วมมือด้านปฏิรูปทัศนคติทางเดินรึมน้ำและสะพาน เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) ที่แสดงความสัมพันธ์ในเครือข่าย ดังนี้

3.1 เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)ด้านการร่วมงานด้านปฏิรูปทัศนคติทางเดินรึมน้ำและสะพาน ที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้ A1(สมภพ)เป็นผู้มีอิทธิพลด้านปฏิรูปทัศนคติทางเดินรึมน้ำและสะพาน ต่อ 30 คนคิดเป็น93.750 % A3(ชงชัย) เป็นผู้มีอิทธิพลด้านปฏิรูปทัศนคติทางเดินรึมน้ำและสะพาน ต่อ 13 คนคิดเป็น40.625 % A4(สมศักดิ์)เป็นผู้มีอิทธิพลด้านปฏิรูปทัศนคติทางเดินรึมน้ำและสะพานต่อ12 คนคิดเป็น37.500 % A2(จันนันท) เป็นผู้มีอิทธิพลด้านปฏิรูปทัศนคติทางเดินรึมน้ำและสะพาน ต่อ 10 คนคิดเป็น31.250 %

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)ด้านการร่วมงานด้านปฏิรูปทัศนคติทางเดินรึมน้ำและสะพาน ที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้ A5(दनัย) เป็นบุคคลสำคัญด้านปฏิรูปทัศนคติทางเดินรึมน้ำและสะพาน ที่คนเข้ามาพึ่งพาถึง 15 คนคิดเป็น46.875 %

3.2 ทุกคนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม โดยมีเครือข่ายแบบคู่กับ A1 ถึง 10 คน

3.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 88.672% โดยมีลักษณะเครือข่าย A1สมภพเป็นผู้มีอิทธิพลด้านปฏิรูปทัศนคติทางเดินรึมน้ำ/สะพานมาก ส่วนเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)= 40.332%

4.ร่วมมือด้านการปฏิรูปทัศนคติสถานจอดรถเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) ที่แสดงความสัมพันธ์ในเครือข่าย ดังนี้

4.1 เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)สำหรับการร่วมงานด้านปฏิรูปทัศนคติสถานจอดรถ ที่มีจำนวนมากที่สุด ดังนี้คือI (เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว) เป็นผู้มีอิทธิพลด้านปฏิรูปทัศนคติสถานจอดรถต่อ 31 คนคิดเป็น96.875 %

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)สำหรับการร่วมงานด้านปฏิรูปทัศนคติสถานจอดรถที่มีจำนวนมากที่สุด ดังนี้คือ G(ณิกุล)เป็นบุคคลสำคัญด้านปฏิรูปทัศนคติสถานจอดรถที่คนเข้ามาพึ่งพาจำนวน 5 คนคิดเป็น15.625%

4.2 จำนวน 32 คนอยู่ในเครือข่ายทางสังคมยกเว้น Fปรึกษาอยู่นอกเครือข่ายนี้ (isolate) โดยมีเครือข่ายแบบคู่ (dyads) กับ I ถึง 27 คน

4.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 96.191% โดยมี I เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้วเป็นผู้มีอิทธิพลด้านปฏิรูปทัศนคติสถานจอดรถมาก ส่วนเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)= 12.402%

5.ร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) ที่แสดงความสัมพันธ์ในเครือข่าย ดังนี้

5.1 เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) และเข้ามาพึ่งพา(InDegree)สำหรับการร่วมงานด้านประชาสัมพันธ์ที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้ A1(สมภพ) เป็นผู้มื่ออิทธิพล(OutDegree) ด้านประชาสัมพันธ์ต่อ 25 คนคิดเป็น 78.125 %และเป็นบุคคลสำคัญด้านประชาสัมพันธ์ที่คนเข้ามาพึ่งพา(InDegree)จำนวน 11 คนคิดเป็น34.375% A2(วิจินนันท์) เป็นผู้มื่ออิทธิพล(OutDegree) ด้านประชาสัมพันธ์ต่อ 21 คนคิดเป็น65.625% และยังเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพา(InDegree)ด้านประชาสัมพันธ์จำนวน 21 คนคิดเป็น65.625% A5(คณัย)เป็นผู้มื่ออิทธิพลด้านประชาสัมพันธ์ต่อ 13 คนคิดเป็น40.625%

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)ที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้B10(สท.สรวุต) เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านประชาสัมพันธ์จำนวนถึง 30 คนคิดเป็น93.750% A6(สุทธิดา) เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านประชาสัมพันธ์จำนวนถึง 26 คนคิดเป็น81.250% C2(ลาวัลย์)เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านประชาสัมพันธ์จำนวนถึง 26 คนคิดเป็น81.250 % C3(วรุณ) เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านประชาสัมพันธ์จำนวนถึง25คนคิดเป็น78.125%

5.2 ทุกคนอยู่ในเครือข่ายทางสังคมโดยอย่างน้อยที่สุดมีเครือข่ายแบบสามคน (triads)จำนวน 2 คน คือ E I

5.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (Out-in degree) A1(สมภพ) A2(วิจินนันท์) ส่วนเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)= 72.754% โดยมี B10(สท.สรวุต) A6(สุทธิดา) C2(ลาวัลย์) C3(วรุณ)

เครือข่ายชุมชนในพื้นที่

1. เครือข่ายในพื้นที่ชุมชนกระดังงาร่วมใจเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) ที่แสดงความสัมพันธ์ในเครือข่าย ดังนี้

1.1 เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)สำหรับการเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนบ้านกระดังงาร่วมใจ ที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้ A2(วิจินนันท์) เป็นผู้มื่ออิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่กระดังงาร่วมใจต่อ 24 คนคิดเป็น 75.0%C1(รัตนา) เป็นผู้มื่ออิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่กระดังงาร่วมใจต่อ 21 คนคิดเป็น65.625% C3(วรุณ) เป็นผู้มื่ออิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่กระดังงาร่วมใจต่อ 16คนคิดเป็น50.000 %

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) สำหรับการเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนบ้านกระดังงาร่วมใจ ที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้ A5(คนัย) เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านเครือข่ายในพื้นที่กระดังงาร่วมใจจำนวนถึง 25 คนคิดเป็น 78.125%

1.2 จำนวน 30 คนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม ยกเว้นเครือข่ายอิสระ DEF โดย D มีเครือข่ายแบบคู่ (dyads) กับ E F

1.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ลักษณะเครือข่าย มีทั้ง เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 64.648% โดยมี A2(วัจนันท์) C1(รัตนา) C3(วรุณ) และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)= 67.871% มี A5(คนัย)

2.เครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) ที่แสดงความสัมพันธ์ในเครือข่าย ดังนี้

2.1 เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) สำหรับการเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วที่มีจำนวนมากที่สุดตามลำดับ ดังนี้ A1 (สมภพ)เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วต่อ 17 คน คิดเป็น 53.125 % B4 (ฉนิทรา)เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วต่อ 16 คนคิดเป็น 50.00 % C2 (ลาวัลย์)เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วต่อ 16 คนคิดเป็น 50.00 %

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) สำหรับการเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วที่มีจำนวนมากที่สุด ดังนี้คือ B5 (อิทธิวัฒน์)เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วจำนวน 8 คนคิดเป็น 25.000%

2.2 จำนวน 29 คนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม ยกเว้น C6 D E F เป็นคนนอกเครือข่ายนี้ (isolate) โดยมีเครือข่ายแบบคู่ (dyads) 2 คน คือ A6 C1

2.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 42.480% โดยที่ A1(สมภพ) B4 (ฉนิทรา) C2(ลาวัลย์) เป็นผู้ที่มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วต่อ 17 16 และ 16 คนตามลำดับ ส่วนเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)= 16.699%

3.เครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนาเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) ที่แสดงความสัมพันธ์ในเครือข่าย ดังนี้

3.1 เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) สำหรับการเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนาที่มีจำนวนมากที่สุดตามลำดับ ดังนี้ C5 (ศิริชัย)เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา ต่อ 18 คนคิดเป็น 56.250

%C7 (สุรัชย์)เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา ต่อ 18 คนคิดเป็น 56.250 % C6 (รุ่งนภา)เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา ต่อ 17 คนคิดเป็น 53.125 %

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)สำหรับเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนาที่มีจำนวนมากที่สุด

ตามลำดับ ดังนี้ A5 (दनัย)เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วจำนวน 8 คนคิดเป็น 21.875%

3.2 จำนวน 29 คนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม ยกเว้น A6D E F I เป็นคนนอกเครือข่ายนี้ (isolate) ความสัมพันธ์น้อยที่สุดเชิงtriads คือ B4 C2

3.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization)ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 47.461% โดยมี C5 (ศิริชัย)C7 (สุรัชย์)C6 (รุ่งนภา)เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา ต่อ 1818 17 คนตามลำดับ ส่วนเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)= 12.012%

4.เครือข่ายในพื้นที่ชุมชน789เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) ที่แสดงความสัมพันธ์ในเครือข่าย ดังนี้

4.1 เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) สำหรับเครือข่ายในพื้นที่ชุมชน789ที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้ B1 (ระวีวรรณ)เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชน789 ต่อ 22 คนคิดเป็น 68.750 %

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)ที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้C1 (รัตนา)เป็นบุคคลสำคัญที่มีคนเข้ามาพึ่งพาด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชน789 ต่อ5คนคิดเป็น 15.625%

4.2 จำนวน 27คนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม ยกเว้น B3 B4 F I คนนอกเครือข่ายนี้ (isolate)และเครือข่ายที่มีความสัมพันธ์แบบคู่ (dyads)คือ D E

4.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 66.406%B1 (ระวีวรรณ) เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชน789 ต่อ22 คนส่วนเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)= 11.621%

การพึ่งพากัน

1. การพึ่งพากันด้านทรัพยากรเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามา (InDegree) ที่แสดงความสัมพันธ์ในเครือข่าย ดังนี้

1.1 เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)สำหรับการพึ่งพากันด้านทรัพยากรที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้ A1 (สมภพ) เป็นผู้มีอิทธิพลในการพึ่งพากันด้านทรัพยากรต่อ 27 คน คิดเป็น 84.375 % A2 (วัจนนันท์) เป็นผู้มีอิทธิพลในการพึ่งพากันด้านทรัพยากรต่อ 23 คน คิดเป็น 71.875 % A3 (ชงชัย)เป็นผู้มีอิทธิพลในการพึ่งพากันด้านทรัพยากรต่อ 15 คน คิดเป็น 46.875 %

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามา (InDegree) สำหรับการพึ่งพากันด้านทรัพยากรที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้ G(ณิกุล)เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านทรัพยากรจำนวน32 คน คิดเป็น 100 % A5 (दनัย) เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านทรัพยากรจำนวน 30 คน คิดเป็น 93.750 % B1 (ระวีวรรณ)เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านทรัพยากรจำนวน29 คน คิดเป็น 90.625 % B9 (สท.สาคร) เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านทรัพยากรจำนวน29 คน คิดเป็น 90.625 % C2 (ลาวัลย์)เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านทรัพยากรจำนวน 27 คน คิดเป็น 84.375 %

1.2 ทุกคนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม ส่วนใหญ่เป็นทั้งผู้รับและผู้ให้ จึงทำให้เครือข่ายหนาแน่นมาก

1.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ลักษณะเครือข่าย ประกอบด้วยเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามา (InDegree)= 74.609% โดยที่ G (ณิกุล)A5(दनัย)B1 (ระวีวรรณ)B9 (สท.สาคร)C2 (ลาวัลย์) เป็นบุคคลสำคัญที่ทุกคนเข้ามาพึ่งพาด้านทรัพยากรจำนวน32 30 29 29 27 คนตามลำดับ โดยเฉพาะ G(ณิกุล)มากถึง 100% ส่วนเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) = 58.496%โดยที่ A1(สมภพ)A2 (วัจนนันท์) เป็นผู้มีอิทธิพลในการพึ่งพากันด้านทรัพยากรต่อ 2723 คนตามลำดับ

2. การพึ่งพากันด้านข่าวสารเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามา (InDegree) ที่แสดงความสัมพันธ์ในเครือข่าย ดังนี้

2.1 เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)สำหรับการพึ่งพากันด้านข่าวสาร ที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้ A1 (สมภพ) เป็นผู้มีอิทธิพลในการพึ่งพากันด้านข่าวสาร ต่อ 26 คน คิดเป็น 81.250 % A2 (วัจนนันท์) เป็นผู้มีอิทธิพลในการพึ่งพากันด้านข่าวสาร ต่อ 18 คน คิดเป็น 56.250 %

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้ามา (InDegree)ที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้ G (ณิกุล) เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านข่าวสารจำนวน 32 คนคิดเป็น 100.000% A5(दनัย) เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านข่าวสารจำนวน 27 คนคิดเป็น 84.375% B9 (สท.สาคร) เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านข่าวสารจำนวน 26 คนคิดเป็น 81.250%B11 (สมบุญ) เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านข่าวสารจำนวน 13 คนคิดเป็น 40.625%

2.2 ทุกคนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม โดยมีความสัมพันธ์ค่อนข้างหนาแน่น

2.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)= 85.254% โดยเฉพาะ G(ณิกุล)มีมากถึง 100% โดยมีG(ณิกุล) A5(คณัย) B9(สท.สาคร)เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านข่าวสารจำนวน 32, 27, 26 คนตามลำดับ ส่วนเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 65.918%ส่วนเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 65.918% โดยมี A1(สมภพ) เป็นผู้มื่ออิทธิพลในการพึ่งพากันด้านข่าวสาร มากที่สุด

3. การพึ่งพากันด้านอำนาจเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) ที่แสดงความสัมพันธ์ในเครือข่าย ดังนี้

3.1 เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)สำหรับการพึ่งพากันด้านอำนาจที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้ A1 (สมภพ)เป็นผู้มื่ออิทธิพลด้านอำนาจ ต่อ27 คนคิดเป็น 84.375 %
เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)สำหรับการพึ่งพากันด้านอำนาจที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้ G (ณิกุล)เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านอำนาจ ต่อ 8 คนคิดเป็น 25.000 %

3.2 จำนวน 30คนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม ยกเว้นB8, C6, F เป็นคนนอกเครือข่ายนี้ (isolate) โดยมีความสัมพันธ์แบบคู่ (dyads)กับA1มากถึง12 คน

3.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่ประกอบด้วย เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 82.227%A1(สมภพ)เป็นผู้มื่ออิทธิพลด้านอำนาจ ต่อ27 คน ส่วนเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)= 20.996%

4. การพึ่งพากันด้านความร่วมมือเชิงภาคีเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) ที่แสดงความสัมพันธ์ในเครือข่าย ดังนี้

4.1 เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)สำหรับการพึ่งพากันด้านความร่วมมือเชิงภาคี ที่มีจำนวนมากที่สุดตามลำดับ ดังนี้ E (สว.สุรจิต) เป็นผู้มื่ออิทธิพลในการพึ่งพากันด้านความร่วมมือเชิงภาคี ต่อ 11 คนคิดเป็น 34.375 %
D (ทพ.มานะชัย) เป็นผู้มื่ออิทธิพลในการพึ่งพากันด้านความร่วมมือเชิงภาคี ต่อ10 คนคิดเป็น 31.250 % F (ปรีชา) เป็นผู้มื่ออิทธิพลในการพึ่งพากันด้านความร่วมมือเชิงภาคี ต่อ 10 คนคิดเป็น 31.250 %
เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)สำหรับการพึ่งพากันด้านความร่วมมือเชิงภาคี ที่มีจำนวนมากที่สุดตามลำดับ ดังนี้ G (ณิกุล)เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านความร่วมมือเชิงภาคี จำนวน 32 คนคิดเป็น 100.00%

A5 (คนัย)เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านความร่วมมือเชิงภาคี จำนวน 30 คนคิดเป็น 93.750% B5 (อิทธิวัฒน์) เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านความร่วมมือเชิงภาคี จำนวน 30 คนคิดเป็น 93.750%

4.2 ทุกคนอยู่ในเครือข่ายทางสังคมโดยมีความสัมพันธ์แบบคู่ (dyads)กับ H รายเดียว

4.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization) ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็นเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)= 90.527% โดยมีG(ณิกุล)A5 (คนัย)B5 (อิทธิวัฒน์) เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านความร่วมมือเชิงภาคี จำนวน 32(100%) 30 คน ส่วนเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)= 22.852%

5.การพึ่งพากันด้านความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรมเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) ที่แสดงความสัมพันธ์ในเครือข่าย ดังนี้

5.1 เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)และคนเข้ามาพึ่งพา(InDegree)สำหรับการพึ่งพากันด้านความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรมที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้A1 (สมภพ)เป็นผู้มีอิทธิพล(OutDegree) ในการพึ่งพากันด้านความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรมต่อ 11 คนคิดเป็น 34.375 % และเป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพา (InDegree)ด้านความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรมจำนวน 11 คนคิดเป็น 34.375%

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)ที่มีจำนวนมากที่สุด ตามลำดับ ดังนี้ A5 (คนัย) เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรมจำนวน 27 คนคิดเป็น 84.375% G (ณิกุล) เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรมจำนวน 9 คนคิดเป็น 28.125%

5.2 จำนวน 32 คนอยู่ในเครือข่ายทางสังคม ยกเว้น H เป็นคนนอกเครือข่ายนี้ (isolate) ส่วนความสัมพันธ์แบบคู่ (dyads)กับ A5 มี12 คน

5.3 ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย (Network Centralization)ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่ประกอบด้วยเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)= 79.883%โดยมี A5 (คนัย)เป็นบุคคลสำคัญ ส่วน A1 (สมภพ) มีทั้งเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) 11 คนคิดเป็น 34.375 %และคนเข้ามาพึ่งพา(InDegree)11 คนคิดเป็น 34.375%

อภิปรายผลการวิจัย

สรุปภาพรวมผลการวิจัย พบว่า ความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย แสดงผลเป็นเส้นสัมพันธ์ที่มีจำนวนมากที่สุด เป็น 3 แบบ กล่าวคือ แบบแรก เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เป็นหลักแบบสองมีทั้งเส้นสัมพันธ์ที่ส่ง

อิทธิพล (OutDegree) กับเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา(InDegree)แบบสุดท้ายเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหาโดยรวม(InDegree)เป็นหลัก

1.เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เป็นหลักในการแสดงความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย ได้แก่

1.1 การร่วมมือที่มีเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เป็นหลัก

1.1.1 ร่วมมือด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อย ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพลโดยรวม (OutDegree)78.125 % โดยเฉพาะ A1 ในบทบาทของนายกเทศมนตรี ตำบลกระดังงา ที่เป็นหนึ่งในคณะผู้ริเริ่ม โครงการตลาดน้ำบางน้อย มีอิทธิพลมากถึง 93.750 % A3 ในสถานะรองนายกเทศมนตรี ที่มีหน้าที่เข้ามาคลุกคลี รับผิดชอบ ในฐานะเป็นตัวแทนทางราชการ A4 ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรี บทบาทเทียบเท่ากับA3 A2 ตำแหน่งเลขานายกเทศมนตรีแม้จะไม่ได้มีอำนาจตัดสินใจ แต่เนื่องจากเรื่องราวเกือบทุกเรื่องต้องผ่านเลขานุการ ทำให้มีบทบาทด้านการบริหารระดับหนึ่ง

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหาโดยรวม (InDegree) 43.750% ซึ่ง C1 กลุ่มแกนนำแม่ค้า ที่มีบทบาทร่วมในการตัดสินใจเชิงนโยบายที่มีผลต่อนโยบายการปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน G เป็นแกนนำแม่ค้าหน้าวัดเกาะแก้ว โดยเฉพาะเป็นพื้นที่ที่ตั้งตลาดน้ำ กำหนดข้อตกลงร่วมกับแกนนำแม่ค้าหน้าวัดเกาะแก้ว เป็นพื้นที่ “ตลาดไร่โพม” รวมถึงนโยบายอื่นที่ G เป็นตัวแทนเข้าร่วมประชุมเชิงการตัดสินใจร่วมกับคณะผู้บริหารตลาดน้ำบางน้อยและเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา

1.1.2 ร่วมมือด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้าลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพลโดยรวม (OutDegree) 68.066% ซึ่งC1 เป็นหนึ่งในแกนนำแม่ค้า A2 ด้วยตำแหน่งเลขานายกเทศมนตรี ที่ประสานระหว่างกลุ่มเจ้าหน้าที่ กับ แกนนำแม่ค้า C2 ประธานชุมชนเกาะแก้ว ที่ตลาดน้ำบางน้อยที่รับนโยบายของเทศบาลตำบลกระดังงาผ่านไปยังแกนนำแม่ค้า B7 B10

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหาโดยรวม (InDegree)= 29.395% ซึ่ง C3 สมาชิกสภาเทศบาล ที่มีร้านค้าอยู่ในตลาดน้ำบางน้อย A3 รองนายกเทศมนตรีโดยตำแหน่ง ที่แกนนำแม่ค้าสามารถพึ่งพาได้ A5 หัวหน้ากองสาธารณสุขทำหน้าที่ดูแลสุขอนามัยของร้านค้า ให้ร้านค้าคำนึงถึงความสะอาด ปลอดภัยต่อการบริโภค ซึ่งกลุ่มแกนนำแม่ค้าต้องพึ่งพาในการให้คำปรึกษา ให้ความรู้และระเบียบด้านสุขอนามัย G หัวหน้าแกนนำแม่ค้าหน้าวัดเกาะแก้ว B1 A1

1.1.3ร่วมมือด้านปฏิสัมพันธ์ทางเดินริมน้ำและสะพาน ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพลโดยรวม (OutDegree)= 88.672% ซึ่ง A1 เป็นผู้มีอิทธิพลด้านปรับภูมิทัศน์ทางเดินรมน้ำและสะพาน ด้วยสถานะนายกเทศมนตรี ในการอนุมัติงบประมาณของเทศบาล ถ้าไม่เพียงพอ ก็สามารถของงบประมาณจังหวัด A3 A4 ตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีไม่ได้มีอิทธิพลหลักด้านปรับภูมิทัศน์ทางเดินรมน้ำและสะพาน แต่ก็มีอิทธิพลในทางปฏิบัติการที่เป็นรูปธรรม ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องเข้ามาดูแล เพื่อให้งานลุล่วงด้วยดี A2 ตำแหน่งเลขานายกเทศมนตรี สนองนโยบายนายกเทศมนตรี ประสานงานภาคีราชการกับเอกชนเพื่อให้งานด้านปรับภูมิทัศน์ทางเดินรมน้ำและสะพาน สำเร็จตามกำหนดเวลาและบรรลุจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ความสะดวกกับนักท่องเที่ยวในการ เดินเท้าเข้ามาตลาดน้ำ

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหาโดยรวม (InDegree) 40.332% ซึ่ง A5 หัวหน้ากองสาธารณสุข ร้านค้าเข้ามาประสานและขอคำปรึกษาด้านการจัดระเบียบร้านค้า ที่ส่งเสริมการปรับภูมิทัศน์ทางเดินรมน้ำและสะพาน

1.1.4 ร่วมมือด้านการปรับภูมิทัศน์ลานจอดรถลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพลโดยรวม (OutDegree) 96.191% ซึ่ง I เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว เป็นผู้มีอิทธิพลด้านปรับภูมิทัศน์ลานจอดรถต่อ 31 คน= 96.875 % เนื่องจาก ที่จอดรถอยู่ภายในบริเวณวัดเกาะแก้ว เป็นจุดที่ติดกับตลาดน้ำ และเป็นทางเดินเดียวที่เป็นทางเข้าตลาดน้ำบางส่วน ซึ่งการใช้พื้นที่จอดรถต้องติดต่อเจ้าอาวาสวัดเกาะแก้วเท่านั้น จึงกลายเป็นจุดรวมศูนย์ของผู้คนในเครือข่ายทางสังคมนี้ เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)= 12.402%

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหาโดยรวม (InDegree) เพียง 12.402% แสดงถึงการพึ่งพาด้านการปรับภูมิทัศน์ลานจอดรถ มีน้อยมาก เพราะเป็นการดำเนินการโดยคณะกรรมการ ทำให้การพึ่งพาแบบปัจเจกเป็นสิ่งไม่จำเป็น

1.2 เครือข่ายชุมชนในพื้นที่ที่มีเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เป็นหลัก ได้แก่

1.2.1 ชุมชนเกาะแก้วลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพลโดยรวม (OutDegree)= 42.480% เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)ด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้ว ที่เป็นสถานที่ตั้งตลาดน้ำบางส่วน A1 ด้วยสถานะนายกเทศมนตรีที่เป็นหนึ่งในแกนหลักที่ร่วมก่อตั้งโครงการ อีกทั้งให้การสนับสนุนทั้งระดับนโยบาย และการสนับสนุนด้านงบประมาณ ทำให้แม้กระทั่งระดับเครือข่ายในชุมชน นายกเทศมนตรีเป็นผู้มีอิทธิพลคิดเป็น 53.125 % C2 ด้วยตำแหน่งประธานชุมชนเกาะแก้ว ที่การตัดสินใจทั้งนโยบายและกิจกรรม จะมีผลต่อวิถีชีวิตของผู้คนในชุมชน อิทธิพลในชุมชนคิดเป็น 50.000 %

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหาโดยรวม (InDegree)= 16.699% เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) น้อยมาก แสดงว่า ความต้องการพึ่งพาในสถานะของชุมชนไม่ค่อยได้รับความสนใจ เพราะชุมชนเกาะแก้วเป็นพื้นที่ตลาดน้ำ บางน้อยการพึ่งพาจะเป็นประเด็น เช่น การประชาสัมพันธ์ การพึ่งพาทรัพยากร

1.2.2 ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนาลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพลโดยรวม (OutDegree) 47.461% C5 C7 เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา 56.250 % C6 53.125 %

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหาโดยรวม (InDegree) 12.012% A5 เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้วจำนวน 8 คนคิดเป็น 21.875 %

1.2.3 ชุมชน789ลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพลโดยรวม (OutDegree) 66.406%B1 (ระวีวรรณ) เป็นผู้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชน789 ต่อ 22 คน คิดเป็น 68.750 %

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหาโดยรวม (InDegree) มีเพียง11.621% แสดงถึงการพึ่งพากันในชุมชนค่อนข้างน้อย เป็นเพราะทำเลที่ตั้งชุมชนอยู่เลยไกลออกไปจากตลาดน้ำบางน้อย และอยู่ในทิศที่ไม่ใช่ทางผ่านเข้าตลาดน้ำ

1.3การพึ่งพากันที่มีเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เป็นหลัก ได้แก่

1.3.1 การพึ่งพากันด้านอำนาจลักษณะเครือข่าย ส่วนใหญ่เป็น เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพลโดยรวม (OutDegree)= 82.227% ซึ่ง A1 นายกเทศมนตรี เนื่องจากตำแหน่ง อีกทั้งภาวะการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย มีอิทธิพลในการพึ่งพากันด้านอำนาจมากถึง 84.375 % และพบว่า มีความสัมพันธ์แบบคู่ (dyads)กับA1มากถึง 12 คน ซึ่งให้เห็นว่า แต่ละบุคคลยอมรับการนำของนายกเทศมนตรีอย่างเป็นอิสระ โดยปราศจากการรวมพรรคพวก

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหาโดยรวม (InDegree)= 20.996% พบว่า การพึ่งพาด้านอำนาจน้อยมาก หมายความว่า ลักษณะความสัมพันธ์โดยรวมไม่จำเป็นต้องอาศัยอำนาจในการดำเนินงาน ต่างคนต่างสามารถดำเนินงานตามปกติของตนก็สามารถพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวได้ ลักษณะความสัมพันธ์แบบชาวบ้านนี้ กลายเป็นจุดเด่นที่สามารถส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อยอย่างยั่งยืนได้

2. เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)เป็นหลักในการแสดงความเป็นศูนย์กลางของเครือข่าย ได้แก่

2.1 การร่วมมือที่มีเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) เป็นหลัก ได้แก่

2.1.1 ร่วมมือด้านการประชาสัมพันธ์การร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์ พบว่า ทิศทางความสัมพันธ์มีในลักษณะความสัมพันธ์สองทาง (reciprocal) โดยมีเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหาโดยรวม (InDegree)= 72.754% และเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพลโดยรวม (OutDegree)= 56.641%บุคคลที่มีบทบาทสำคัญ ได้แก่

A2 จะแสดงทิศทางความสัมพันธ์มีในลักษณะความสัมพันธ์สองทาง(reciprocal) เท่าๆกัน คือ 21 ต่อ 21 คน ด้วยตำแหน่งเลขานายกเทศมนตรี ที่ต้องทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ตามที่ได้รับมอบหมาย อีกทั้งเป็นศูนย์กลางที่ผู้คนในเครือข่ายต้องเข้ามาติดต่อประสานในฐานะตัวแทนของภาคราชการ ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย

A1 จะมีเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) เป็นหลัก ด้วยตำแหน่งนายกเทศมนตรี ที่ส่งอิทธิพลด้านประชาสัมพันธ์การส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย ต่อทั้งภาคราชการ ชุมชน และกลุ่มแกนนำแม่ค้า

A5 บทบาทรองด้วยตำแหน่งรองนายกเทศมนตรี จึงเป็นหนึ่งในผู้มีอิทธิพลด้านประชาสัมพันธ์ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องประเด็นเกี่ยวกับสาธารณสุขด้วย เช่น การประชาสัมพันธ์ “ตลาดน้ำไร้โพน” เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย

B10มีบุคคลเข้าพึ่งพาด้านประชาสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาเป็นA6 C2 C3

2.2 เครือข่ายชุมชนในพื้นที่ ที่มีเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) เป็นหลัก ได้แก่

2.2.1ชุมชนกระดังงาร่วมใจภาพรวม เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพลโดยรวม (OutDegree)= 64.648%และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหาโดยรวม (InDegree)= 67.871% จำแนกอภิปราย ดังนี้

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree)พื้นที่ชุมชนกระดังงาร่วมใจตั้งอยู่ในเขตเทศบาลตำบลกระดังงา ห่างจากตลาดน้ำบางน้อยไม่ไกลนัก ประมาณ 200 เมตรแต่ก็ส่งผลถึงวิถีชีวิตและความผูกพันในพื้นที่ A2 โดยตำแหน่งเลขานายกเทศมนตรี ที่มีสถานที่ดำเนินงานอยู่ในชุมชนกระดังงาร่วมใจทำให้มีอิทธิพลด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนกระดังงาร่วมใจต่อสมาชิกได้ถึง 75% C1 เป็นแกนนำแม่ค้าในชุมชนกระดังงาร่วมใจ C3 เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลกระดังงา

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree)A5 ด้วยตำแหน่งหัวหน้ากองสาธารณสุข ที่มีสถานที่ดำเนินงานอยู่ในชุมชนกระดังงาร่วมใจทำให้เป็นที่พึ่งพาด้านเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนกระดังงาร่วมใจให้กับสมาชิกได้ถึง 78.125 %

3. เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) เป็นหลักแสดงความที่พึ่งพาของเครือข่าย ได้แก่

3.1 การพึ่งพากัน ที่มีเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) เป็นหลัก ได้แก่

3.1.1 การพึ่งพากันด้านทรัพยากรส่วนของงบประมาณที่สำคัญได้ใช้ในการก่อสร้างทางเดินเท้าริมน้ำ ซึ่งได้ประโยชน์ใช้งานในระยะยาว เป็นทั้งทำนบกั้นคลื่นพัง ยังเป็นทางเดินที่มีหลังคากันฝนกันแดด และได้ทัศนียภาพที่สวยงาม งบประมาณก่อสร้างสะพานที่ใช้เชื่อมต่อกับชุมชนเกาะใหญ่พัฒนาที่สามารถขยายพื้นที่ค้าขายได้ทั้งสองฝั่งคลอง ส่วนงบอื่น ได้แก่ งบประมาณสัมพันธ์ งบบริหารจัดการ ฯลฯ

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหาโดยรวม (InDegree) 74.609% G (ณิกุล) แกนนามแม่ค้ำหน้าวัด คนเข้ามาพึ่งพาด้านทรัพยากรมากถึง 100%A5 (คนัย) หัวหน้ากองสาธารณสุขB1(ระวีวรรณ) B9(สท.สาคร)C2(ลาวัลย์) เป็นบุคคลสำคัญที่ทุกคนเข้ามาพึ่งพาด้านทรัพยากร จำนวน32, 30, 29, 29, 27 คน คิดเป็น 93.750, 90.625, 90.625, 84.375 และ 75.00 % ตามลำดับ

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพลโดยรวม (OutDegree) 58.496% ซึ่ง A1 นายกเทศมนตรี เนื่องด้วยตำแหน่ง อีกทั้งความตั้งใจมุ่งมั่นในหน้าที่การงาน เป็นหนึ่งในคณะกรรมการก่อตั้งโครงการนี้ จึงเห็นความสำคัญของทรัพยากร โดยเฉพาะงบประมาณที่จะทำให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อยเป็นจริงได้ โดยมีแหล่งที่มาของเงินงบประมาณจากเทศบาล และเงินงบประมาณจังหวัด A2 เลขานายกเทศมนตรีเป็นผู้รับมอบหมายงานด้านการประสานเกี่ยวกับการใช้งบประมาณ A3 รองนายกเทศมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายจากนายกเทศมนตรีจึงเป็นหนึ่งในผู้ใช้งบประมาณเพื่อบรรลุเป้าหมายการส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย

3.1.2การพึ่งพากันด้านข่าวสาร

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหาโดยรวม (InDegree)85.254% ซึ่ง G แกนนามแม่ค้ำหน้าวัดเกาะแก้ว มีร้านค้าอยู่ที่หน้าวัดทางเข้าตลาดน้ำ มีผู้คนผ่านไปมาจำนวนมาก กอปรกับเป็นแกนนำจึงรู้ข่าวสารอย่างดี ทำให้มีสมาชิกเข้ามาพึ่งพาด้านข่าวสารมากถึง 32 คน (100%)A5 หัวหน้ากองสาธารณสุข สามารถประสานนโยบายต่อตลาดน้ำบางน้อยกับการนำมาปฏิบัติของแม่ค้ำที่มีร้านอยู่หรือนำสินค้ามาจำหน่ายในวันเสาร์อาทิตย์ วันเปิดทำการของตลาดน้ำ มีสมาชิกเข้ามาพึ่งพาด้านข่าวสารมากถึง27 คน(84.375 %)B9 (สท.สาคร) เป็นบุคคลสำคัญที่คนเข้ามาพึ่งพาด้านข่าวสารจำนวน 26 คน(81.250%)

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพลโดยรวม (OutDegree) 65.918%ซึ่ง A1 นายกเทศมนตรี เนื่องด้วยตำแหน่ง อีกทั้งความตั้งใจมุ่งมั่นในหน้าที่การงาน จึงเป็นศูนย์กลางข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย มีอิทธิพลในการพึ่งพากันด้านข่าวสารมากถึง 81.250 %A2 เลขานายกเทศมนตรีเป็นผู้รับมอบหมายงานด้านต่างๆ รวมทั้งการกระจายสื่อสารในเครือข่าย และไปยังกลุ่มแกนนำแม่ค้ำ เพื่อบรรลุเป้าหมายการส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย

3.1.3การพึ่งพากันด้านความร่วมมือเชิงภาคี

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหาโดยรวม (InDegree) 90.527% ซึ่ง G แคนนำแม่ค้ำหน้าวัดเกาะแก้ว มีร้านค้าอยู่ที่หน้าวัดทางเข้าตลาดน้ำ สมาชิกในเครือข่ายต้องการเข้ามาพึ่งพาทั้งด้านการจัดสถานที่เพื่อการค้าขาย มากถึง 100% ทั้งนี้ต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการเพราะเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ส่วนบุคคล รวมถึงความร่วมมือเชิงภาคีด้านอื่นๆ เช่น กับส่วนราชการ A5 หัวหน้ากองสาธารณสุข ในการรณรงค์ “ตลาดไร้โฟม” ด้วยบทบาทการบังคับใช้นโยบายต่อตลาดน้ำบางส่วน ทำให้มีลักษณะการพึ่งพากันด้านความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่าย มีสมาชิกเข้ามาพึ่งพาด้านภาคีมากถึง 93.750%A2 เลขานายกเทศมนตรี จึงมีสมาชิกเข้ามาพึ่งพาด้านความร่วมมือเชิงภาคี

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพลโดยรวม (OutDegree)= 22.852% ซึ่ง DF เป็นกลุ่มผู้ก่อตั้งโครงการตลาดน้ำบางส่วน จำเป็นต้องอาศัยภาคีเครือข่ายในการพัฒนาตลาดน้ำให้บรรลุเป้าหมายดังเช่นปัจจุบัน เช่น F เป็นเจ้าของโฮมสเตย์ ที่ส่งเสริมการตลาดกับลูกค้าด้วยการพาเที่ยวและซื้อของตลาดน้ำบางส่วน เป็นการช่วยเหลือให้ตลาดน้ำได้เกิด และพึ่งพาอาศัยกันของบุคคลแม้จะต่างถิ่นแต่ก็เป็นคนจังหวัดเดียวกัน

3.1.4 การพึ่งพากันด้านความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรมกิจกรรม ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางส่วน ได้แก่ การแข่งเรือ งานเทศกาลสงกรานต์ และเทศกาลลอยกระทง ปกติจะจัดขึ้นทุกปี อาจขึ้นกับความพร้อมด้านเศรษฐกิจของโครงการด้วย

เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหาโดยรวม (InDegree) 79.883% ซึ่ง A5 หัวหน้ากองสาธารณสุข ด้วยบทบาทการบังคับใช้นโยบายต่อตลาดน้ำบางส่วน ทำให้มีลักษณะการพึ่งพากันด้านความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรมที่เหมาะสม ถูกสุขลักษณะ โดยมีสมาชิกเข้ามาพึ่งพาด้านด้านนโยบาย/กิจกรรม มากถึง 84.375 %

เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพลโดยรวม (OutDegree) 28.320% ซึ่ง A1 นายกเทศมนตรี เนื่องจากตำแหน่ง จึงเป็นหนึ่งในคณะกรรมการกำหนดนโยบายกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางส่วน มีทั้งอิทธิพล (OutDegree) และการเข้ามาพึ่งพา (InDegree) ในด้านความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรมบ้าง คิดเป็น 34.375 และ 34.375 %

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. เครือข่ายทางสังคมรูปวงกลมแสดงถึงการรวมศูนย์อำนาจในการตัดสินใจหลายด้าน ได้แก่ ร่วมมือด้านบริหารนโยบายตลาดน้ำบางส่วน ร่วมมือด้านกลุ่มแกนนำแม่ค้ำ ร่วมมือด้านการปรับภูมิทัศน์ทางเดินริมน้ำและ

สะพาน ปรับภูมิทัศน์ลานจอดรถเครือข่ายในพื้นที่ชุมชนเกาะแก้ว ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนาชุมชน789 การพึ่งพากันด้านอำนาจผู้วิจัยเห็นว่าด้วยเส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพลโดยรวม (OutDegree) จะช่วยให้เกิดภาวะผู้นำ และทิศทางการทำงานแบบรวมศูนย์ เป็นเอกภาพ ทั้งนี้ การรวมศูนย์อำนาจต้องมีการปกครองแบบธรรมาภิบาล โปร่งใส ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย

2. เส้นสัมพันธ์ที่ส่งอิทธิพล (OutDegree) และเส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) ที่แสดงความสัมพันธ์สองทาง (reciprocal) แสดงว่าบทบาทของบุคคล มีทั้งอิทธิพล และการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ได้แก่ การร่วมมือด้านประชาสัมพันธ์ เครือข่ายในชุมชนกระตือรือร้นร่วมใจ เป็นสัญญาณที่ดีในการเป็นทั้งผู้รับและให้
3. เส้นสัมพันธ์ที่มุ่งเข้าหา (InDegree) ที่มีความหนาแน่นของเส้นมาก หรือบางกิจกรรมมากถึง 100 % แสดงถึงความสำคัญประเด็นนั้นมีผลต่อคนจำนวนมาก เช่น การพึ่งพากันด้านทรัพยากร การพึ่งพากันด้านข่าวสาร ความร่วมมือเชิงภาคี และความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรมซึ่งมีทั้งการพึ่งพาภาคเอกชน ผู้มีชื่อเสียงในพื้นที่ และภาครัฐ การกระจายอำนาจให้ผู้คนที่พึ่งพาหลายแหล่ง ดังกรณีตลาดน้ำบางน้อย เป็นผลดีในการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย
4. ความสัมพันธ์แบบคู่ (dyads) อาจแสดงถึงความเป็นตัวของตัวเองของคนเข้ามาเป็นเครือข่าย

บรรณานุกรม (Reference)

ภาษาไทย

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. (2543). การจัดการเครือข่าย : กลยุทธ์สำคัญสู่ความสำเร็จของการปฏิรูปการศึกษา . กรุงเทพฯ : บริษัท ชัคเชสมิเดีย จำกัด.

จิราลักษณ์ จงสถิตมัน. (2549). สังคมสงเคราะห์กลุ่มชน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

นฤมล นิราทร. (2543). การสร้างเครือข่ายการทำงาน : ข้อควรพิจารณาบางประการ. กรุงเทพฯ : โครงการระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดปัญหาการใช้แรงงานเด็ก.

ปาริชาติ สถาปิตานนท์ และชัยวัฒน์ ธีระพันธ์. (2546). สื่อสารกับสังคมเครือข่าย . กรุงเทพฯ : สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา.

พระมหาสุทิตย์ อาภากรโร. (2547). เครือข่าย : ธรรมชาติ ความรู้ และการจัดการ . กรุงเทพฯ : โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้เพื่อชุมชนเป็นสุข.

สุเทพ สุนทรเกสัช. (2540). ทฤษฎีสังคมวิทยาร่วมสมัย. เชียงใหม่ : บริษัท สำนักพิมพ์ โกลบอลวิชั่น จำกัด.

สัญญา สัญญาวิวัฒน์. (2550). ทฤษฎีสังคมวิทยา เนื้อหาและแนวการใช้ประโยชน์เบื้องต้น . พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Boissevain, Jeremy. (1974). Friends of Friends : Network, Manipulators and Coalitions. Oxford : Basil Blackwell.

Bruce, Steve ; and Yearley, Steven. (2006). The SAGE Dictionary of Sociology. London : SAGE Publication Ltd.

Ritzer, George. (2003). Contemporary Sociological Theory and Its Classical Roots : The Basics. New York : McGraw-Hill, Inc.

Ritzer, George. (1992). Contemporary Sociological Theory. 3rd ed. New York : McGraw-Hill, Inc.

Turner, Jonathan H. (2003). The Structure of Sociological Theory. 7th ed. Belmont California : Wardsworth.

Online document

Emerson, Richard. (1976). Social Exchange Theory. Available : [http://www.Annual reviews.org/aronline](http://www.Annualreviews.org/aronline), accessed on September 3rd 2010.

Ethier, Jason. (2006). Current Research in Social Network Theory. Available : <http://www.ccs.neu.edu/home/perrolle/archive/Ethier-SocialNetworks.html>, accessed on September 3rd 2010.

<http://thai.tourismthailand.org/about-tat/about-tat-24-1.html>, accessed 6 February 2010

http://www.trang.go.th/tr/takham_3.doc, accessed 6 February 2010

เอี่ยม ทองดี , 2442 – 2542, <http://www.trf.or.th/research>, accessed 26 January 2010

ดร. สุภชัย สมบัติโต, 2544 , <http://www.trf.or.th/research/abstract/Thai/RDG4440028.txt>, accessed 26 January 2010

ปากกาวานร , 2 สิงหาคม พ.ศ. 2551, <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=309619>, accessed 26 January 2010

พวงร้อย กล่อมเอี้ยง ,2544-2550, <http://www.trf.or.th/research>, accessed 15 April 2010

พื้่นป่าลำพู... คู่หึ่งห้อยอ้มพวา หาจุดสมคูลเพื่อการท่องเทียวยังขึ้น,

<http://www.citisevice.net/forum/index.php?topic=9810.0>, accessed 26 January 2010

สุธิวงส์ พงส์ไพบูลย์, 2544-2548, <http://www.trf.or.th/research>, accessed 26 January 2010

อนุสรณ์ อุณโณ , 2544 - 2548, <http://www.trf.or.th/research/abstract/Thai/RDG4440022.txt>, accessed 15 April 2010

ภาคผนวก ก
ภาพพื้นที่ตลาดน้ำบางน้อย

ภาพที่ 1 ทางเดินริมน้ำ ทางเข้าตลาดน้ำบางน้อย

ภาพที่ 2 ป้ายบอกร้านค้าที่มีจำหน่ายในตลาดน้ำบางน้อย วิถีไทยบนสายน้ำ

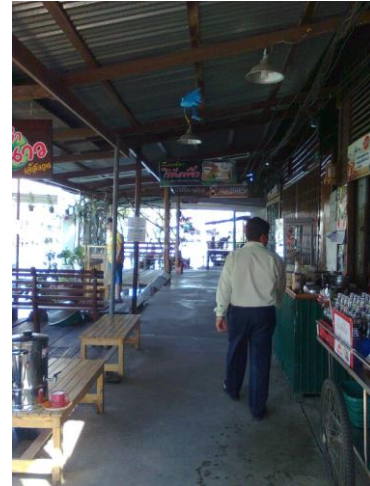
ภาพที่ 3 ภาพวิถีไทยบนสายน้ำปากคลองบางน้อยอดีตสมัยเป็นเส้นทางเสด็จของรัชกาลที่ ๕

ภาพที่ 4 ที่นั่งริมน้ำ บริเวณทางเดินริมน้ำ

ภาพที่ 5 กลุ่มผู้ริเริ่ม โครงการตลาดน้ำบางน้อย

ภาพที่ 6 ทางเดินที่มีมาแต่ดั้งเดิม บริเวณหน้าร้านจำหน่ายสินค้า

ภาพที่ 7 ร้านค้าภายในบริเวณตลาดน้ำบางน้อย

ภาพที่ 8 โครงการก่อสร้างปรับปรุงภูมิทัศน์ตลาดน้ำบางน้อย ทางเดินริมน้ำงบประมาณ ๓.๕ ล้านบาท

ภาพที่ 9 ปรับภูมิทัศน์ทางเดินริมน้ำ

ภาพที่ 10 ปรับภูมิทัศน์ โครงการก่อสร้างทางเดินลงทำน้ำ บริเวณปากคลองบางน้อย

ภาพที่ 11 โครงการก่อสร้างฝารองระบายน้ำ

ภาพที่ 12 ปรับภูมิทัศน์ลานจอดรถของตลาดน้ำบางน้อย ภายในวัดเกาะแก้ว

ภาพที่ 13 อู่เรือ

ภาพที่ 14 ชุมชนเกาะแก้ว ตลาดน้ำบางน้อย

ภาพที่ 15 สะพานข้ามไปฝั่งชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา

ภาพที่ 16 เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ป้ายแสดงคุณภาพน้ำ โดยวัดระดับออกซิเจนในน้ำ

ภาพที่ 17 เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ป้ายประกาศเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า พื้นที่ตลาดน้ำบางน้อย

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

คำถามการร่วมงาน

ใครอยู่ในข่ายสังคมที่ท่านรู้จัก ร่วมงานในการ “ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย” กับใครบ้าง

ผู้ตอบแบบสอบถาม.....โทรมือถือ.....หรือโทรสำนักงาน.....

ร่วมงาน1.บริหารนโยบายตลาดน้ำบางน้อย

	ชื่อ-สกุล	ร่วมงาน 1กับใคร บ้าง	อธิบายงานประกอบ
1	สมภพ รัตนไพบูลย์		
2	1.นางวัจนันท์ จดุนราพิทย		
3	2.นายธงชัย แสงบรรจง		
4	3.นายสมศักดิ์ ควรหาเวช		
5	4.จ.ส.อ. สมเลิศ อิมปีดิวงศ์		
6	5.นายदनัย เขื่อมประไพ		
7	6.นางสุทธดา หงอกพิสัย		
8	7.นางสาวอรอุมา ทองก้อน		
9	1.นางระวีวรรณ วรกิจเลิศ		
10	2.นางสาวรัชนี้ เอกบุญชู		
11	3.นางสาวธัญรัช ลิ้มปนิลชาติ		
12	4.นางสาวณินทิรา เอกบุญชู		
13	5.นายอิทธิวัฒน์ นิลเล็ก		
14	6.นางระพีพันธ์ พิเศษสร้อย		
15	7.นายสุรศักดิ์ นันทจิตรานนท์		
16	8.นางนฤมล เขิดชู		
17	9.สท.สาคร วาดกลืน		
18	10.สท. สราวุธ อุทัยรัตนกิจ		
19	11.นางอัศวรพรรณ ตูจินดา		
20	12.นายสมบุญ อรพันธ์		
21	13.นางศรวิพรรณ สุขปรากฏ		
22	1. นางรัตนา อินทรโชติ		
23	2. นางลาวัลย์ เขิดชู		
24	3. นายวรุณ บุญมีสุข		
25	4. นางนันทนา รัตนกร		
26	5. นางนิลธิดา เอกบุญชู		
27	6. นายศิริชัย เมังศิริ		
28	7. นางรุ่งนภา สวัสดิ์เทพทอง		
29	8. นายสุรชัย เอื้อวงศ์อภิชาติ		
30	9. นางสาวศรวิพรรณ สุขปรากฏ		
31	10. นางอุษา บำรุงศรี		
32	รองนายกเทศมนตรี 1		
33	รองนายกเทศมนตรี 2		
34	รองนายกเทศมนตรี 3		
35	เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว		
36	คุณอังคณา พุ่มผกา		
37	ทพ.มานะชัย ทองยั้ง		
38	สว.สุรจิต ชिरเวทย์		
39	นายปรีชา เจ็ยบาย		

คำถามการร่วมงาน

ใครอยู่ในข่ายสังคมที่ท่านรู้จัก ร่วมงานในการ “ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย” กับใครบ้าง

ผู้ตอบแบบสอบถาม.....โทรมือถือ.....หรือโทรสำนักงาน.....

ร่วมงาน.....2.กลุ่มแกนนำแม่ค้า

	ชื่อ-สกุล	ร่วมงาน 2กับใครบ้าง	อธิบายงานประกอบ
1	สมภพ รัตนไพบุลย์		
2	1.นางว้จนวนันท์ จดุนราพิทย์		
3	2.นายธงชัย แสงบรรจง		
4	3.นายสมศักดิ์ ควรวาเวช		
5	4.จ.ส.อ. สมเลิศ อิมปีติวงศ์		
6	5.นายदनัย เข็อมประไพ		
7	6.นางสุทธดา หงอกพิสัย		
8	7.นางสาวอรอุมา ทองก้อน		
9	1.นางระวีวรรณ วจรัชเลิศ		
10	2.นางสาวรัชณี เอกบุญชู		
11	3.นางสาวธัญรัช ลิ้มปิ่นลชาติ		
12	4.นางสาวณินทิรา เอกบุญชู		
13	5.นายอิทธิวัฒน์ นิลเล็ก		
14	6.นางระพีพันธ์ พิเศษสรสาสัย		
15	7.นายสุรศักดิ์ นันทจิตรานนท์		
16	8.นางนฤมล เขิดชู		
17	9.สท.สาคร วาดกลืน		
18	10.สท. สรวุฒ อุทัยรัตนกิจ		
19	11.นางอัครวรรณ ตูจินดา		
20	12.นายสมบุญ อรพันธ์		
21	13.นางศรวิวรรณ สุขปรการ		
22	1. นางรัตนา อินทรโชติ		
23	2. นางลาวัลย์ เขิดชู		
24	3. นายวรุณ บุญมีสุข		
25	4. นางนันทนา รัตนกร		
26	5. นางนิลธิดา เอกบุญชู		
27	6. นายศิริชัย เม้งศิริ		
28	7. นางรุ่งนภา สวัสดิ์เทพทอง		
29	8. นายสุรชัย เอื้อวงศ์อภิชาติ		
30	9. นางสาวศรวิวรรณ สุขปรการ		
31	10. นางอจัน บำรุงศรี		
32	รองนายกเทศมนตรี 1		
33	รองนายกเทศมนตรี 2		
34	รองนายกเทศมนตรี 3		
35	เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว		
36	คุณอังคณา พุ่มผกา		
37	ทพ.มานะชัย ทองยั้ง		
38	สว.สุรจิต ชีรเวทย์		
39	นายปรีชา เจียบยุ		

คำถามการร่วมงาน

ใครอยู่ในข่ายสังคมที่ท่านรู้จัก ร่วมงานในการ “ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย” กับใครบ้าง

ผู้ตอบแบบสอบถาม.....โทรมือถือ.....หรือโทรสำนักงาน.....

ร่วมงาน.....3.ปฏิภูมิทิศทางเดินริมน้ำ/สะพาน

	ชื่อ-สกุล	ร่วมงาน 3กับใครบ้าง	อธิบายงานประกอบ
1	สมภพ รัตนไพบูลย์		
2	1.นางวิจินันท์ จดุนราพิทย์		
3	2.นายธงชัย แสงบรรจง		
4	3.นายสมศักดิ์ ควรหาเวช		
5	4.จ.ส.อ. สมเลิศ อิมปีดิวงศ์		
6	5.นายदनัย เขื่อมประไพ		
7	6.นางสุทธดา ทองกพิสัย		
8	7.นางสาวอรอุมา ทองก้อน		
9	1.นางระวีวรรณ วงษ์เลิศ		
10	2.นางสาวรัชณี เอกบุญชู		
11	3.นางสาวธัญรัช ลิ้มปิลชาติ		
12	4.นางสาวณิธิรา เอกบุญชู		
13	5.นายอิทธิวัฒน์ นิลเล็ก		
14	6.นางระพีพันธ์ พิเศษสร้อย		
15	7.นายสุรศักดิ์ นันทจิตรานนท์		
16	8.นางนฤมล เขิดชู		
17	9.สท.สาคร วาดกลืน		
18	10.สท. สราวุธ อุทัยรัตนกิจ		
19	11.นางฉัตรวรรณ ตูจินดา		
20	12.นายสมบุญ อรพันธ์		
21	13.นางศรียรรณ สุขปรากร		
22	1. นางรัตนา อินทรโชติ		
23	2. นางลารีย์ เขิดชู		
24	3. นายวรุณ บุญมีสุข		
25	4. นางนันทนา รัตนกร		
26	5. นางนิลธิรา เอกบุญชู		
27	6. นายศิริชัย เมังศิริ		
28	7. นางรุ่งนภา สวัสดิ์เทพทอง		
29	8. นายสุรชัย เอื้อวงศ์ภักชาติ		
30	9. นางสาวศรียรรณ สุขปรากร		
31	10. นางองุ่น บำรุงศรี		
32	รองนายกเทศมนตรี 1		
33	รองนายกเทศมนตรี 2		
34	รองนายกเทศมนตรี 3		
35	เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว		
36	คุณอังคณา พุ่มผกา		
37	ทพ.มานะชัย ทองยั้ง		
38	สว.สรจิต ชีรเวทย์		
39	นายปรีชา เจียบยุ		

คำถามการร่วมงาน

ใครอยู่ในข่ายสังคมที่ท่านรู้จัก ร่วมงานในการ “ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย” กับใครบ้าง

ผู้ตอบแบบสอบถาม.....โทรมือถือ.....หรือโทรสำนักงาน.....

ร่วมงาน4.ปรัภูมิทัศน์สถานจจรด

	ชื่อ-สกุล	ร่วมงาน 4กับใครบ้าง	อธิบายงานประกอบ
1	สมภพ รัตนไพบูลย์		
2	1.นางวิจันนันท์ จดุนราพิทย์		
3	2.นายธงชัย แสงบรรจง		
4	3.นายสมศักดิ์ ควรรหาเวช		
5	4.จ.ส.อ. สมเลิศ อัมปีติวงศ์		
6	5.นายदनัย เขื่อมประไพ		
7	6.นางสุทธดา หงอกพิสัย		
8	7.นางสาวอรอุมา ทองก้อน		
9	1.นางระวีวรรณ วรกิจเลิศ		
10	2.นางสาวรัชณี เอกบุญชู		
11	3.นางสาวธัญรัช ลิ้มปิ่นชาติ		
12	4.นางสาวณินทิรา เอกบุญชู		
13	5.นายอิทธิวัฒน์ นิลเล็ก		
14	6.นางระพีพันธ์ พิเศษสร้อย		
15	7.นายสุรศักดิ์ นันทจิตรานนท์		
16	8.นางนฤมล เขิดชู		
17	9.สท.สาคร วาดกลิน		
18	10.สท. สรวุฒ อุทัยรัตนกิจ		
19	11.นางฉัตรวรรณ ตูจินดา		
20	12.นายสมบุญ อรพันธ์		
21	13.นางศรีวรรณ สุขปรการ		
22	1. นางรัตนา อินทรโชติ		
23	2. นางลาวัลย์ เขิดชู		
24	3. นายวรุณ บุญมีสุข		
25	4. นางนันทนา รัตนกร		
26	5. นางนิลธิรา เอกบุญชู		
27	6. นายศิริชัย เม้งศิริ		
28	7. นางรุ่งนภา สวัสดิ์เทพทอง		
29	8. นายสุรชัย เอื้อวงศ์อภิชาติ		
30	9. นางสาวศิริวรรณ สุขปรการ		
31	10. นางองุ่น บำรุงศรี		
32	รองนายกเทศมนตรี 1		
33	รองนายกเทศมนตรี 2		
34	รองนายกเทศมนตรี 3		
35	เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว		
36	คุณอังคณา พุ่มผกา		
37	ทพ.มานะชัย ทองยัง		
38	สว.สุรจิต ชีรเวทย์		
39	นายปรีชา เจียบยุ		

คำถามการร่วมงาน

ใครอยู่ในข่ายสังคมที่ท่านรู้จัก ร่วมงานในการ “ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย” กับใครบ้าง

ผู้ตอบแบบสอบถาม.....โทรมือถือ.....หรือโทรสำนักงาน.....

ร่วมงาน5.ประชาสัมพันธ์

	ชื่อ-สกุล	ร่วมงาน 5กับใครบ้าง	อธิบายงานประกอบ
1	สมภพ รัตนไพบูลย์		
2	1.นางวัจนันท์ จดุนราพิทย์		
3	2.นายธงชัย แสงบรรจง		
4	3.นายสมศักดิ์ ควรหาเวช		
5	4.จ.ส.อ. สมเลิศ อิมปีติวงศ์		
6	5.นายदनัย เขื่อมประไพ		
7	6.นางสุทธดา หงอกพิสัย		
8	7.นางสาวอรอุมา ทองก้อน		
9	1.นางระวีวรรณ วรกิจเลิศ		
10	2.นางสาวรัชณี เอกบุญชู		
11	3.นางสาวธัญรัช ลิ้มปนิลชาติ		
12	4.นางสาวณินทิรา เอกบุญชู		
13	5.นายอิทธิวัฒน์ นิลเล็ก		
14	6.นางระพีพันธ์ พิเศษสร้อย		
15	7.นายสุรศักดิ์ นันทจิตรานนท์		
16	8.นางนฤมล เขิดชู		
17	9.สท.สาคร วาดกลิน		
18	10.สท. สรวุฒ อุทัยรัตนกิจ		
19	11.นางฉัตรวรรณ ตูจินดา		
20	12.นายสมบุญ อรพันธ์		
21	13.นางศรวิวรรณ สุขปรากร		
22	1. นางรัตนา อินทรโชติ		
23	2. นางลารัลย์ เขิดชู		
24	3. นายวรุณ บุญมีสุข		
25	4. นางนันทนา รัตนกร		
26	5. นางนิลธิรา เอกบุญชู		
27	6. นายศิริชัย เม้งศิริ		
28	7. นางรุ่งนภา สวัสดิ์เทพทอง		
29	8. นายสุรชัย เอื้อวงศ์อภิชาติ		
30	9. นางสาวศรวิวรรณ สุขปรากร		
31	10. นางอุ้งน บำรุงศรี		
32	รองนายกเทศมนตรี 1		
33	รองนายกเทศมนตรี 2		
34	รองนายกเทศมนตรี 3		
35	เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว		
36	คุณอังคณา พุ่มผกา		
37	ทพ.มานะชัย ทองยั้ง		
38	สว.สุรจิต ชีรเวทย์		
39	นายปรีชา เจียบุญ		

คำถามเครือข่ายในพื้นที่

เครือข่ายสังคมที่ท่านรู้จัก เป็นเครือข่ายในพื้นที่ ที่ช่วยดำเนินการ “ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย” มีใครบ้าง

ผู้ตอบแบบสอบถาม.....

เครือข่ายในพื้นที่1.กระดังงาร่วมใจ

	ชื่อ-สกุล	เครือข่ายใน พื้นที่....1 กับใครบ้าง	อธิบายลักษณะการเป็นเครือข่ายในพื้นที่และงานที่ดำเนินการ ด้วยกันในพื้นที่
1	สมภพ รัตนไพบูลย์		
2	1.นางวัจนนันท์ จดุนราพิทย์		
3	2.นายธงชัย แสงบรรจง		
4	3.นายสมศักดิ์ ควรหาเวช		
5	4.จ.ส.อ. สมเลิศ อิมปีดิวงศ์		
6	5.นายदनัย เขื่อมประไพ		
7	6.นางสุทธดา ทองกพิสัย		
8	7.นางสาวอรอุมา ทองก้อน		
9	1.นางระวีวรรณ วรกิจเลิศ		
10	2.นางสาวรัชณี เอกบุญชู		
11	3.นางสาวธัญรัช ลิ้มปนิลชาติ		
12	4.นางสาวณิศา เอกบุญชู		
13	5.นายอิทธิวัฒน์ นิลเล็ก		
14	6.นางระพีพันธ์ พิเศษสร้อย		
15	7.นายสุรศักดิ์ นันทจิตรานนท์		
16	8.นางนฤมล เขิดชู		
17	9.สท.สาคร วาดกลืน		
18	10.สท. สรวุฒ อุทัยรัตนกิจ		
19	11.นางฉัตรวรรณ ตูจินดา		
20	12.นายสมบุญ อรพันธ์		
21	13.นางศรียรรณ สุขปรากฏ		
22	1. นางรัตนา อินทรโชติ		
23	2. นางลารีย์ เขิดชู		
24	3. นายวรุณ บุญมีสุข		
25	4. นางนันทนา รัตนกร		
26	5. นางนิลธิรา เอกบุญชู		
27	6. นายศิริชัย เม้งศิริ		
28	7. นางรุ่งนภา สวัสดิ์เทพทอง		
29	8. นายสุรชัย เอื้อวงศ์อภิชาติ		
30	9. นางสาวศรียรรณ สุขปรากฏ		
31	10. นางอรุณ บำรุงศรี		
32	รองนายกเทศมนตรี 1		
33	รองนายกเทศมนตรี 2		
34	รองนายกเทศมนตรี 3		
35	เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว		
36	คุณอังคณา พุ่มผกา		
37	ทพ.มานะชัย ทองยั้ง		
38	สว.สรจิต ชีรเวทย์		
39	นายปรีชา เจียมบุญ		

คำถามเครือข่ายในพื้นที่

เครือข่ายสังคมที่ท่านรู้จัก เป็นเครือข่ายในพื้นที่ ที่ช่วยดำเนินการ “ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย” มีใครบ้าง

ผู้ตอบแบบสอบถาม.....

เครือข่ายในพื้นที่.....2.ชุมชนเกาะแก้ว

	ชื่อ-สกุล	เครือข่ายใน พื้นที่.... 2 กับใครบ้าง	อธิบายลักษณะการเป็นเครือข่ายในพื้นที่และงานที่ดำเนินการด้วยกัน ในพื้นที่
1	สมภพ รัตนไพบูลย์		
2	1.นางวัจนันท์ จดุนราพิทย์		
3	2.นายธงชัย แสงบรรจง		
4	3.นายสมศักดิ์ ควรหาเวช		
5	4.จ.ส.อ. สมเลิศ อิมปีดิวงศ์		
6	5.นายदनัย เขื่อมประไพ		
7	6.นางสุทธดา หงอกพิสัย		
8	7.นางสาวอรอุมา ทองก้อน		
9	1.นางระวีวรรณ วรกิจเลิศ		
10	2.นางสาวรัชณี เอกบุญชู		
11	3.นางสาวธัญรัช ลิ้มปนิลชาติ		
12	4.นางสาวณินทิรา เอกบุญชู		
13	5.นายอิทธิวัฒน์ นิลเล็ก		
14	6.นางระพีพันธ์ พิเศษสร้อย		
15	7.นายสุรศักดิ์ นันทจิตรานนท์		
16	8.นางนฤมล เขิดชู		
17	9.สท.สาคร วาดกลืน		
18	10.สท. สรวุฒ อุทัยรัตนกิจ		
19	11.นางอัศวรพรรณ ตูจินดา		
20	12.นายสมบุญ อรพันธ์		
21	13.นางศรวิวรรณ สุขปรากร		
22	1. นางรัตนา อินทรโชติ		
23	2. นางลารีย์ เขิดชู		
24	3. นายวรุณ บุญมีสุข		
25	4. นางนันทนา รัตนกร		
26	5. นางนิลธิรา เอกบุญชู		
27	6. นายศิริชัย เม้งศิริ		
28	7. นางรุ่งนภา สวัสดิ์เทพทอง		
29	8. นายสุรชัย เอื้อวงศ์อภิชาติ		
30	9. นางสาวศรวิวรรณ สุขปรากร		
31	10. นางอรุณ บำรุงศรี		
32	รองนายกเทศมนตรี 1		
33	รองนายกเทศมนตรี 2		
34	รองนายกเทศมนตรี 3		
35	เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว		
36	คุณอังคณา พุ่มผกา		
37	ทพ.มานะชัย ทองยั้ง		
38	สว.สรจิต ชีรเวทย์		
39	นายปรีชา เจียมบุญ		

คำถามเครือข่ายในพื้นที่

เครือข่ายสังคมที่ท่านรู้จัก เป็นเครือข่ายในพื้นที่ ที่ช่วยดำเนินการ “ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย” มีใครบ้าง

ผู้ตอบแบบสอบถาม.....

เครือข่ายในพื้นที่.....3.ชุมชนเกาะใหญ่พัฒนา

	ชื่อ-สกุล	เครือข่ายใน พื้นที่.... 3.กับ ใครบ้าง	อธิบายลักษณะการเป็นเครือข่ายในพื้นที่และงานที่ดำเนินการด้วยกัน ในพื้นที่
1	สมภพ รัตนไพบูลย์		
2	1.นางวัจนนันท์ จดุนราพิทย		
3	2.นายธงชัย แสงบรรจง		
4	3.นายสมศักดิ์ ควรหาเวช		
5	4.จ.ส.อ. สมเลิศ อัมปีติวงศ์		
6	5.นายदनัย เขื่อมประไพ		
7	6.นางสุทธดา หงอกพิสัย		
8	7.นางสาวอรอุมา ทองก้อน		
9	1.นางระวีวรรณ วรกิจเลิศ		
10	2.นางสาวรัชณี เอกบุญชู		
11	3.นางสาวธัญรัช ลิ้มปิ่นชาติ		
12	4.นางสาวณิศา เอกบุญชู		
13	5.นายอิทธิวัฒน์ นิลเล็ก		
14	6.นางระพีพันธ์ พิเศษสร้อย		
15	7.นายสุรศักดิ์ นันทจิตรานนท์		
16	8.นางนฤมล เขิดชู		
17	9.สท.สาคร วาดกลิน		
18	10.สท. สรวุฒ อุทัยรัตนกิจ		
19	11.นางอัจฉรวรรณ ตูจินดา		
20	12.นายสมบุญ อรพันธ์		
21	13.นางศรียรรณ สุขปรากร		
22	1. นางรัตนา อินทรโชติ		
23	2. นางลารีย์ เขิดชู		
24	3. นายวรุณ บุญมีสุข		
25	4. นางนันทนา รัตนกร		
26	5. นางนิลธิรา เอกบุญชู		
27	6. นายศิริชัย เม้งศิริ		
28	7. นางรุ่งนภา สวัสดิ์เทพทอง		
29	8. นายสุรชัย เอื้อวงศ์อภิชาติ		
30	9. นางสาวศรียรรณ สุขปรากร		
31	10. นางองุ่น บำรุงศรี		
32	รองนายกเทศมนตรี 1		
33	รองนายกเทศมนตรี 2		
34	รองนายกเทศมนตรี 3		
35	เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว		
36	คุณอังคณา พุ่มผกา		
37	ทพ.มานะชัย ทองยั้ง		
38	สว.สุรจิต ขิรเวทย์		
39	นายปรีชา เขียวบุญ		

คำถามเครือข่ายในพื้นที่

เครือข่ายสังคมที่ท่านรู้จัก เป็นเครือข่ายในพื้นที่ ที่ช่วยดำเนินการ “ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย” มีใครบ้าง

ผู้ตอบแบบสอบถาม.....

เครือข่ายในพื้นที่.....4.ชุมชน789

	ชื่อ-สกุล	เครือข่ายใน พื้นที่....4 กับใครบ้าง	อธิบายลักษณะการเป็นเครือข่ายในพื้นที่และงานที่ดำเนินการ ด้วยกันในพื้นที่
1	สมภพ รัตนไพบูลย์		
2	1.นางวัจนันท์ จดุนราพิทย์		
3	2.นายธงชัย แสงบรรจง		
4	3.นายสมศักดิ์ ควรวาเวช		
5	4.จ.ส.อ. สมเลิศ อิมปีติวงศ์		
6	5.นายदनัย เขื่อมประไพ		
7	6.นางสุทธดา หงอกพิสัย		
8	7.นางสาวอรอุมา ทองก้อน		
9	1.นางระวีวรรณ วรกิจเลิศ		
10	2.นางสาวรัชณี เอกบุญชู		
11	3.นางสาวธัญรัช ลิ้มปนิลชาติ		
12	4.นางสาวณิธิรา เอกบุญชู		
13	5.นายอิทธิวัฒน์ นิลเล็ก		
14	6.นางระพีพันธ์ พิเศษสร้อย		
15	7.นายสุรศักดิ์ นันทจิตรานนท์		
16	8.นางนฤมล เขิดชู		
17	9.สท.สาคร วาดกลืน		
18	10.สท. สรวุฒ อุทัยรัตนกิจ		
19	11.นางอัศวรพรรณ ตูจินดา		
20	12.นายสมบุญ อรพันธ์		
21	13.นางศรีวรรณ สุขปราการ		
22	1. นางรัตนา อินทรโชติ		
23	2. นางลารีย์ เขิดชู		
24	3. นายวรุณ บุญมีสุข		
25	4. นางนันทนา รัตนกร		
26	5. นางนิลธิรา เอกบุญชู		
27	6. นายศิริชัย เม้งศิริ		
28	7. นางรุ่งนภา สวัสดิ์เทพทอง		
29	8. นายสุรชัย เอื้อวงศ์อภิชาติ		
30	9. นางสาวศิริวรรณ สุขปราการ		
31	10. นางอรุณ บำรุงศรี		
32	รองนายกเทศมนตรี 1		
33	รองนายกเทศมนตรี 2		
34	รองนายกเทศมนตรี 3		
35	เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว		
36	คุณอังคณา พุ่มผกา		
37	ทพ.มานะชัย ทองยั้ง		
38	สว.สรจิต ชีรเวทย์		
39	นายปรีชา เจียมบุญ		

คำถามการฟังพาดัง

ใครอยู่ในข่ายสังคมที่ท่านรู้จัก ได้มีโอกาสฟังพาดังในการ “ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย” กับใครบ้าง

ผู้ตอบแบบสอบถาม.....

การฟังพาดัง1.ทรัพย์สิน

	ชื่อ-สกุล	ฟังพาดัง .1 ใครบ้าง	อธิบายลักษณะที่ฟังพาดัง
1	สมภพ รัตนไพบูลย์		
2	1.นางวัจนนันท์ จดุนราพิทย์		
3	2.นายธงชัย แสงบรรจง		
4	3.นายสมศักดิ์ ควรวาเวช		
5	4.จ.ส.อ. สมเลิศ อัมปีติวงศ์		
6	5.นายदनัย เขื่อมประไพ		
7	6.นางสุทธดา หงอกพิสัย		
8	7.นางสาวอรอุมา ทองก้อน		
9	1.นางระวีวรรณ วรกิจเลิศ		
10	2.นางสาวรัชณี เอกบุญชู		
11	3.นางสาวธัญรัช ลิ้มปิ่นชาติ		
12	4.นางสาวณิธิรา เอกบุญชู		
13	5.นายอิทธิวัฒน์ นิลเล็ก		
14	6.นางระพีพันธ์ พิเศษสร้อย		
15	7.นายสุรศักดิ์ นันทจิตรานนท์		
16	8.นางนฤมล เขิดชู		
17	9.สท.สาคร วาดกลิน		
18	10.สท. สรวุฒ อุทัยรัตนกิจ		
19	11.นางฉัตรวรรณ ตูจินดา		
20	12.นายสมบุญ อรพันธ์		
21	13.นางศรียรรณ สุขปรการ		
22	1. นางรัตนา อินทรโชติ		
23	2. นางลาวัลย์ เขิดชู		
24	3. นายวรุณ บุญมีสุข		
25	4. นางนันทนา รัตนกร		
26	5. นางนิลธิรา เอกบุญชู		
27	6. นายศิริชัย เมังศิริ		
28	7. นางรุ่งนภา สวัสดิ์เทพทอง		
29	8. นายสุรชัย เอื้อวงศ์อภิชาติ		
30	9. นางสาวศรียรรณ สุขปรการ		
31	10. นางองุ่น บำรุงศรี		
32	รองนายกเทศมนตรี 1		
33	รองนายกเทศมนตรี 2		
34	รองนายกเทศมนตรี 3		
35	เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว		
36	คุณอังคณา พุ่มผกา		
37	ทพ.มานะชัย ทองยั้ง		
38	สว.สุรจิต ขิรวาทย์		
39	นายปรีชา เจียบุญ		

คำถามการฟังพากัน

ใครอยู่ในข่ายสังคมที่ท่านรู้จัก ได้มีโอกาสฟังพากันในการ “ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย” กับใครบ้าง

ผู้ตอบแบบสอบถาม.....

การฟังพากัน.....2.ข่าวสาร

	ชื่อ-สกุล	ฟังพาค้าย 2 ใครบ้าง	อธิบายลักษณะที่ฟังพาค้าย
1	สมภพ รัตนไพบูลย์		
2	1.นางวัจนนันท์ จดุนราพิทย		
3	2.นายธงชัย แสงบรรจง		
4	3.นายสมศักดิ์ ควรหาเวช		
5	4.จ.ส.อ. สมเลิศ อัมปีติวงศ์		
6	5.นายदनัย เขื่อมประไพ		
7	6.นางสุทธดา หงอกพิสัย		
8	7.นางสาวอรอุมา ทองก้อน		
9	1.นางระวีวรรณ วรกิจเลิศ		
10	2.นางสาวรัชณี เอกบุญชู		
11	3.นางสาวธัญรัช ลิ้มปิลชาติ		
12	4.นางสาวณิศา เอกบุญชู		
13	5.นายอิทธิวัฒน์ นิลเล็ก		
14	6.นางระพีพันธ์ พิเศษสร้อย		
15	7.นายสุรศักดิ์ นันทจิตรานนท์		
16	8.นางนฤมล เขิดชู		
17	9.สท.สาคร วาดกลิ่น		
18	10.สท. สราวุธ อุทัยรัตนกิจ		
19	11.นางอัจฉรรณ ตูจินดา		
20	12.นายสมบุญ อรพันธ์		
21	13.นางศรวิวรรณ สุขปรากฏ		
22	1. นางรัตนา อินทรโชติ		
23	2. นางลารีย์ เขิดชู		
24	3. นายวรุณ บุญมีสุข		
25	4. นางนันทนา รัตนกร		
26	5. นางนิลธิดา เอกบุญชู		
27	6. นายศิริชัย เม้งศิริ		
28	7. นางรุ่งนภา สวัสดิ์เทพทอง		
29	8. นายสุรชัย เอื้อวงศ์อภิชาติ		
30	9. นางสาวศรวิวรรณ สุขปรากฏ		
31	10. นางองุ่น บำรุงศรี		
32	รองนายกเทศมนตรี 1		
33	รองนายกเทศมนตรี 2		
34	รองนายกเทศมนตรี 3		
35	เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว		
36	คุณอังคณา พุ่มผกา		
37	ทพ.มานะชัย ทองยั้ง		
38	สว.สรจิต ชีรเวทย์		
39	นายปรีชา เจียมบุญ		

คำถามการฟังพากัน

ใครอยู่ในข่ายสังคมที่ท่านรู้จัก ได้มีโอกาสฟังพากันในการ “ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย” กับใครบ้าง

ผู้ตอบแบบสอบถาม.....

การฟังพากัน.....3.อำนาจ

	ชื่อ-สกุล	ฟังพาอาศัย 3 ใครบ้าง	อธิบายลักษณะที่ฟังพาอาศัย
1	สมภพ รัตนไพบูลย์		
2	1.นางวัจนนันท์ จดุนราพิทย		
3	2.นายธงชัย แสงบรรจง		
4	3.นายสมศักดิ์ ควรหาเวช		
5	4.จ.ส.อ. สมเลิศ อิมปีติวงศ์		
6	5.นายदनัย เขื่อมประไพ		
7	6.นางสุทธดา หงอกพิสัย		
8	7.นางสาวอรอุมา ทองก้อน		
9	1.นางระวีวรรณ วรกิจเลิศ		
10	2.นางสาวรัชณี เอกบุญชู		
11	3.นางสาวธัญรัช ลิ้มปิลชาติ		
12	4.นางสาวณินทรา เอกบุญชู		
13	5.นายอิทธิวัฒน์ นิลเล็ก		
14	6.นางระพีพันธ์ พิเศษสร้อย		
15	7.นายสุรศักดิ์ นันทจิตรานนท์		
16	8.นางนฤมล เขิดชู		
17	9.สท.สาคร วาดกลิ่น		
18	10.สท. สราวุธ อุทัยรัตนกิจ		
19	11.นางฉัตรวรรณ ตูจินดา		
20	12.นายสมบุญ อรพันธ์		
21	13.นางศรียวรรณ สุขปรากฏ		
22	1. นางรัตนา อินทรโชติ		
23	2. นางลาวัลย์ เขิดชู		
24	3. นายวรุณ บุญมีสุข		
25	4. นางนันทนา รัตนกร		
26	5. นางนิลธิดา เอกบุญชู		
27	6. นายศิริชัย เม็งศิริ		
28	7. นางรุ่งนภา สวัสดิ์เทพทอง		
29	8. นายสุรชัย เอื้อวงศ์อภิชาติ		
30	9. นางสาวศรียวรรณ สุขปรากฏ		
31	10. นางองุ่น บำรุงศรี		
32	รองนายกเทศมนตรี 1		
33	รองนายกเทศมนตรี 2		
34	รองนายกเทศมนตรี 3		
35	เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว		
36	คุณอังคณา พุ่มผกา		
37	ทพ.มานะชัย ทองยัง		
38	สว.สรจิต ขิรเวทย์		
39	นายปรีชา เจียมบุญ		

คำถามการฟังพากัน

ใครอยู่ในข่ายสังคมที่ท่านรู้จัก ได้มีโอกาสฟังพากันในการ “ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย” กับใครบ้าง

ผู้ตอบแบบสอบถาม.....

การฟังพากัน.....4.ความร่วมมือเชิงภาคี

	ชื่อ-สกุล	ฟังพาค้าย 4 ใครบ้าง	อธิบายลักษณะที่ฟังพาค้าย
1	สมภพ รัตนไพบูลย์		
2	1.นางวัจนนันท์ จดุนราพิทย		
3	2.นายธงชัย แสงบรรจง		
4	3.นายสมศักดิ์ ควรหาเวช		
5	4.จ.ส.อ. สมเลิศ อัมปีติวงศ์		
6	5.นายदनัย เขื่อมประไพ		
7	6.นางสุทธดา หงอกพิสัย		
8	7.นางสาวอรอุมา ทองก้อน		
9	1.นางระวีวรรณ วรกิจเลิศ		
10	2.นางสาวรัชณี เอกบุญชู		
11	3.นางสาวธัญรัช ลิ้มปนิลชาติ		
12	4.นางสาวณินทรา เอกบุญชู		
13	5.นายอิทธิวัฒน์ นิลเล็ก		
14	6.นางระพีพันธ์ พิเศษสร้อย		
15	7.นายสุรศักดิ์ นันทจิตรานนท์		
16	8.นางนฤมล เขิดชู		
17	9.สท.สาคร วาดกลิ่น		
18	10.สท. สรวุฒ อุทัยรัตนกิจ		
19	11.นางฉัตรวรรณ ตูจินดา		
20	12.นายสมบุญ อรพันธ์		
21	13.นางศรียวรรณ สุขปรากฏ		
22	1. นางรัตนา อินทรโชติ		
23	2. นางลาวัลย์ เขิดชู		
24	3. นายวรุณ บุญมีสุข		
25	4. นางนันทนา รัตนกร		
26	5. นางนิลธิดา เอกบุญชู		
27	6. นายศิริชัย เม็งศิริ		
28	7. นางรุ่งนภา สวัสดิ์เทพทอง		
29	8. นายสุรชัย เอื้อวงศ์อภิชาติ		
30	9. นางสาวศรียวรรณ สุขปรากฏ		
31	10. นางองุ่น บำรุงศรี		
32	รองนายกเทศมนตรี 1		
33	รองนายกเทศมนตรี 2		
34	รองนายกเทศมนตรี 3		
35	เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว		
36	คุณอังคณา พุ่มผกา		
37	ทพ.มานะชัย ทองยัง		
38	สว.สรจิต ขิรเวทย์		
39	นายปรีชา เจียมบุญ		

คำถามการฟังพาดัง

ใครอยู่ในข่ายสังคมที่ท่านรู้จัก ได้มีโอกาสฟังพาดังในการ “ส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดน้ำบางน้อย” กับใครบ้าง

ผู้ตอบแบบสอบถาม.....

การฟังพาดัง.....5.ความช่วยเหลือด้านนโยบาย/กิจกรรม

	ชื่อ-สกุล	ฟังพาดัง 2 ใครบ้าง	อธิบายลักษณะที่ฟังพาดัง
1	สมภพ รัตนไพบูลย์		
2	1.นางวัจนันท์ จดุนราพิทย		
3	2.นายธงชัย แสงบรรจง		
4	3.นายสมศักดิ์ ควรหาเวช		
5	4.จ.ส.อ. สมเลิศ อัมปีติวงศ์		
6	5.นายदनัย เขื่อมประไพ		
7	6.นางสุทธดา หงอกพิสัย		
8	7.นางสาวอรอุมา ทองก้อน		
9	1.นางระวีวรรณ วรกิจเลิศ		
10	2.นางสาวรัชณี เอกบุญชู		
11	3.นางสาวธัญรัช ลิ้มปนิลชาติ		
12	4.นางสาวณินทิรา เอกบุญชู		
13	5.นายอิทธิวัฒน์ นิลเล็ก		
14	6.นางระพีพันธ์ พิเศษสร้อย		
15	7.นายสุรศักดิ์ นันทจิตรานนท์		
16	8.นางนฤมล เขิดชู		
17	9.สท.สาคร วาดกลิ่น		
18	10.สท. สรวุฒ อุทัยรัตนกิจ		
19	11.นางฉัตรวรรณ ตูจินดา		
20	12.นายสมบุญ อรพันธ์		
21	13.นางศรียรรณ สุขปรากฏ		
22	1. นางรัตนา อินทรโชติ		
23	2. นางลารัลย์ เขิดชู		
24	3. นายวรุณ บุญมีสุข		
25	4. นางนันทนา รัตนกร		
26	5. นางนิลธิดา เอกบุญชู		
27	6. นายศิริชัย เมังศิริ		
28	7. นางรุ่งนภา สวัสดิ์เทพทอง		
29	8. นายสุรชัย เอื้อวงศ์อภิชาติ		
30	9. นางสาวศรียรรณ สุขปรากฏ		
31	10. นางองุ่น บำรุงศรี		
32	รองนายกเทศมนตรี 1		
33	รองนายกเทศมนตรี 2		
34	รองนายกเทศมนตรี 3		
35	เจ้าอาวาสวัดเกาะแก้ว		
36	คุณอังคณา พุ่มผกา		
37	ทพ.มานะชัย ทองยัง		
38	สว.สุรจิต ขิรเวทย์		
39	นายปรีชา เจียมบุญ		